

இங்கிலாந்து

இங்கிலாந்து



ஆஸாத் மலர் ★ ஏப்ரல் 1967 ★ 30 சதம்

செய்யது பீடி

தொலைபேசி: 78001



சிறை தரத்தில் தன்னிகரற்றது
 சிறை தலைநகரிலே தலைசிறந்தது
 சிறை தரணியெங்கும் புகழப்படுவது
 சிறை எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பது
 சிறை விற்பனையில் முன்னணியில் நிற்பது

செய்யது பீடி யே!

செய்யது பீடி கூப்போர்

192, பழைய சோனகத் தெரு, கொழும்பு-12.

தரத்தையும் குணத்தையும்
அறிய இன்றே
புகைத்துப் பாருங்கள்!

ஹாசென் பீடி ஸ்பெசஸ்



தயாரிப்பாவர்களும் விநியோகஸ்தர்களும்:

ஹா சென் ஸ்டோரஸ்

59, ஆட்டூப்பட்டித் தெரு,

கொழும்பு-13.

‘கிங்’ பிராண்ட் சாமான்கள்
அதி நுசியும் சக்தியும் மிக்கவை

‘கிங்’ பிராண்ட்

- | | |
|-------------------------|---------------------|
| ★ ஓரங்கு மார்மலேட் ஜேம் | ★ தக்காளி சோஸ் |
| ★ அஸ்லோர்ட் ஜேம் | ★ கொச்சிக்காய் சோஸ் |
| ★ கஸ்டர் பவுடர் | ★ சலாட் ஓயில் |
| ★ பேகிங் பவுடர் | ★ ரோஸ் ஓட்ஸ் |
| ★ ஜெல்லி கிறிஸ்டல் | ★ மாங்காய் சட்னி |

இன்னும் பலவிதமான சமான்களுக்கும்
எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

மொத்த வியாபாரிகளுக்கு நல்ல
சலுகை உண்டு.



தயாரிப்பாளர்கள்:

KING CONFECTIONERY WORKS,
231, Wolfendhal Street, Colombo-13.
Telephone: 5672

கொழும்பு கலைச் சங்கம்
அளிக்கும்

‘புரோக்கர் கந்ததயா’

ஈழத்துப் பிரபல நடிகர்-
நடிகையர் பங்கு பற்றும்

‘புரோக்கர் கந்ததயா’

நாடகத்தைக் காணத்
தவறுதீர்கள்!

23-4-67 மாலை 6 மணி

 சரஸ்வதி மண்டபம்
பம்பலம்பிட்டி.

கதை வசனம்: கே. எம். வாசகர்

தயாரிப்பு: கே. பாலச்சந்திரன்

ரஹமான் சாஹிபு & கோ

தோல் சாமான்களுக்குக்
கொழும்பில் பிரசித்தி
பெற்ற வர்கள்.



சப்பாத்துத் தயாரிப்பாளர்கள் — பேக்
தயாரிப்பாளர்களுக்கு அத்தியாவசியமான
சாமான்கள் விநியோகிப்பவர்கள்.



ஒரு முறை விலையஞ் செய்து பாருங்கள்!

RAHAMAN SAHIBO & Co.,

Leading Leather & General Merchants
Tanners, Importers & Exporters

98, Prince Street, Colombo-11.

Phone: 79028

இளம்பிறை

என்னிய என்னியங்கு எய்துப என்னியார்
தின்னிய ராகப் பெறின்.

மாலை 3

ஆஸாத் மலர்
ஏப்ரல் 1967

ஃ 4

நிர்வாக ஆசிரியர்:
எம். ஏ. ரஹ்மான்

*

தீங்கள் வெளியீடு

*

அலுவலகம்:
இளம்பிறை,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13
இலங்கை.

*

Office:

Hampirai,
231, Wolsendhal Street,
Colombo-13 (Ceylon).

இளம்பிறையில் வெளிவருங் கதை
களிலுள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும்
கற்பணையே. கட்டுரைகளில் வெளிவருங்
கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே
பொறுப்பாளர்களாவர்.

இந்தப் பூவில்....	
கட்டுரை	
இந்தியத் தூதுவருடன்	19
ஆதங்காக்கா...சர்ச்சை	34
வேர்வலைப் பள்ளி வரலாறு	41
வித்துவான் வேந்தனார்	46
குறும்பா இலக்கணம்	48
முஸ்லிம் பாரம்பரியம்	51
டாக்டர் சுப்பராயன்	61
டாக்டர் பிம் சென் சச்சார்	65
கவிதை	
ஆஸாத் - பயணம்	9
அவித்தம்பி	27
அண்ணல்	44
சிறு கதை	
நிந்தலூரன்	14
ஆதம் வெப்பை	25
ஜானைதீன்	28
மஷ்ஹுரர்	70
தரகர் தம்பையா	17
கல்லூரி மன்றம்	24
கொண்டோழி சுப்பர்	36
மக்குமாலா	57
மத்து	67

அரசு வெளியீடுகள்

தோணி வ. அ. இராசரத்தினம் - பூஷீ லங்கா சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற சிறுக்கைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/-
வாழையடி வாழை க. செபரெத்தினம் -வாழ்க்கை வரலாறு	விலை. ரூ. 2/-
பகவத்கீதை வெண்பா புலவர்மணி ஏ. பெரியதம் பிப்பிள்ளை - சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற கவிதை நூல்	விலை. ரூ. 3/50
இளமைப் பருவத்திலே! எம். ஏ. ரஹ்மான் - நூல் நிலையத் துக்குரிய சான்றிதழ் பெற்ற சிறுவர் இலக்கியம் (இரண்டாம் பதிப்பு)	விலை. ரூ. 1/25
மரபு எம். ஏ. ரஹ்மான் - உருவக்கைதகள் (வண்ணச் சித்திரங்களுடன்)	விலை. ரூ. 2/-
சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் - சமுத்தின் தற்கால இலக்கிய வரலாறு கூறும் வரலாற்று நூல்	விலை. ரூ. 3/50
அண்ணல் கவிதைகள் - கவிஞர் அண்ணல் - கவிதைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/25
பரியாரி பரமர் - 'சானு' - பேனாச் சித்திரம்	விலை. ரூ. 1/90
இலக்கிய உலகம் - வி. கந்தவனம் கவிதை நூல்	விலை. ரூ. 1/40
காப்பியச் சொற்பொழிவுகள் - பத்துக் காவியங்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவு	விலை. ரூ. 3/50
புதுயுகம் பீறக்கிறது - மு. தலையசிங்கம் - சிறுக்கைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/75
மஹாகவியின் குறும்பா - 100 குறும்பாக்கள் 'சௌ'வின் 50 சித்திரங்களுடன் கூடியது.	விலை. ரூ. 1/85
ஈசிகர் குழு போட்டிக் கதைகள் - போட்டி மூலம் தேர்ந்த சிறுக்கைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 1/30
வி எஸ். பொன்னுத்துரை சிறுக்கைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 4/40

அரசு வெளியீடு



மறு மலர்ச்சி இயக்கத்தில்

அணி திரள்வோம்!

பூஸ்லிம் மக்களின் தற்போதைய போக்கிலே மனம் வெதும்பி, துன்பச் சுமையடனும், அவர்களுடைய எதிர்கால முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்டு பொறுப்புனர்ச்சியுடனும் இத்தலையங்கத்தை எழுதுகின்றோம்.

நம் பலவீனங்களை நாமே அறிந்து கொள்வதில் எவ்வித பாவமுமில்லை. உண்மையில், புதிய பலம் பெறுவதற்கு முதலில் நமது பலவீனங்களை அறிந்து கொள்ளுதலே சரியான மார்க்க மாகும். எனவேதான், நமது சமுதாயத்திற் புரையோடியுள்ள பலவீனங்களை முதற்கண் சுட்ட விழைகின்றோம்.

நம் நாட்டின் மூஸ்லிம் சகோதரர்களிற் கணிசமான தொகையினர் பொதுவாகக் கல்வி அறிவிலும், குறிப்பாகச் சமயக் கல்வியிலும் பின்தங்கியவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். சிலரிடம் கல்வியறிவு இருக்கின்றது; அத்தகையவர்களிடம் சமய அறிவும் இணைந்திருப்பது தூர்லபமாக இருக்கின்றது. சிலரிடம் சமய அறிவு இருக்கின்றது; அத்தகையவர்கள் கல்வியறிவையும் இணைத்துக் கொள்ள ஆர்வம் காட்டாதது துரதிர்ஷ்டமேயாகும். கல்வியறிவும் சமய அறிவும் ஒன்றிணைந்த தலைமை ஒருசமுதாயத்திற்குக் கிடைக்காத வரை, எதிர்கால வளர்ச்சி கருதி உழைக்கத் தக்க சுய சிந்தனையும் சுதந்திர வேட்கையும் எல்லார்களுக்கு பரம்பரையை உருவாக்குதல் சிரம சாத்தியமானது.

மூஸ்லிம் பட்டதாரிகளோ, கல்விமான்களோ உயர்ந்த நோக்கங்களை எடுத்தியம்பவும், அவற்றைப் பிரசாரஞ்ச செய்யவும் தயங்குகின்றார்கள். சமய ஞானம் என்னும் உலையிலே புடம் போட்டெடுக்கப்படாத தமது கருத்துக்களை மூஸ்லிம் பெருமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதுதான் இத்தயக்கத்திற்குக் காரணம். இத்தயக்கம் மன்னிக்கத் தக்கது. தமது பட்டம் பதவிகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுவதற்காக அரசியல்வாதிகள் சிலர் அவ்வப்போது தெரிவிக்கும் அபத்தக் கருத்துக்களைக் கேட்டும் வாளாவிருத்தல் மன்னிக்க முடியாத குற்றமாகும்.

ஜனநாய் ஆட்சி அமைப்பிலே தோன்றியுள்ள கட்சி அரசியல் குதாட்டம் நிகர்த்தது. தேர்தலில், ஒரு கட்சியின் சார்பில், ஒரு தொகுதியிலே வெற்றி பெற்றதும், அத்தொகுதி மக்களுக்கு மட்டுமன்றி ஈழம் வாழ் முஸ்லிம் பெரு மக்கள் அணைவருக்குமே தாம் கலீபாவாகிவிட்ட கற்பிதத்தில், தமிழ்மத் தாமே' 'இமாம்' களாகவும் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளும் அரசியல் வாதிகளே நம் மத்தியில் அதிகம். குதாட்டத்தில் வெற்றி பெற்ற அரசியல் வாதிகள் சமய ஞானமும், உலக ஞானமும் அறிறவர்களாக அபத்தக் கருத்துக்களை விதைக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உலமாக்களிடமும், கல்விமான்கள் மத்தியிலும் மதிப்பில்லை என்பது உண்மையாயினும்; இவர்களுக்குப் பின்னால் கட்சி அடிப்படையிற் பிளவுண்டு கிடக்கும் முஸ்லிம் மக்களின் ஆதரவு திரண்டு கிடக்கின்றது. பதவி பறிபோன்றும் இவர்கள் அநாமதேயங்களாகப் போனாலும், இவர்கள் விடும் வெற்றிடங்களைப் புதிய அரசியல் வாதிகள் நிரப்பிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

உலமாக்களிலே பலர் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய புதிய கருத்துக்களையும், விளக்கங்களையும் முன் வைக்கத் தவறி விட்டார்கள். தற்பொழுதுள்ள மொலலியின் படிப்பு முறை விசாலமானதன்று. எனவே; அவர்கள் ஒரு வட்டத்திற்குள்ளேயே நின்று கொண்டு, அதற்கு வெளியே நடப்பனவெல்லாம் அனைசாரங்களெனக் கண்முடிக் கொண்டு கண்டனங்கள் தெரிவிக்கின்றார்கள். இவர்கள் எழுப்பும் கண்டனக் குரல் எழுப்பப்படும் வட்டத்திற்குள்ளேயே மடிந்து விடுகின்றது. இதனால் நம் சமுதாயத்திற்கு எவ்வித ஆதாயமும் இல்லை.

கல்விமான் - அரசியல்வாதி - உலமாக்கள் என்ற மும்முனைக் கிட்டியிலே நெருக்கப்பட்ட முஸ்லிம் வாலிப் சமுதாயம் முன் னேற இயலாத கவலைமிகு அவலநிலை உருவாகியுள்ளது. அரசியல்வாதிகளும் கல்விமான்களும் தலைமைப் பதவிகளுக்காகச் சமுதாய நலனை விற்கப் பின்திறப்பதில்லை. நமது இந்தக் குற்றச்சாட்டு பொதுப்படையானது. இதற்கு விதிவிலக்கான ஒருசிலர் இருக்கக்கூடும். ஆனால், தனிமரம் தோப்பாக மாட்டாது அல்லவா?

சுய சிந்தனையற்றவர்களாக, தலைமை தாங்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்களுக்குப் பின்னால் மந்தைக் கூட்டமாகச் செல்லும் இளைஞர் பரம்பரையினால் வளமான ஓரீ எதிர்காலத்தைக் கட்டி எழுப்ப இயலாது. இதை உரிய காலத்தில் உணர்ந்து, சுய சிந்தனையும் சுய ஆற்றலுமின்னள் இளைஞர் படையொன்றை உருவாக்கவும், கல்வியறிவும் சமய அறிவும் நேரத்தியாக இணைத்தும், சுய நலமற்றதும் சமுதாய நலனையே பேணுவதுமான தலைமைப் பிடித்தைத் தோற்றுவிக்கவும் வேண்டியது நமது இளைய சமுதாயத்தின் தலையாய பணியாகும். இதற்கு முதல்படியாக முஸ்லிம் சமுகத்தில் புதிய விழிப்புணர்ச்சியையும் மறுமலர்ச்சியையும் தோற்றுவிக்க முஸ்லிம் இளைஞர்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாக அணி திரளவேண்டும். இத்தகைய மறுமலர்ச்சி இயக்கம் நனவாக 'இளம்பிறை' அயராது உழைக்கும் என சபதம் இயற்றுகின்றது.

சீஸாக்மலர்

‘இளம்பிறை’யின் அட்டையை இரண்டாவது தடவையாகப் பொலிவுற வைக்கின்றார் மெள்ளான அபுல்கலாம் ஆஸாத். முதல் தடவையாக நாலாறு திங்கள்களுக்கு முன்னர் அவர் தம் அட்டை அலங்கரித்த பூவில் பாரத ரத்தினம் நேருஜி ஆஸாத் பற்றி எழுதிய கட்டுரை சிறப்பிடம் பெற்றது. தொடர்ந்து வந்த ‘இளம்பிறை’ப் பூக்களிலே ஜனதிபதி எஸ். இராதா கிருஷ்ணன், ராஜாஜி ஆகியோர் ஆஸாத் பற்றி எழுதிச் சிறப்பித்தனர். ‘இந்தியா விடுதலை பெறுகின்றது’ என்ற ஆஸாத்தின் நூல் அவர்தம் சுய சரிதையாக மட்டும் அமையாது, பாரத நாட்டின் மிக இக்கட்டான் ஒரு காலகட்டத்தின் நேர்த்தியான சம காலச் சரித்திர விமர்சனமாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்த நூலின் இறுதிப் பகுதியை நமது வாசகர்களுக்கு மொழிபெயர்த் துத் தந்துள்ளோம். ஆஸாத் அவர்கள் பற்றிய இந்தத் தொடர் அம்சம் இடையிற் சில அசெளாகரியங்கள் காரணமாக நின்று விட்டது.

ஆனால், புதுப் பொலிவுடனும் புது வேகத்துடனும் ஆஸாத் பற்றிய தொடர் அம்சத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் இந்தப் பூ ஆஸாத் மலராகவே உங்கள் கை ஞக்கு வருவதில் பெருமையடைகின்றோம். தமிழகம் தந்த அரசியல்மேதை, காலஞ்சென்ற டாக்டர் பி. சுப்பராயன் அவர்கள் ஆஸாத் பற்றி எழுதிய கட்டுரை இப்பூவுக்கு மணமுட்டுகின்றது. இந்நாட்டில் இந்தியத் தாதுவராகக் கடமையாற்றி அன்மையிலே தாயகம் திரும்பியுள்ள டாக்டர் பீம் சென் சச்சார் ஆஸாத் அவர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகியவர். தமது பல்வேறு அலுவல்களுக்கு மத்தியிலும் ‘இளம்பிறை’ வாசகர்களுக்கெனவே ஒரு சிறப்புக் கட்டுரை எழுதி, இந்தப் பூவினை மணமுட்டியுள்ளார். அந்தக் கட்டுரை இரு பெரியார்களின் உள்ளப் பிளைப் பிளை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

வேர்வலையில் உள்ள பள்ளிவாசல் தான் ஈழத்திலுள்ள மிகத் தொன்மையான பள்ளிவாசல் என வரலாற்று நூலார் கருதுகின்றனர். இந்தப் பள்ளிவாசல் சம்பந்தமாகவும் இற்றைக்குக் கால் நூற்றுண்டிற்கு முன்னர் நடந்த வாதப் பிரதிவாதங்களை அறிமுகப்படுத்தும் இரு கட்டுரைகள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

‘இளம்பிறை’யிலே ஒரு புதிய முதிர்ச்சியும், ஒரு புதிய பார் வையும் இந்தப் பூவிலிருந்து ஒட்டிக் கொள்வதை வாசகர்கள் அவதானிக்கலாம். அத்துடன், ‘தமிழ் மூஸ்லிம்களின் பாரம்பரியம்’ என்ற புதிய கட்டுரைத் தொடர் ஒன்றும் இத் பூவிலிருந்து தொடர்கின்றது.

பல புதிய அம்சங்களைத் தமிழ் இஸ்லாமியப் பெருமக்களுக்கு வழங்குதல் வேண்டும் என்று ‘இளம்பிறை’ திட்ட மிட்டுள்ளது. எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வினுல் எல்லாம் இனிது நிறைவூறும்.



தலையங்கர!

இளம்பிறையின் தலையங்கங்கள் எப்பொழுதுமே புதுமையாகவும், உன்மையாகவும், உணர்ச்சியாகவும் உள்ளன. இளம்பிறையைப் பிரித்ததும் முதலில் நான் படிப்பது தலையங்கமே.

ச. உதுமான் வெவ்வை, வாழைச்சேனை

சுதந்திரர்!

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைல்லாம் கட்சிச் சார்புடையனவாயிருக்கின்றன. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுள் கட்சிச் சார்பின்றி, சுதந்திரக் கருத்தோவியங்களைத் தீட்டும் இளம்பிறைக்கு என் வாழ்த்து.

அ. பெண்டிக், நீர்கொழும்பு.

மாகாணர்!

'வளரும் பயிர்' கிழக்கு மாகாண இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு மட்டுத்தானு? புதிதாகத் தொடங்கிய 'கல்லூரி மன்ற'மும் கிழக்கு மாகாணத்திற்கே களம் அமைத்துள்ளது. இளம்பிறை கிழக்கு மாகாணப் பத்திரிகை யென்று பிரகடனப்படுத்துகின்கள்.

எம். எஸ். பாருக், மஸ்கெலியா,

○ இளம்பிறை தமிழில் நடத்தப்படும் மாசிகை, இயல் பாகவே மூஸ்லிம் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு என்ற பிரதேசவாரியோ, இனம், சாதி, மதம் என்ற பாகுபாடோ இளம்பிறைக்குக் கிடையாது. தமிழ் பேசும் நல்லுலக மெங்குஞ் சென்று தமிழர் தம் உள்ளங்களை யெல்லாம் மகிழ்விப்பதே இளம்பிறையின் நோக்கம்.

விபரர்!

'மூஸ்லிம் முரசு' ஆசிரியரைப் பற்றி இரண்டு பூக்களிலே அறிந்த விபரங்கள் வேறு எந்த ஈழத்துப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவரவில்லை. புலவர் ஆபிதீன் பற்றிய விபரங்கள் போதாது. வித்தி பரிதா காவிம், காலி.

முழக்கர்!

'முதல் முழக்கம்' தொடர் நாடகம் தொடர்ந்து வெளிவராதா?

எஸ். ஹமிது, கல்முனை.

அட்டையர்!

இளம்பிறையின் அட்டை மகாமோசம். வீட்டிற்குக் கொண்டு போகுமுன் அட்டையைக் கிழித் தெறிந்தேன். இனிமேலாவது பண்பான படம் போடுங்கள்.

ச. சண்முகநாதன், ஊர்காவற்றுறை.

குறும்பார்!

குறும்பா அட்டை ஜோர். 'குறும்பா' புத்தகம் வாங்கிப் படித்து, ரசித்து மகிழ்ந்தேன். எனக்கும் குறும்பா எழுத ஆசை பிறந்துள்ளது.

எஸ். பி. பர்ணைந்து, மனார்,

தலைநகரிலே தரத்திற்கும் வேலைத் திறத்திற்கும்
குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வாடிக்கையாளரை
மகிழ்விக்கும் பண்புக்கு ஓரிடம்

பிரகாஷ்

பிரகாசமான வாழ்வையே எல்லோரும் விரும்புவது

பிரகாஷ்

தங்க நகைகள்

பிரகாசமான பிரகாஷ் தங்க வைர

நகைகளைப் பெற

இன்றே
வினாயம்
செய்யுங்கள்



பிரகாஷ்

நகை மாவிகை



106, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

இணக்காரியாலயம்:

LANKA GLASS DISTRIBUTORS

Agent: Lanka Glass Factory, Trincomalee

106, Sea Street, Colombo-II

Phone: 5808 Ext. 4 Lines

Grams: GOODLUCK

எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களின்

‘யோகம்’!

இதன் பிரச்சினை என்ன?

புதுமை நாவலான ‘யோகம்’ தமிழ் எழுத்தாளர் வரலாற்றிலேயே ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்துள்ளது. ‘யோகம்’ நாவலின் பின்னணி யிலே ஈழத்து அரசியலிலேயே பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய உண்மைகள் நிச்சயம் இளம்பிறை வாசகர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

காத்தான்குடியில் இலக்கிய விழா

காத்தான்குடி நவ இலக்கிய மன்றத்தினர் தமது ஏழாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவை 22-3-67இல் கொண்டாடினார்கள். இவ்விழா, ஈழத் தந்த முஸ்லிம் கவிஞர் கோன் அருள்வாக்கீ அப்துல் காத்திருப் புவவர் அரங்கிலே நடைபெற்றது. இளம்பிறை வாசகர்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான ஐஞுப் ஜே. எம். எம். அப்துல் காதிர் தலைமை தாங்கினார்கள். தலைமையுரையில், அருள்வாக்கியின் சிறப்பையும், காத்தான்குடியில் தோன்றிய புவவர்களைப் பற்றிய விபரங்களையும் விளக்கினார். மன்றக் கொடியை ஐஞுப் எம். ஐ. எம். காஸிம் ஹாஜியார் ஜே. பி. ஏற்றிவைத்தார்.

இவ்விழாவின் சிறப்பம்சமாக அமைந்தது புத்தக வெளியீடாகும். கவிஞர் ‘மருத்தமைந்தன்’ எழுதிய கவிதைத் தொகுப்பு அரங்கேற்றப்பட்டது. முதற் பிரதியை காத்தான்குடி மத்திய மகாவித்தியாலய அதிபர் ஸீ. ஓ. தல்தகீர் பெற்றார்கள். மன்றம் நடத்திய போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு ஐஞுப் பலத்தீப் சின்னங்களை எம். பி. பரிசுகள் வழங்கினார் அதன் பின்னர் நடைபெற்ற உரைப் பூங்காவில் இளம்பிறை ஆசிரியர், கவிஞர் காசி ஆனந்தன், வித்தியாதரிசி பழீல் மௌலானா, எம். எம். மஃரூப் கரீம், ஏ. எம். சம்சத்தின், எம். எச். எம். புஹாரி, சாந்தி முகைதீன் ஆகியோர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தி ஞார்கள். மன்றச் செயலாளர் நவநூரின் நன்றியுடன் மன்ற நிறைவு விழா நிறைவூற்றது. இவ்விழாவினைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்குப் பெருமுயற்சியைடுத்த மன்றத் தலைவர் மஃரூப் கரீமின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. காத்தான்குடியில் புதிய இல்லாமிய இலக்கிய விழிப்புக்கு அடிகோலும் மன்றத்தினருக்கு இளம்பிறையின் வாழ்த்துக்கள்!



பயணம்

காலிலே தைத்த
 முள்ளினைக் கழற்ற
 ஒரு
 கனம் திரும்பவும்,
 காதலியோடு என்
 ஒட்டகம் எங்கோ
 ஓடி மறைந்தது!
 ஒரு கனம்
 திரும்பிய கவனம்;
 ஒரு நூறுண்டாய்
 நீண்டது பயணமே.

‘தல்கீரா’ என்னும் புதுமையான சுயசரிதம் ஒன்றினை மெள்ளானு அபுல் கலாம் ஆஸாத் எழுதியுள்ளார். அதன் கண் வரும் ஒரு பாட லீன் தமிழாக்கமே இது.

முஸ்லிம் உயர் கல்விக் கூழு



சென்ற மாதம் ஈழத் திற்குத் தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்த முஸ்லிம் பெரியார் குறிப்பிடத்தக்கவர். நல்லெண்ண விஜயம் செய்த அவர் பல் வேறு இடங்களிலும் சொற் பொழிவுகள் ஆற்றினார்; பல் வேறு துறையிலுள்ளவர்களுடனும் நட்புரிமையுடன் பழகிக்கொண்டார். இவர் செய்து வரும் அளப்பரிய சேவையைக் குறித்து வைத்தல் தன்னுடைய கடமையென ‘இளம்விறை’ முந்துவதிற் பெருமை அடைகின்றது.

இந்த முஸ்லிம் பெரியாரின் பெயர் அல்ஹாஜ் பஷீர் அஹ்மது ஸயீத் என்பதாகும். எம். ஏ.; பி. எஸ். பட்டதாரியாவர். சென்னையில் உயர் நீதிபதியாகக் கடமையாற்றியவர். தற்பொழுது இவர் தமது பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளார். முஸ்லிம் பெண்களின் உயர்கல்விக்காகத் தமது நேரத்தையும் சக்தியையும் இவர் பயன்படுத்தி வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் மற்றும் பல முஸ்லிம் பிரமுகர்களுடைய துணையைச் சம்பாதித்து 1951-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் தென்னிந்திய கல்வி டிரஸ்டு (Southern India Education Trust) என்னும் நிறுவனத்தைத் தோற்று வித்தார். கடந்த பதினாறு ஆண்டுகளாக முஸ்லிம் மக்களின் கல்வி அபிவிருத்திக்காக அளப்பரிய தொண்டுகள் இயற்றி வரும் இந்த ‘டிரஸ்டு’, 1955-ஆம் ஆண்டில் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றினை தேஞ்மேபேட்டையில்

அமைத்தமை அதன் சேவைகளுள் மலர் முடியாகத் திகழ்கின்றது. கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கிடையில் S. I. E. T. பெண்கள் கல்லூரி அபரிமித மான வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. 1700 பெண்கள் இன்று அக்கல்லூரியிலே பட்டதாரி வகுப்புக்களிலே பயிற்சி பெறுகின்றார்கள். முஸ்லிம் பெண்களின் உயர் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவே நிறுவப்பட்டுள்ள இந்தக் கல்லூரியில் சுமார் 200 முஸ்லிம் பெண்களே தற்பொழுது பயிற்சி பெறுகின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இந்த 200 பெண்களுள் தமிழ் நாட்டு இல்லாமியப் பெண்களுடன் பர்மா, இலங்கை, மலேசியா ஆசிய அயல் நாட்டுச் சகோதரிகளும் அடங்குவர். இந்த இல்லாமியச் சகோதரிகளின் தொழுகை வசதிக்காக இக்கல்லூரியில் ஒரு இலட்ச ரூபாயில் அழகிய பள்ளி வாசல் ஒன்றும் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. இல்லாமியக் கட்டடக் கலையின் மேன்மையின் அருஞ் சின்னமாக அமைந்துள்ள மேற்படி பள்ளிவாசல், ஒரேயொரு ‘மினாரா’வைக் கொண்டு சிறப்புற அமைந்துள்ளது.

‘...அவர் காரியம் யாவிலும் கை கொடுத்தே’ என்ற வாக்கியத்திற்கு ஏற்ப, பஷீர் அஹ்மது ஸயீத் அவர்களின் துணையார், தமது கணவர் மேற்கொண்டுள்ள முஸ்லிம் பெண்களின் உயர் கல்விப் பணியில் முக்கிய பங்கு கொண்டு உழைத்து வருகின்றார். இந்த உத்தம பாரியாரின் பெயர் ஹாஜானி பாத்திமா. அக்தார் சால்ஹீபா என்பதாகும். இவர்

பி.ஏ. பட்டதாரியாவர். தென் னிந்திய கல்விச் சபையின் தலைவராகவும், S. I. E. T. பெண்கள் கல்லூரியின் அதிபராகவும் அரும்பணி புரிந்து வருகின்றார். மூஸ்லிம் பெண்களின் உயர்கல்வி அபிவிருத்திக்காக அயராது உழைத்துவரும் இந்த இலட்சியத் தம்பதிகளுடன், தென்னிந்திய கல்விச் சபையின் பொருளாளரான அல்லாஜ் முஹம்மது உபைதுல்லாஹ் சாகிபும் ஈழத்திற்கு வந்திருந்தார்.

தென்னகத்திற்கும் ஈழத்திற்கும் கல்விப் பாலமாக அமையும் நல்லெண்ணைப் பயணம் மேற்கொண்டிருந்த இம்மூவும் அல்லாஜ் பாரியாரின் தும் விருந்தினராக நம் நாட்டில் தங்கியிருந்தமை மிக மிகப் பொருத்த முடையதே.

மூஸ்லிம் மக்களின் உயர்கல்விக்காக அயராது உழைத்துவரும் மேற்படி மூன்று விசேஷ விருந்தினரையும், தம்முடன் வைத்துக் கொரவித்த அடவகேட் ஜனுப் செய்யிது அஹம்மது அவர்களையும் அவர்தம் பாரியாரையும் வாழ்த்துவதில் ‘இளம்பிறை’ பெருமை கொள்ளுகின்றது.

*



இடபிருந்து வஸம்: ஹாஜாவி பாத்திமா அக்தார் சாகிபா, அல்லாஜ் பாரியார் அஹம்மது ஸபீத், ஹாஜி முஹம்மது உபைதுல்லாஹ் சாகிப்.

13-ம் பக்கத்தார் 12-ம் பக்கத்தில்!

புதலாவது பூவிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்ட பதின்மூன்றும் பக்கம் என்ற தொடர் அமசம் ஒவ்வோர் பூவிலும் தொடர்ந்து வெளிவந்திருக்கின்றது. பலதரப்பட்ட சுவையான பொருள்களை மேற்படி பக்கத்திற்குரிய விடயங்களாக அழகாகக் கையாளப் படுகின்றது. இதனை எழுதுபவர் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் என்பதை இளம்பிறை வாசகர்கள் சுகலரும் அறிவர். அத்துடன், இப்பொழுது 'தரகர் தம்பையா' என்ற தொடர் அமசம் ஒன்றையும் 'இளம்பிறை'யில் எழுதிவருகின்றார். இவர் ஆரம்பித்த ஒந்தப் புதிய பகுதியின் சாயவில் பிறபத்திரிகைகளும் களங்கள் அமைத்துள்ளமேயே இவருடைய எழுத்தாற்றலின் வெற்றிக்குச் சான்றுகும். பாலகிருஷ்ணன் அவர்களுக்குத் திருமணம் நடந்த பொழுது, இளம்பிறை (கல்வி மலர்) யில் இதே பக்கத்தில் அவரைப் பற்றி எழுத நேர்ந்தது. இப்பொழுது, வேரெருந்து விசேஷம் குறித்து அவரைப் பற்றி எழுத வேண்டியுள்ளது அகில இலங்கைச் சிறுக்கைதைப் போட்டிகளிற் பங்குபற்றி முதல் பரிசிலும், பாராட்டும் பெற்ற அவர், சுதந்திரன் நடத்திய பொங்கல் சிறுக்கைதைப் போட்டியிற் கலந்து மீண்டும் முதற் பரிசு பெற்றுள்ளார். அவருடைய வெற்றியில் 'இளம்பிறை' களிப்படைகின்றது. -ஆர்.



எழுத்தின் ஒப்பற்ற எழுத்தாளர்
எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்களின்
ஒப்பற்ற சிறுக்கைத்த தொகுதி வீ!

'வீ' என்னும் சிறுக்கைத்த தொகுதியை வாசிக்கத் தவறுபவர்கள் எழுத்து இலக்கிய முயற்சியின் முக்கிய நிகழ்ச்சியை அறியத் தவறியவர்களாவர்' என்கிறார் பேராசிரியர் சாலை இளந்திரையன்.

பக்கம்: 374
சித்திரம்: 44
பரிசுப் பதிப்பின்
சாதாரண விலை

4/-

தனிப்பட்ட நூல் நிலையம் அமைப்போன் சொக்கரியத்திற்காக ஜூன் மாதம் இறுதிவரை ரூ. 4/- (தபாற் செலவு உட்பட) சகாய விலையில் குறிப்பிட்ட பிரதிகள் விற்பனைக்கு உண்டு. உங்கள் தேவைக்கு முந்துங்கள்.

அரசு வெளியீடு பழைய விலை 4-40 தபாற் செலவு 60 சதம்.
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, சகாய விலையின்படி உங்களுக்கு ஒரு கொழும்பு-13. ரூபாய் இலாப முண்டு.

‘பதின்மூன்றும் பக்கத்தை உடன் அனுப்பி உதவுகின்றீர்களா? அன்றேல் இந்த இதழில்’ என்ற சாட்டையடிக் கடிதம் மேசையிலே சிடந்து மனத்தை உறுத்தவே, இந்தப் பக்கத்தை எழுதலாம் என்று குந்துகின்றேன். அப்பொழுது யாரோ ‘நச்’ சென்று தும்முகிழுர். அவர் ஒரு வைத்திகம்.



ஹ்ரைத் தும்மல் நல்லதல்ல என்பதை அறிந்து வைத்திருப்பவர். வலிந்து இன்னெஞ்சு தும்மலையும் சேர்த்து என்னை அபசகு எத்திலிருந்து இரட்சிக்கின்றூர்.

அவருடைய தும்மலைச் சுற்றி என் எண்ணம் படருகின்றது. தும்மலைப் பற்றிய சகுனம், அபசகுனம் ஆகிய வற்றிலிருந்து வழுவி, அதைப் பற்றிய விஞ்ஞான உண்மையை என் மனம் நாடுகின்றது. தும்மும் பொழுது காற்று மனிக்கு 150 மைல் தொடக்கம் 200 மைல் வரையும் எல்லாம் வேகத்தில் பாய்ந்து வருகின்றதாம். மனிதன் தும்மும் பொழுதும் இருமும் பொழுதும் பொழுதும் இந்தச் சூருவளி வேகத்தில் வரும் காற்று. பேசும் பொழுது மனிக்கு 15 தொடக்கம் 20 மைல் வேகத்திலே தான் வருமாம். இப்படியெல்லாம் வேக வித்தியாசங்கள் நிகழும் பொழுது குரல்நாண்கள் என்ன பாடுபடும்? Adam's Apple என்று கூறப்படும் தொண்டைக் குழி உண்மையிலேயே நமக்காக எவ்வளவோ கஷ்டப்படும் ஓர் உறுப்பாகும்.

கொதிக்கும் கோப்பியை ஊதி ஊதிக் குடித்து விடுகிறோம். தொண்டையும் தாங்கிக் கொள்ளுகிறது. குளிர்ந்த ‘ஜஸ் கிறீ’ மையும் விருப்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. இப்படி எதிர்மாறுஞ் வெப்ப தட்பங்களைத் தாங்கி, சூருவளி வேகத்தில் வரும் அதிர்வைத் தாங்கி, அதற்கும் மேலாக எத்தனையோ நோய்க்கிருமிகளின் தாக்கத்தையும் தாங்கித் தொழிற்படும் இந்தத் தொண்டை மிகவும் கஷ்டப்படும் உறுப்புத்தான். கஷ்டப்படுவதினால், எஃகினைப் போன்ற கடினமான பொருளினாலான உறுப்பாகவும் அஃது அமைந்து விடவில்லை. மெல்லிய சவும் உயிழ் நீரும் காவற் போர்வையாக இருக்கின்றன. எனவே, தான் தொண்டை கட்டிக் கொள்வதும், Laryngitis என்பதும் மிகச் சாதாரண நோய்களாக வருகின்றன. ஆனாலும், இந்த நோய்களைப் பற்றி மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமென வைத்தியர் கூறுவர். அதாவது உடலுக்குள் கிருமிகள் புகும் ஒரு வாயில் பழுதட்டந்து விட்டது; கிருமிகளின் ஆக்ரெயிப்பு ஆரம்பமாகி விட்டது என்பதுதான் உண்மை.

நாம் வாயைச் ‘சிவனே’ என முடிக் கொண்டிருந்தால் இந்தக் கொந்தரவுகளுக்கு இடமேது? இரண்டு காதுகளும், ஒரேயொரு வாயும் இருப்பதன் இரகசியம் நமக்குத் தெரியுமல்லவா? காதாற் கேட்பது இரண்டு மடங்காலை, வாயினற் பேசுவது ஒரு பங்காக அமைய வேண்டுமென்பதே! ‘மௌனம் கலக நாஸ்தி’ என்று வாயை முடிக் கொண்டு விட்டால் வீண் தொந்தரவே கிடையாது.

ஒரே இனம்!

“உம்மா! விடிஞ்சி போச்சி எழுப்புகா.”

கிழவி அவிமாவை அக்கறையோடு சாவல் எழுப்புகிறான். சாவலின் கட்டளையை மீற முடியாமல் கிழவி எழும் பித் தன் கொக்கிறகு முடியைக் கோதிக் கட்டிக் கொண்டு அடுப்பங்கரையை நோக்கிச் செல்லுகின்றார்களிக் கோதிக் கோதிக்கிறது. மன சாவல், கேத்தன்னி போடுவம். இந்தக் கேத்தலுக்க கொஞ்சம் தண்ணி கொண்டாவாப்பா. அப்படியே அந்தக் குச்சிப் பெட்டியையும் தந்திட்டுப் போமன.”

சாவல் நெருப் பெட்டியைக் கொடுத்து விட்டு, கேத்தலை வாங்கிக் கொண்டு தண்ணீருக்காக கிணற்றிடிக்குச் செல்லுக்கின்றான்.

கிழவி அவிமாவுக்கு சொந்தமென்று சொல்வதற்கு இந்த உலகில் யாருமே இல்லை. அவிமா பிறக்கும் போது அவளின் கையொன்றும், காலொன்றும் செயலற்றுப் பிறந்து விட்டன. இதனால் அவிமாவை மணம் முடிக்க யாருமே முன் வரவில்லை. எல்லாம் இறைவனின் செயல் என்று இற்றைவரை கிழவி அவிமா கன்னியாகவே காலத்தைக் கடத்தி வருகின்றார்கள்.

“மன சாவல், ஆதத்திரகடைக்குப் போய் எட்டுச் சத்துக்கு சினி வாங்கிற்று... ஒடியந்திருவாப்பா”

கல்லெறிப்பட்ட நாயெனக்காசை வாங்கிக் கொண்டு கடைக்கு ஒடுக்கிறான் சாவல்

கிழவி சாவல் ஒடுவதையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சாவலின் பிறப்பில்தான் எத்தனை புதுமை, விசித்திரம்.

கிழவியின் சிந்தனைகள் பின் நோக்கி நகர்கின்றன...

இற்றைக்கு எழு வருடங்களுக்கு முன் ஒரு தாள் இரவு, பூரணச் சந்திரன் பால் போன்ற அமுத வெள்ளத்தை அள்ளி ஊற்றிக் கொண்டிருக்கிறான். சந்திரனின் ஒளிக் கடவில் முழுகி, அவிமாக் கிழவியின் ஒலைக் குடிசை வெள்ளிக் குடிசையென விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. குடிசையின் ஒரு மூலையில் குப்பி விளக்கிற்குத் துணையாக அவிமாக் கிழவி குந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது பத்துமாதம் நிறைவெப்பற்ற கர்ப்பினிப் பெண்ணை குத்தி, தன் வயிற்றுச் சுமையைத் தாங்க முடியாதவளாக எவ்வித சலனமுயின்றிக் குடிசையினுள் நுளைகிறார்கள்.

பெண்ணின் வரவில் சிந்தத குலைந்த அவிமா செய்வதறி யாது திகைக்கிறார்கள். “அம்மா! என்னைத் தவருக நினையாதீர்கள். கடவுளுக்காக முதலில் கொஞ்சம் தண்ணி தாங்க.”

வந்தவளின் வேண்டுகோளைச் சிரமேற்றி, அவிமா ஒரு கோப்பையில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டு, நீண்டதொரு பெருமுச்சை விடுகின்றார்கள்.

“நீ ஆரு புள்ள, இந்த நேரத்தில் எங்க போப்புறூய்?” உண்மையை அறியத் துடிக்கும் உந்தலில், அவிமாவின் கேள்வி.

.....

—‘நீந்தவுரன்’

.....

“என் பெயர் சரஸ்வதி அம்மா, நான் போகுமிடம் எனக்கே தெரியாது.” வேதனை யோடு பதிலை உயிழ்ந்து விட்டு, போவதற்கு எழும்புகிறோன் சரஸ்வதி.

சரஸ்வதியின் பரிதாப நிலையில் அலிமாவின் நெஞ்சம் நெகிழ்கிறது.

“கொஞ்சம் பொறு புள்ள, வாயிலையிம் வகுத்திலையிமா இரிக்கிற நீ இந்த நேரத்தில எங்க போப்புரூப்? ஸாவய மட்டில இஞ்ச இருந்து விடியச் சாமத்தில போ மன,”

அலிமாவின் அடிவயிற்றி விருந்து சுழியோடி வரும் கணி வான் வார்த்தைகளில் கட்டுண்ட சரஸ்வதி, பதில் வார்த்தை பேசாமல் உடனே அலிமாவின் பக்கத்தில் அமர்ந்து விடுகிறோன்.

“உனர் புருஷன் எங்க புள்ள; அவங்க உன்னேட வரல்லியா?” உன்மையை அறியத் துடிக்கும் உந்தலில், மீண்டும் அலிமா கணிவாகக் குழைகிறோன்.

“அம்மா.. கடவுளுக்காக என்னிடம் ஒன்றும் கேளாதீர்கள்” சரஸ்வதியின் வெந்து போன இதயத்திலிருந்து வரும் வெறுப்பான் வார்த்தைகள், பெருமுச்சோடு கலத்து மறைகிறது.

“அப்படியெல்லாம் செல்லாத புள்ள. நான் உன்னக் காட்டாயம் காப்பாத்துவன்.” அலிமாவின் வார்த்தைகள் அன்பாக வெளி வருகிறது.

சரஸ்வதியின் அணுங்குப் பிடி தளர்ந்து, அலிமாவின் உள்ளத்தைப் பற்றிக் கொள்கிறது.

“அம்மா என்னுடைய சொந்த ஊர் திருகோணமலை.

நான் பள்ளியில் படிக்கும் போது எனக்கும் என்னேடு ஒன்றுக்கப் படித்த சோமபாலா வக்கும் காதல். எங்கள் காதலை அடியோடு என் பெற்றேர் வெறுத்தனர். ஆனால் என்மனம் அவரை வெறுக்கவில்லை. உடனே நாங்கள் இருவரும் திருகோணமலையை விட்டு, அம்பாறைக்கு வந்து அவர் உறவி னர் ஒருவரின் வீட்டில் கணவன் மனைவியாக வாழ்ந்து வந்தோம். எங்கள் வாழ்க்கை எவ்வித இன்னலுமின்றி இன்பமாகத்தான் நகர்ந்தது. ஆனால் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் நேரமுகப் பரீட்டை ஒன்றுக்கு கொழும்புக்குப் போய் வருவதாகச் சொல்லி விட்டுச் சென்றவர், பின் என் பக்கமே திரும்பவில்லை. அவர் என்னை ரமாற்றி விட்டாரென்று பின்பு தான் அறிந்தேன். அவர் உறவி னர்களும் என்னை வெறுத்தனர். யைற்றிலே நிறை பெற்ற கரு. கருவிற்குத் தந்தையாரென்று உலகம் கேட்பதற்கு முன்பே என்னுயிரைப் போக்கத் தானம் மா இன்று வந்தேன். எல்லாம் என்தலைவிதி.”



நீதிபதியின் முன் உண்மையைக்காறி செய்த குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு மன்னிப்புக்காக மன்றாடிக் கொண்டிருக்கும்குற்றவாளியைப் போன்ற சரஸ்வதி, வழிந்தோடும் கண்ணீரை முந்தா

வாழ்த்துக்கிடேம்!

தொழிலதிபரும், மார்க்கசிலருமான ஏ. ஜி. முஹம்மது இப்ரூஹீம் ஹாஜியார், இவ்வாண்டு தமது உறவினருடன் மீண்டும் ஹஜ் கடமையை நிறைவேற்றச் சென்றுள்ளார்கள். அவர்கள் கடமை நிறைவேறி, களிப்படுதலும் ஆரோக்கியத்துடனும் மீள இளம்பிறை வாழ்த்துகின்றது.

அடுத்த பூவில்...

முஸ்லிம் கல்விக் குழுவினரின் பணியைப்பற்றிப் புகழ்ந்தவர்களுக்கு மத்தியில் இகழ்ந்தவர்களும் இருந்தனர். இக்கருத்து வேறுபாடு ஈழத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலும் உண்டு.

ஹாஜி ஏ. ஜி. முஹம்மது இப்ரூஹீம்

அவர்கள் ஈழம் வந்திருந்தபோது ஆசிரியரிடந் தெரிவித்த சில கருத்துக்கள் அடுத்த பூவில் இடம்பெறும்.

ஐயால் துடைத்துக் கொண்டு, அவிமாவின்பதிலை எதிர்பார்த்து, அனல் போன்ற பெருமூச்சுக்களை கக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“என்ன செய்யலாம்? அந்த அல்லாட நாட்டப்படி எல்லாம் நடந்து போச்சி. இனி ஆருகவலப்பட்டுத்தான் என்ன பலன் கிடைக்கப் போகுது மன, இனி நீங்கயிம் போகத் தேவல்ல. என்ற ஒடம்பில உசிரு இருக்குமட்டும், என்ற புள்ளப் போல உன்ன நான் காப்பாத்துவன். என்ன நம்புமன.”

தன் வாழ்கையில் செய்ய முடியாத தொன்றைச் செய்யும் பாக்கியம் பெற்ற சரல்வதிக்கு, உதவுவதில் அவிமாவுக்கு உள்ளப் பூரிப்பு.

அவிமாவின் சிந்தனை வற்றுகிறது. ஒரே வெறுமை...

சாவல் சினியைக் கொண்டு அவிமாவின் கையில் கொடுக்கிறான்.

அவிமா சினியை வாங்கிக் கொண்டு அடுப்பங்கரைக்குப் போகின்றார்கள். அன்று அவிமாவின் அன்பில் கட்டுஷ்ட சரல்வதி, சில நாட்களின் பின் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்று ஒரு வாரம் கழித்து அவிமாவுக்குத் தெரியாமலே எங்கோசென்று விட்டாள். அன்று சென்ற சரல்வதி தன் மகனையோ, அவிமாவையேயாபார்க்க பின் வரவேயில்லை இன்று சரல்வதிக்கும், சோமபாலாவுக்கும் பிறந்த குழந்தை, முஸ்லிம் பையஞக சாவல் என்ற பெயருடன் கிழவி அவிமாவின் மகனாக வாழ்கிறார்கள்.

“சாவல்! பைய எடுத்துக்கு வா மன போவம்”

பையை எடுத்துத் தோளில் போட்டு, அவிமாக் கிழவியின் கையைப் பிடித்து வழி காட்டியாக; சாண் வயிற்றுக்கு இரைதேட்டுத் தெருவை நோக்கி நடக்கும் தொழிற் பயிற்சி பெற்றவன் சாவல்.

—ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

என்ன? துலைக்குப் போரூப்போலை கிடக்குது. டவுணுக்கோ? நானும் ஒருக்காட்டினுக்குத் தான் போகவேணும்... சாய், அப்பிடி இசக்குப் பிசக்காய் ஓண்டும் இல்லை. நான் வேறை ஒரு அலுவலாய்ப் போறன். உன்னெட்டை என்னத்தை ஒளிவு மறைவு?

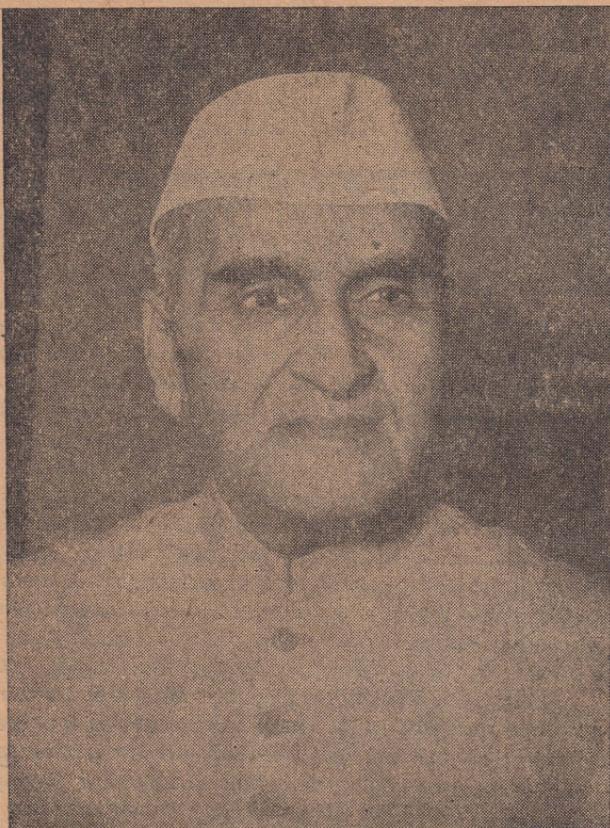
என்றை உத்தி
யோகம் இப்
பிடி நாயோட்
டமும் சில்ல
றைப் பாச்ச
லும் தான்.

தூகுர் தும்பையா

ஆருக்கு? சங்கடப் படலை இராசையருக்கோ? உந்தத் தாலியக் கட்டுற புதினம் எனக்குத் தெரியேல்லை எண்டது பெரிய புதினமாத்தான் இருக்குது. பெரியாஸ்பத்திரியிலையோ வைச்சிருக்கினம். ஊர்ச்சனம் என்னத்தைச் சொன்னாலும், மனிஷன் நல்ல மனுஷன். ஒரு கோசு போய்ப் பாக்கத்தான் வேணும். அவரோடையே வாறியள்? அப்ப நான் குழப்பேல்லை. தம்பி, பேப்பர் வாசிச்சுப் போட்டியே? சும்மா தானே வைச்சிருக்கிறோய். தாவன் ஒருக்காப் பாப்பம்... சாய், உந்தப் பேப்பருகளைப் பாக்கப் கண்கூசது. கிலிசை கெட்ட பேப்பருகள் நடத்துருங்கள். குமர் குஞ்சுகள் இருக்கிற வீடுகளிலை உதுகளை எடுத்துப் போடேலாமல் இருக்குது. உந்த அறுவாங்கள் நினைச்சுக் கொண்டிருக்கிறார்களாக்கள் நாஞ்சு இருப்பத்திநாலும் மனி நேரமும் மசவாதம் நடக்குதென்டு. உண்ணேனே, ஏன் விடியக் காத்தாலை உந்த ஊத்தைப் பேச்சுக்களோ... அத, இதென்ன புதினம்? சின்னச் சமான்களைக் களவெடுக்கலாம். ஆனால், ஒரு முழு பஸ்ஸையே களவெடுக்கிற தெண்டால் அசப்புசுப்பான அலுவலே? சும்மா நாங்களும் பேச்சுக்குச் சொல்லுறதுதான், ‘முழுப் பூசனிக் காயைச் சோத்துக்கை மறைக்க முடியுமோ’ எண்டு, இந்தா முழு ‘பஸ்’ஸையே மறைச்சுப் போட்டாங்களே! காரைக் களவெடுத்துப் பதினைஞ்சு அடி ஆழத்திலை புதைச்சிருக்கிறார்கள். ஆண்டவனே, ஒரு கிளறுவெட்டுற ஆழமல்லே... என்ன தமிழ்? இறங்கப் போற்றோ? ஒமோம் மறந்து போனன். இந்தாரும் உங்கடை பேப்பர் எனக்கும் பேப்பர் வாசிக்கிறதுக்கு எங்கை நேரம்? உப்பிடி எங்கையேன் பஸ்ஸிலை தட்டுப்பட்டாத்தான்... என்ன சொல்லுறாயள். இல்லை, நாங்களும் ஒண்டை யோசிக்க வேணும். உலகமென்டு இருந்தா என்டைக்கும் இதுகளைல்லாம் நடக்கிறதுதான். அந்தக்காலத்திலையும் உப்பிடி எத்தினை ‘நெப்போவியன்’ வேலையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள்... சரியான வெய்யில்... அவசரத்திலைசெருப்பையும் விட்டிட்டு வந்திட்டன். தார் ஞேட்டுச் சும்மா கொதிச்சுத் தான் கிடக்கும்.



டாக்டர் பிம் சென் சச்சார்



1965 ஏப்ரில் தொடக்கம் 1967 பிப்ரவரி வரை இலங்கையில் இந்தியத் தூதுவராகக் கடமையாற்றிய டாக்டர் பிம் சென் சச்சார் இந்தியாவின் பொது வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளிலும், பதவிகளிலும் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நற்பணி ஆற்றியுள்ளார். அவர் 1893-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம் முதல் திகதியன்று பிறந்தார். பஞ்சாப் பல்கலைக் கழகத்திலே பயின்று பட்டம் பெற்று, 1918-இல் வக்கீலானார். 1921-ஆம் ஆண்டில் மகாத்மா காந்திஜியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, அதே ஆண்டின் பிற்பகுதியில் பஞ்சாப் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டியின் செயலாளரானார். பஞ்சாப்பின் பொது நிர்வாகங்களில் மட்டுமன்றி, கல்வி முன்னேற்ற இயக்கங்களிலும் அவர் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தேசிய கல்விச் சபையின் செயலாளராகவும், பின்னர் லாகூரில் அமைந்துள்ள தேசிய பல்கலைக் கழகத்தின் பதிவாளர் (Registrar) ஆகவும் பணியாற்றியுள்ளார். நமது தேசாதிபதி கோபல்லாவ அவர்களுக்கும் டாக்டர் சச்சார் அவர்களுக்கும் ஓர் ஒற்றுமை உண்டு.

இந்தியத் தூதுவருடன் இரு சந்திப்புக்கள்

—மாலிக்

இலங்கையில் கடமையாற்றிச் சென்ற அண்மைக்கால வெளி நாட்டு இராஜ தந்திரிகளில் டாக்டர் பிம் சென் சச்சார் குறிப் பிடிக் கூடிய ஒருவர். அவர் இலங்கையில் தங்கியிருந்த நாள்களில் தனியே ஒரு இராஜதந்திரியாக மட்டும் இருக்கவில்லை; இந்த நாட்டு தத்துவ ஞானத்தின் பிரசாரகராகவும் விளங்கினார் எனில் மிகையாகாது.

பழம் பெரும் பாரத சுதந்திரச் சிற்பியின் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படத் தக்க அவர், புறத் தோற்றத்திலும் செயல் முறைகளிலும் முதியவராக இருந்த போதிலும் துடிப்பு மிக்க இளைராகவே இலங்கையில் வாழ்ந்தார். விருந்தினரை மலர்ந்த முகத்துடன் வரவேற்று உபசரிக்கும் அவரின் பண்பு தனித்துவமானது.

இந்திய நாட்டு விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு பற்றி அவரிடம் கதை கொடுத்து விட்டால், தான் ஒரு நாட்டுத் தூதுவர் என்பதையே மறந்து உணர்ச்சிகரமான முறையில் சம்பவங்களைச் சங்கிலித் தொடராக அடுக்கிச் செல்வார். குறிப்பாக மௌலான அபுல்கலாம் ஆஸாத் பற்றிக் கூறும் பொழுது அவர் ஒரு விடுதலைப் போராட்டத் தொண்டராகவே மாறி விடுவார். ஆஸாத் அவர்களின் வாழ்க்கை எங்ஙனம் டாக்டர் சச்சாரை ஆட்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும், அவர்கள் இருவருக்கு மிடை

இருவரும் முனிசிபல் ஆணையாளராகப் பணிபுரிந்துள்ளனர். சச்சார் இந்தப்பதவியை 1924-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1933-ஆம் ஆண்டுவரை வகித்தார்.

டாக்டர் சச்சார் காங்கிரஸ் வேட்பாளராக பஞ்சாப் சட்ட சபைக்கு 1936-ஆம் ஆண்டில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1940-ஆம் ஆண்டில் சட்டசபைக் காங்கிரஸ் முதல்வராகத் திகழ்ந்தார். 1941-47-ஆம் ஆண்டுகளில் நிதி அமைச்சராகப் பதவி வகித்த அவர், 1949-ம் ஆண்டிலும், மீண்டும் 1952-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1956 வரையிலும் பஞ்சாப் ராஜ்யத்தின் முதலமைச்சராகச் சேவை புரிந்துள்ளார்.

பின்னர் சுறு சுறுப்பான கட்சி அரசியலில் இருந்து ஓய்வு பெற்றவராக 1956-57 இல் ஓரிஸ்லா ராஜ்யக் கவர்னராகவும், 1959-62 இல் ஆந்திரப் பிரதேசக் கவர்னராகவும் கடமை பார்த்தார். 1960-ஆம் ஆண்டில் ஆந்திரப் பல்கலைக் கழகத்தினால் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

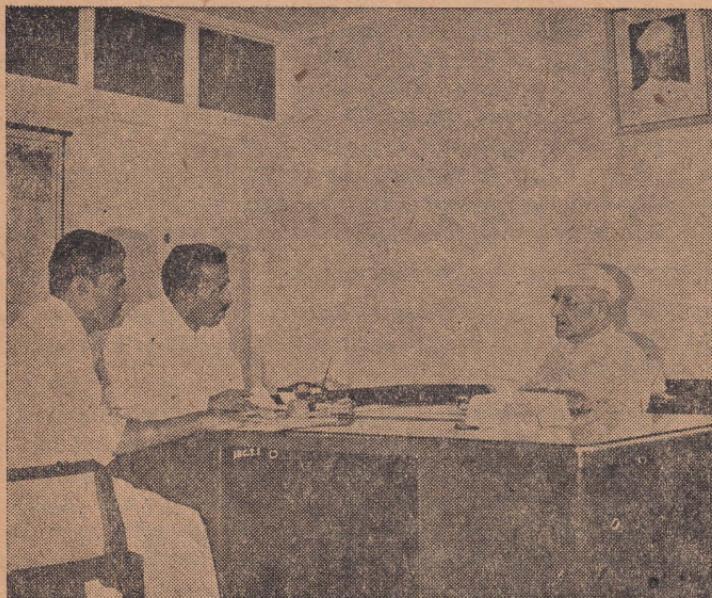
ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் கவர்னர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றதும் ஆக்கவேலைகளில் ஈடுபட்டு, சம்யுக்த சதாசார் சமித்தியின் பொதுச் செயலாளரானார். அவர் பல்லாண்டுகள் வாழும் 'இளம்பிறை'யின் வாழ்த்துக்கள்.

வெற்றி

வெற்றிக்கான தூத்தீர்த்தை ஒருவரும் ஆராய்வதீல்லை ஏனென்றால், வீணாக அதீர்ஷ்டம் என்ற ஒரு சொல் அகாாதி யிலிருந்து நீக்கப்பட்டு விடுமென்ற கவலை அவர்களுக்கு.

யில் இருந்த உறவு எத்தனைமயது என்பதையும் நாம் இந்தியத் தூதுவரக அலுவலகத்தில் டாக்டர் சச்சாரேரச் சந்தித்த பொழுது உணர்ந்து கொண்டோம்.

இந்தியத் தூதுவர் டாக்டர் சச்சார் தமது பதவியிலிருந்து ஒய்வு பெற்றுச் செல்வதாக நாம் அறிந்ததும் இருதடவை களிலே பேட்டி கண்டோம். முதல் தடவை நண்பர் எஸ். பொன் னுத்துரையுடன் சென்றபடியால், ஒரு கட்டத்தில் தமது அண்மைக்கால மட்டக்களப்பு விஜயத்தைப் பற்றி உற்சாகமாகக் குறிப்பிட்டார். மட்டக்களப்பு வர்த்தகப் பிரமுகர்களின் விருந்து தொடக்கம், பாடும் மீன் ஈருகப் பல விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்.



அளைத்திலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் கனான ஐ. சங்கர் அவர்களும், எம். ஏ. ரஹ்மான் அவர்களும், டாக்டர் பிம் சென் சச்சார் அவர்களைச் சந்தித்து இலங்கை-இந்திய எழுத்தாளர் கூட்டமைப்பு அமைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைப் பரிசீலனை செய்திடுர்கள்.

சுதந்திரம்

அங்களுக்குப் பிடித்தங்களுவற்றிற்கு அடிமையாக இருத்தல்.

தோல்வி

தோல்விக்கான தூத்தீரம் வெளிப்படையானது. அஃது எல்லோரையும் திருப்பதி செய்ய எண்ணுவதுதான்!

‘நீங்கள் ஓய்வு பெற்றதும், தீவிர அரசியலில் ஈடுபடும் உத்தேச முண்டா?’ என்று கேட்ட பொழுது முறுவலித்தார், முகத் தில் ஏற்பட்ட மலர்ச்சிமாருமலே, ‘எல்லா மனிதர்களையும் போல நானும் ஓர் அரசியற் பிராணிதானே? அரசியல்தான் என்னுடைய உண்மையான துறை. அதனுடன் தொடர்புடையதுதான் தாதுவர் பதவி என்பதினால் இதிலும் சில காலம் ஒட்டிக் கொண்டேன். தீவிர அரசியலில் ஈடுபடுவதினால் என் தொண்டு சிறக்க முடியுமானால், அது தவிர்க்க முடியாததல்லவா?’ என்றார்.

சாஸ்திரி-ஸ்ரீமாவோ ஓப்பந்தம் அமுலாவது சம்பந்தமாக சில சட்ட ரீதியான பிரச்சினைகளுக்கு விளக்கம் கோரினாலும், அப்பொழுது இப்பிரச்சினை பாராளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ‘இந்த நேரத்தில் நான் எந்த விதமான அபிப்



சமத்துப் பாராளுமன்றத் துருக்குமு டிஸ்டி சென்றபோது வெளிநாட்டு மந்திரி ஐஞ்ச. எம். சி. சாக்னாவைச் சந்தித்த சமயம் எடுக்கப்பட்டபடம். இத் தூதுக்குமுலிற் சென்ற மட்டக்களம்பின் முதலாவது பிரதிநிதி செ. இராசதுரை அவர்களும் இப்படத்திற் காணப்படுகின்றார்.

அடிமை

பிறருக்குப் பிழத்தவற்றையே சுதங்தீரமாகச் செய்தல்.

பிராயமும் சொல்லாது மெளனம் சாதிப்பது தான் முறையானது. சமூகமான நிலைக்குக் குந்தகம் ஏற்படக் கூடாது; அதே சமயம் யாராவது என் அபிப்பிராயத்திற்குத் தப்பர்த்தம் கற்பிக்கவங் கூடாது' என்றார்.

தாதுவர் பதிவியிலிருந்து டாக்டர் சச்சார் ஒய்வு பெற்றுத் தாயகம் மீணுவதற்கு முதல் நாளும் அவரைப் பேட்டிகாணும் வாய்ப்பு நமக்கு இரண்டாவது தடவையாகக் கிட்டியது. 'இல்லம் பிறை' விசேட ஆஸாத் மலராக மலர்வதை அறிந்ததும், இயல்பாகவே அவர் ஆஸாத்தைப் பற்றியும் பேசினார். ஆஸாத் ஒரு காங்கிரஸ்வாதியாக இருந்தபோதிலும், எப்பொழுதும் தனித் துவப்போக்கும் சுயபார்வையும் உடையவராகவே அவர் விளங்கினார். இத்தகைய பண்புகளைக் கொண்ட ஒருவரினால் ஒரு வாரிசினை உருவாக்குவதோ, விட்டுச் செல்வதோ மகா அசாத் தியம் என்று குறிப்பிட்ட அவர், இதன் காரணமாகத்தான் 'ஆஸாத்தின் வாரிச நான்' என்று கூறக்கூடிய அரசியல்வாதி தோன்றவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். தமக்குத் தெரிந்த அளவில், அவருடைய நெருங்கிய உறவினர் எவரும் அரசியலிலோ, உத்தியோகங்களிலோ உயர் பதவிகள் வகிக்கவில்லை என்றார். 'ஆஸாத்தின் சேவையையும், தொண்டினையும் மறக்காத பாரத மக்கள் அவருக்கு உயர்வான நினைவுச் சின்னங்கள் உருவாக்கி யுள்ளார்கள். அவர் பெயரால் 'ஆஸாத் விரிவுவராகள்' ஆண்டு தோறும் நடத்தப்படுகின்றன, அவர் பெயரால் 'மெளவானு ஆஸாத் மருத்துவக் கல்லூரி' நிமிர்ந்து நிற்கின்றது மிகப்பிரபல்யமான தில்லி ஜாம்மா மக்குதியைப் பின்னணியாகக் கொண்டு' ஆஸாத்தின் அழிகிய கல்லறை ஒன்று' நிறுவப்பட்டுள்ளது என்று ஆஸாத்தின் சில நினைவுச் சின்னங்களைக் குறிப்பிட்டார்.

'இந்தியா விடுதலை பெறுகிறது என்ற நூலில் பிரசரமாகாத பகுதிகளைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்ட பொழுது சுற்றே சிந்தனையில் ஆழந்தவராகக் காணப்பட்டார். பின்னர், 'ஆஸாத் தனித்தன்மையும், தனிப்போக்கும் உடைவராக இருந்த போதிலும், எவர் மனத்தையும் புண்படுத்த விரும்பியவர்கள். அந்தப் பகுதியில் அவர் விவரித்துள்ள உண்மைகள் சமகால அரசியல்வாதிகள் சம்பந்தமானவையாக இருக்கலாம். இந்த உண்மைகள் உடனடியாக வெளிவருவதனால் அவர்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படலாம் என நினைத்திருக்கலாம். இதன் காரணமாகத்தான் அந்தப் பகுதிகள் பிரசரமாவதற்கு நீண்ட கால எல்லையை வரையறுத்துள்ளார் எனச் சொந்த முறையில் நான் கருதுகின்றேன்' என்றார். மேலும் ஆஸாத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, ஜனுதிபதி டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன், டாக்டர் ஸாக்கிர் ஹாசேன் ஆகியோர் இன்று உயர்வாழும் நெருக்கமான கூட்டாளிகள் எனக் குறிப்பிட்டார்.

சமுத்திற்கும் பாரதத்திற்குமிடையில் பண்டைய நிலையில் மென்டும் நெருங்கிய உறவு முறை வளரவேண்டும் என்பதையும், அதற்கான முயற்சியில் தான் ஈடுபட்டு உழைக்கப் போவதாகவுங்கூறினார். இது சாத்தியமாவதற்கு சமுத்து எழுத்தாளர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்தினார்.

தலைவர்களுள் ஒரு தலைவர்!

இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவரும், அனைத் திலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் கூட்டமைப்பின் துணைத் தலைவருமான ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யிது அஹமது அவர்கள், மற்றும் நிறுவனங்களின் தலைவர்களுக்கு எல்லாம் முன் மாதிரி யான ஓர் அலுவலை நிறை வேற்றினார். சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி அல்ஹாஜ் பஷீர் அஹமது ஸயீத் M.A., B.L.: சென்னை S.I.E.T. பெண்கள் கல்லூரிப் பொருளாளர் அல்ஹாஜ் உபதுபுல்லாஹ் சாகிப்; 'காரணப் புதுமை' என்னும் நூலின் ஆசிரியர் அல்ஹாஜ் யாசின் சாகிப் ஆசிய முன்று இஸ்லாமியப் பெரியார்கள் அன்மையில் ஈழத் திற்கு நல்லெண்ணத் தூதாய் வந்திருந்தார்கள். இஸ்லாமியக் கல்வி-இலக்கிய வளர்ச்சிகளிலே முன்னின்று உழைத்துவரும் ஹாபிஸ் செய்யிது அஹமது அவர்கள் இம் முஸ்லிம் பெரியார் கள் ஏற்ற வகையில் கொரவிக்கப் படவேண்டும் என்ற துடிப் புடன், செலவின்ததைப் பற்றிக் கவலைப்படாது, தன் சொந்த கோதாவில் அவர்களைக் கொரவிக்கும் விருந்தொன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்தார். இவ்விருந்துபசாரம் கொழும்பு ஹோட்டல் மெரினேவில், 17-3-1967 மாலை 7 மணி அளவில் நடை பெற்றது: நூற்றுக்கு மேற்பட்ட முஸ்லிம் பிரமுகர்களும், எழுத்தாளர்களும் இந்த வைபவத்திலே கலந்து கொண்டார்கள். கொரவிக்கப்

பட்ட விருந்தினர்களுள் பிரதம அதிதியான அல்ஹாஜ் பஷீரி அஹமது ஸயீத் 'எமக்கு ஈழத்தில் அளிக்கப்பட்ட எல்லா வரவேற்புகளிலும் பார்க்க, இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் தம் சொந்த கோதாவில் அளித்த இந்த விருந்து நெஞ்சைத் தொடுவதாக அமைந்தது...'என்றுதமது நண்பர்களிடமும் அன்பர்களிடமும் மனம் நெகிழுக்குறிப்பிட்டார். முஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவர் ஹாபிஸ் செய்யிது அஹமது அவர்களின் சாதனை முஸ்லிம் எழுத்தாளர் அனைவரினதும் கொரவத்தையும் காப்பாற்றி விட்டமை குறித்து 'இளம் பிறை' பூரிப்படைகின்றது.



பஷீர் அஹமது ஸயீத்

இப்பூவின் கல்லூரி மன்றத்திலே மட்டக்களப்புத் தென்பகுதியான அக்கரைப்பற்று மகாவித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த மூன்று மாணவர்களின் எழுத்தோவியங்கள் இடம் பெறுகின்றன. மூவரும் ஜி. எஸ். வகுப்பிற் பயிலும் மாணுக்கர்.

அதிபரின் செய்தி

இளம்பிறையில் ‘கல்லூரி மன்றம்’ என்ற பகுதியை நீங்கள் ஆரம்பித்திருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரையது. அறிவுத்துறையில் இளம்பிறையாக விருக்கும் மாணவர்கள் ‘முழுமதியாக’ வளர்வதற்கு இப்பகுதி ஆர்வமும், ஆக்கமும் அளிக்கிறது. சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் வளர வழியற்றிருக்கும் மாணவர்களுக்கு இப்பகுதி தக்கவாய்ப்பளித்து சிறந்த கலைஞர்களை அறிமுகம் செய்கிறது.

எமது வித்தியாலயத்தைச் சேர்ந்த மூன்று மாணவர்களின் விஷயதானங்கள் இத்துடன் வருகின்றன. இளம்பிறை இவர்கட்கும் ஊக்கமளிப்பதாக. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எமக்கும் அளித்த இளம்பிறைக்கு எனது வாழ்த்துக்கள், நன்றிகள் உரியன.

அன்பின்

M. B. முகம்மதுத்தம்பி
அதிபர்

கல்லூரி மன்றம்

அக்கரைப்பற்று மகாவித்தியாலய அதிபர்

கருங் கொடித்தீவு எனச் சீறப்புப் பெற்றுப் பல தமிழ்ப் புலவர்களை ஈழத்தீர்கு அளித்துள்ள அக்கரைப்பற்றின் பிரதான பாடசாலையாக விளங்குகின்றது அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயம். இதன் அதிபராக அமர்ந்து நாற்பணி இயற்றி வருபவர் ஜனுப் எம். பி. முகம்மதுத்தம்பி அவர்களாவர். இவர் அக்கரைப்பற்றின் முதலாவது பயிற்றப்பட்ட முஸ்லிம் ஆசீரியர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சீருக்கதை

பாசம்

ஏ. ஆதம் வெப்பை



டக்...டக்...டக். அந்த நொண்டிப் பிச்சைக்காரக் கிழவன், சவண்டு, துவண்டு, ஊன்று கோற்களின் துணையிலே வந்து கொண்டிருக்கிறான். நடையின் நெகிழ் விலே, வேதனை மிளிர்கிறது.

என்னைய் என்றுமே கண்டறியாது, காய்ந்த பரட்டைக் கேசம் காற்றின் வருடலுக்குப்புரண்டு துடிக்கிறது. சவரம் செய் யாது புற்காடாய்க் காட்சி அளிக்கும் தாடியும், மீசையும் விகாரமாய்ச்சடைத்திருக்கின்றன, நான்குவேளை ஒரு பிடிச்சோறின்றிக் காய்ந்து சுருங்கிக்கிடக்கும் வயிற்றின் கோரப்பகியின் வேதனையின் அசர வேகத்தால், அவன் விழிகள் குறுகி, உள்ளே உந்தி நிற்கின்றன. சோர்வுபடிந்து களை இழுந்த முகத்தில் பசியின் கோரம் விளையாடுகிறது.

கிழவன் வயிற்றை அழுத்தித் துடிக்கிறான். ஏதோ ஒரு பேரிரைச்சல்.

அவன் வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு, தட்டுத்தடுமாறி எழுந்து நிற்கிறான். பஸ் தன் கடமையை முடித்தகளிப்பில், நிலையத்தில் ஸ்தம்பிக்கிறது. அது தான் தாமதம், பிரயாணிகள், ஏறும்புச் சாரையாக மூண்டியடித்துக்கொண்டு இறங்குகின்றனர். கிழவனிடம் ஒருவித சுறுசுறுப்பு. பரபரப்பு. டக்.....டக்..... டக் அவன் கதவண்டை விரைகிறான். அவன் கால்களுடன் வாயும் இயங்குகிறது.

“சாமி, பிச்சை போடுங்க சாமி! கடவுள் புண்ணியம் செய்வாரு.”

பிரயாணிகள் வெறுப்புடன் மனதைச்சுளித்துக்கொண்டு ஒதுங்கிச் செல்கின்றனர்.

அகத்தின் ஏக்கம் முகத்திலே பிரதிபலிப்பு. ஊக்கம் உடைய வில்லை. மீண்டும் பழைய பல்லவி. “சாமி ! பிச்...!” எல்லா இதயங்களுமா மரத்து விட்டன! அதோ, ஒருவர், இருபத்தைந்து சத நாண்யமொன்றை அவனது தகரடப்பாவுக்குள் போடுகிறார்.

அவனுள்ளத்திலே மகிழ்ச்சிப்பிரவாகம். உடலில் ஒருவித புத்துணர்ச்சி. இனபக் கிழுகிழுப்பு. கண்களை அகலத்திறந்து நன்றி உணர்வுடன் அக்கனவானை நோக்குகிறான். அவர் புன்முறுவலுடன் நகர்கிறார் கிழவனுக்குக் காற்றுவெளியில் மிதப்பது போன்ற பிரமை.

அந்த இருபத்தைந்து சத நாணயத்தைக் கண்களில் மகிழ்ச்சி பொங்க, புரட்டிப் புரட்டிப் பார்க்கிறோன்.....!

...சற்றுத்தூரத்தில் இருந்த தேனீர்க்கடையை நோக்கி அவன் விரைகிறோன். டக்...டக்...டக்... அவன் போக்கில் ஊழிக் காற்றின் வேகம்.

கிழவனின் முன்னே பலகாரபட்சணங்கள், நறுமணம் உமிழ்ந் திருக்கின்றன. கண்கள் அவற்றைத்தழுவி உள்ளத்தில் சுலை ஊட்டுகின்றன.

அவன் பணில் ஒன்றை அவாவுடன் கடிக்கிறான். அதே கணம், அடுத்த அறையில் இருந்து உள்ளத்தை உருக்கி உயிரைத் துடிக்கவைக்கும் ஒரு சிறுவனின் துயரக்கூக்குரல் வெளிப்பாய்ந்து அவன் செவிகளை ஆக்ரமித்து, உள்ளத்தை உலுப்புகிறது, “ஜேயா! அம்மா! அடிக்காதீங்கய்யா! சத்தியமா இனி இப்படிச்செய்ய மாட்டன்” மீண்டும் சிறுவனின் சோகக்குரல் கிழவனைத்துடிக்க வைத்தியக்குகிறது.

பாதி பணிலைத் தட்டில் அவசரமாகவைத்து விட்டு, பர பரப்புடன் அடுத்த அறைக்கு விரைகிறான்.

கடைக்கு வந்தவர்களும், பாதையால் சென்றவர்களும், சிறுவன் அடையும் துயர் நிறைந்த சோகக்காட்சியை கண்கொட்டாமல் பார்த்து ரசித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ‘பிறர் அனுபவிக்கும் துயர்கள்டு சுகங்கானும் மனிதர்கள் தான் எவ்வளவு விசித்திரப்பிறவிகள்.’

விஷ்வ ரூபமெடுத்துக் கர்ச்சித்து நிற்கும் கடைக்காரரின் முன்பாக, அச்சமும் அவமானமும் கலந்த உணர்ச்சியால், கண்ணீர் தாரை தாரையாக வடிய, விம்மி, விம்மி, நாசை உறிஞ்சிக் கொண்டு, நானிக்கோணி நிற்கிறோன் சிறுவன்.

குற்ற உணர்வின் வேதனை, அனைது வாடிய வதனத்தின் வரட்சியிலே மிளிர்கிறது.

கிழவன் முக்கி, முனகி ஒருவரிடம் சென்று,

“சாமி! எதுக்கு, அவர் அந்தச் சிறுவனை இப்படி அடிச்சு வதைக்கிறார்?” என்று பணிவாகக்கேட்கிறான். அந்த மனிதன் அருவருப்புடன், “அந்தத்திருட்டு ராஸ்கல், நாலு வடையைத் திருடித்தின்றிட்டான். அதுக்கு அவனை அடிச்சுக்கொல்லாது வேறு என்ன செய்யிறது?” என்று கூறுகிறார்.

கிழவரின் உள்ளம் வேதனையால் துடிக்கிறது. பசியின் ஆக்ரோசத்தைத் தணிப்பதற்காக, மனிதனின் சிந்தனை எதை யெல்லாமோ செய்வதற்கு ஊக்குவிக்கிறது. கிழவரின் சிந்தனை வலை அறுகிறது.

அவன் முக்கி முனகி, ஜனசமூத்திரத்தை ஊட்டுவி கடைக்காரரிடம் செல்கிறான்.

குழுமி நின்றவர்கள், ஆர்வமும் பரபரப்பும் சங்கமித்த உள்ளத்தோடு கிழவனை ஏறிட்டுப்பார்க்கின்றனர். அவன் அமைதி

யாக, “சாமி! இந்தப்பையன் எவ்வளவுக்குத்திருடினான்” என்று கேட்கிறுன். கிழவனின் அருவருப்புத்தட்டும் உருவத்தைக் கண்ட கடைக்காரன் அவனைப்புதுமையும், அலட்சியமும் நிறைந்தபார் வையால் நோக்குகிறுன்.

“ஓ! கிழவா, பெரிய தர்மவான்கள் மாதிரி முன்வந்து கேட்கிறேயே. இந்தத்திருடனின் காசை உன்னால் தரமுடியுமா?” “எனக்கிட்ட உள்ளத்தாறன் சாமி” கிழவன் சிறுவனை மீட்கும் ஆவலில் கூறுகிறான்.

“இருபது சதம் இருக்கா உன்னிடம்?” கடைக்காரனின் கண்டிப்பான தொனி அதிகார தோரணையில் ஒலிக்கிறது.

“சாமி! இந்தாங்க இருபத்தைந்து சதம். நானும் ஒரு பணில் சாப்பிட்டன்” கிழவனின் முகத்தில் மலர்ச்சி நிறைந்திருக்கிறது.



ராஞே சொல்!

— ஏ. அலித்தமிபி

**அற்புதச் சக்தி வாய்ந்த
அறிவுடை மனிதா!** உலகில்
குற்றங்கள் இழைத்து இருளில்
குதிக்கிறாய் ராஞே சொல்லு!



நெஞ்சத்தில் வஞ்சம் கொண்டு
நேர்மையைக் கொன்றுகூது
அஞ்சாது செய்கின்றாயே!
அடிமை கொள்கேடெதற்கு?



உள்ளத்தைக் கல்லாய்ச் செய்து
உயிரினை வாட்டுகின்றாய்
புல்லென்றும் கொள்ளாய் கற்பை
புதரிடை வீழ்வதேனே?

பசியினால் வாடிச் சோர்ந்து
பணிவுடன் உன்னை அண்டும்
நசிவுடை வறியோர் தம்மை
நாயென்று விரட்டலாமோ?



ஆற்றலால் விண்ணகத்தை
அண்டிடும் மனிதா உன்னை
மாற்றலாம் நெஞ்சம் என்று
மயங்கினேன் தோல்விகண்டேன்!



வையத்தைப்படைத்த சக்தி
வன்மையை அறியீர் இன்னும்!
ஜயனே! இன்னும் நீயென்
அளித்திடும் விடைதான் சொல்லு!





புதிய

உராவகக் கதை

எம். எம். ஜானதீன்

தன்னினத்தின் தாழ்வு நிலையை எண்ணிச் சிந்தித்துக் கொண்டிந்தது நாரி. தானும், தன்னினமும் சிறுமைப் பட்டு, பினங்களை உணவாகக் கொள்

வதை நினைக்கும் போது புலி ராஜ் நடைபோட்டுக் கொண்

வேதனை அதிகரித்தது. தன்னினத்திற்குத் தான் முன் மாதிரியாய் வாழ வேண்டு மென்ற ஆசை அதன் உள்ளத்தில் முளைத்தது. ‘தான் இனிப் பினம் புசிப்பதில்லை, ஏன்யவற்றுடன் போராடிக் கொன்று தான் சாப்பிடுவது’ எனத் தனக்குள் சபதம் எடுத்துக் கொண்டது.

இருவேளை உணவின்மையால், நரியின் பசி அதிகரித்தது. ‘தன்னினவிடச்சிறிது கொழுத்தது தானே புலி? அதற்காக நாம் ஏன் பயந்து நடுங்கவேண்டும்?’ இன்று எப்படியாவது, என் வீரத் தைப் புலிக்குக்காட்டி அச்ச மேற் படுத்தவேண்டும்’ என நினைத்த நாரி, வனத்தைக் கிழித்துச்சென்று ஒரு மலை மீதேறி நின்று சுற்றும் முற்றும் பார்வையை வீசியது.

சில நிமிடங்களின் பின், காடே அதிரும்படி குரூ மாக உறுமிக்கொண்டு ஒரு

சிருந்தது. சற்றுத்திடுக் கிட்ட நாரி தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு, ‘ஓ! புலியாரே, நீர் தான், இவ் வனத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் அதிபதியோ?’ என்று கோபாவேசமாகத் தன் அசட்டுத் தைரியத்தின் அரவணைப்பில், அலறியது நாரி.

புலி, கண்கள் கொவ்வையாகச் சிவக்க சினத்தால் நிமிர்ந்து நோக்கியது நரியை

“ஆஹா! என்னையா மிரட்டப்பார்க்கிறோய்? அது சென்றகாலம் அப்பனே! உன்னிடம் ஆண்மை இருந்தால், மேலே வந்து என்னுடன் மோது பார்க்கலாம்?” என நாரி கத்தியது. “ஐயோ பாவம்! ஏதோ மூளைக் கோளாறு” என எண்ணிச் சிரித்துக் கொண்டே மறைந்தது புலி.

நாரிக்கு என்றுமே கண்டறியாத, குதூகலம் பூரிப்பு.

உண்மை முஸ்லிம்

நான் ஒரு முஸ்லிம். இது என்னைப் பெருமையால் நிரப்புகின்றது. அனால், இந்த உணர்வுகளுடன் சேர்த்து, என்னுடைய புற வாழ்க்கையின் முழுமையான எதார்த்தத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட பிறிதொரு உணர்வையும் வைத்திருக்கின்றேன். இஸ்லாத்தின் உயிர் நாடி என்னம்பிக்கைக்குத் தடையாக இல்லை; உண்மையில் அது என்னை இங்நம்பிக்கைப் பாதையில் வழி நடத்துகின்றது. நான் இந்தியங்கை இருப்பதற்கு பெருமையடைகின்றேன். பிரிக்கமுடியாத ஒன்றுபட்ட இத்தேசத்தில் பிரிக்க முடியாத அங்கம் நான். இத்தேசத்தின் பெருமை இந்த அரிய அம்சம் இல்லாது போனால் முழுமையடையாது. இந்தக் கலவையின் பிரதான அணுங்கமாக நான் இருக்கிறேன். இந்த உரிமையை நான் என்றும் விட்டுக் கொடுக்கமாட்டேன்.

-மெள்ளாலு ஆஸாத்

தன் சக்தியை, இத்தனை நாளும் தான் அறியாமைக்கு வருந்தியது.

இப்போது கீழிறங்கிய நரி, ஒரு புதருக்குள் மறைந்து சென்று கொண்டிருந்தது. காடே அதிர வெறிகொண்டோடி வந்துகொண்டிருந்தது ஒரு காட்டெருமை.

நரி, ஒரே பாய்ச்சவில் எருமை மீது பாய்ந்தது. மறுகணம்! சினத்தால் சீறி யெழுந்த எருமை, தன் கொம்புகளினால் நரி யை மூர்க்கமாய்த் தாக்கி வீசி விட்டுச் சென்றது.

“ஐயோ!” என மரண ஓலம் எழுப்பிய நரி வலி தாங்கொண்டு கதறியது.

தன் அசட்டுத் தைரியத்தில் உறுதிகொண்ட நரி, வேறோர், சிறுமிருகமொன்றினைத் தேடிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

பசித் தீ கொழுந்து விட்டெரிந்தது.

சிறு கரடி ஒன்று வந்து கொண்டிருந்தது. ஒளிந்

திருந்த நரி, கரடிக்கு முன் பாகச் சென்று, “எனக்கு இன்று கடும்பசி. உன்னையே உணவாகக் கொள்ளப் போகிறேன். உன் முடி வென்ன?” தன் வீர வார்த்தைகளைக் காட்டி, காடே குலுங்கக் கத்தியது நரி.

கால் முதல் தலைவரை புதுமையாய் நோக்கிய கரடி, “என்னிடமா, உன்னினத் தின் ஏமாற்று வித்தையைக் காட்டுகிறோய்” எனக் கடுங்கோப முற்று நரி மீது பாய்ந்து பிடித்தது. “ஐயோ! என்னை விட்டுவிடு” என்று கதறிய நரி கரடியின் பிடியிலிருந்து நழுவி காட்டை ஊடுருவிப் பாய்ந்து ‘தலை தப்பியதே’ என ஓடியது.

பசியின் வேதனை அதிகரித்தது. நரியால் இனியும் தாங்க இயலவில்லை. சுற்றுத் தொலைவில், பின்மொன்றினை வளைத்து காகங்கள் அலறுவதைக் கண்டது. அவ்விடத்தை நோக்கி, ஆவலுடன் ஓடிக் கொண்டிருந்தது நரி.

சுப்பர் விடை தருவார்!

விங்கேஸ்வரன் ஒரு பழம் பெரும் எழுத்தாள் ருடைய புனைபெயராகும். அவர் எழுதியுள்ள கடிதத்தை அப்படியே பிரசரித்துள்ளோம். ‘அரசனுணையும் ஆடக சுவந்தரியும்’ என்ற நூலிற் காணப்படும் வழுக்கள் குறித்து இளம்பிறை ஏன் இன்னமும் விமர்சனம் செய்ய வில்லை என்று பல நேயர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நூலைப் பற்றிக் கொண்டோடி சுப்பர் விரைவில் எழுதுவதாக அறிவித்துள்ளார்.

—ஆர்.

புரட்டா? திருட்டா?

பண்டிதர் கந்தையாவின் மனைவியார் எழுதி வெளியிட்ட “அரசனுணையும் ஆடக சுவந்தரியும்” என்னும் நாடக நூலில் அரசனுணை என்னும் நாடகம், சரித்திரத்திருட்டு மாத்திரமல்லாது சரித்திரப் புரட்டுங்கூட. இதை இதுவரையாரும் விண்டு சொல்லவில்லை.

இதற்கு வியப்புரை எழுதிய அத்தனை பேரும், இலங்வானேவியில் விமரிசனம் செய்தவரும், சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலுக்கு இதனைச் சிபார்சு செய்தவர்களும் சரித்திரம் அறியாத பேதையரே என்பது தெளிவு. இலக்கியத் திறனைய்வு (Literary Criticism) நூல்களில் ஒன்றையேனும் கண்டவர்களாய் இவர்கள் காணப்படுகின்றிலர்.

கிருஷ்ண தேவராசன் என்னும் (கி. பி. 1513-1539) விஜய நகர அரசன் கலிங்க ஒட்டதேச அரசனுகிய கஜபதி புருடோத்தமனுடன் யுத்தஞ்செய்தான். யுத்தத்தில் கலிங்க அரசன் தனக்குத் தோல்வி வரப் போவதையறிந்து கிருஷ்ண தேவராசனிடம் சமாதானத் தூதுவரையனுப்பி யுத்தத்தை நிறுத்தும்படியும் தனது மகளைக் கிருஷ்ண தேவராசனுக்கு மனைவியாகக் கொடுப்பதாகவும் அறிவித்தான். யுத்தம் முடிந்தது; கிருஷ்ண தேவராசன் கலிங்க மன்னன் மகளை மனத்தான். இவ்வளவும் சரித்திரங் சொல்வது.

அரசனுணையிலே விஜய நகர அரசன் தோற்றுத் தன் மகளைக் கலிங்க ஒட்ட அரசனுக்கு மன முடித்ததாக எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இது வரலாற்றுப் புரட்டா அல்லது திருட்டா என்று தீர்மானியுங்கள். இந்தத் தவறினை பதச்சோருகவே இங்கு சுட்டிக் காட்டினேன்.

—விங்கேஸ்வரன்

கடாரத்திலே இளம்பிறை

இலங்கையிலிருந்து வெளி வரும் திங்களிதழ்களில் இது வும் ஒன்று.

கதை கட்டுரை, கவிதை களைத் தாங்கிவரும் இவ்விதம் படித்து சுவைக்க ஏற்றது. இதில் இடம் பெற்றுள்ள நாட்டுப்பற்றுப் பாடல்கள் நம் மனத்தை மிகவும் கவர்கின்றன. இலங்கை எழுத்தாளர்களின் அறிமுகமும் குறிப்பிடத் தக்க அளவில் உள்ளது.

‘இலக்கிய வளர்ச்சி கருதி...’ என்னும் மகுடமிட்டு எழுதி யுள்ள தலையங்கத்தில், “எழுத்து இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது!

இளமைப் பருவத்திலே!

ஆசிரியர்:

எம். ஏ. ரஹ்மான்

சேர் விண்ஸ்டன் சர்ச்சீல் பாராட்டி எழுதிய கழுதம் உள் முகப்பிலே பிரசரமாகியுள்ளது.

13 உலகப் பெரியார்களின் படங்களுடன் அவர்களின் இளமைக் காலத்திலே நிகழ்ந்த சுவையான சம்பவங்களைக் கூறும் நூல்.

வீலை. ரூ. 1.25

தபால் முத்திரையாகவோ போஸ்டல் ஓடராகவோ அனுப்பிப் பெறலாம்.

கல்வி இலாகாவினால் நூல் நிலையத்திற்குரிய சான்றிதழ் பெற்ற சிறுவர் இலக்கியம்.

அரசு வெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு-13.
எல்லாம்பாட்டுப்புதூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு

R A J A

STUDIO

73, New Chetty
Street,
COLOMBO-13.

Tele: 2856



PASS PORT SIZE		5 Copies	Rs.	5-00
" " "		1 Extra Copy		-75
PASS PORT URGENT		5 Copies	Rs.	7-50
		1 Extra Copy		1-00
POST CARD SIZE		3 Copies	7-50 } 8-50 }	Full Bust
		Extra Copy	1-50	
CABINET SIZE FULL	3	Copies	Rs.	12-50
		1 Extra Copy		3-50
BUST	3	Copies		15-00
		1 Extra		3-50
FULL PLATE	8x6	3 Copies		20-00
		1 Extra		5-50
	BUST	3 Copies		25-00
		1 Extra		6-50
10x12		FULL 3 Copies		40-00
		1 Extra		7-50
10x12		BUST 3 Copies		50-00
		1 Extra		15-00

ஆழம் அறியாதார் அடையும் அவலம்

பாராட்டுரைகள் சில!

மக்கள் கவிமணி, மு. இராமலிங்கம் ‘மட்டக்களஸ்புது தமிழகம்’ நூலில் நடோடிப் பாடல்கள் பலவற்றிற்குப் பாடபெற்றும், மிழையான வியாக்கியானங்களும் மலிந்திருப்பதாக ஆராய்கிடப் பலமான இளம்பிறையில் நிறுவார். அக்கட்டுரை நாவலர் அடிச்சவடில் மூன்றாவது பிரகரமாக வெளிவந்தது. மக்கள் கவிமணியின் ஆராய்க்கிடையோ இந்தியத் தமிழகம் ஏற்றுப் போற்றுகின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றை இங்கே தருகின்றோம்.

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனுர்

சென்னை-1.

16-8-66

அன்புடையீர்,

வணக்கம். தாங்கள் அன்பு கூர்ந்து அனுப்பிய “ஆழம் அறியாதார் அடையும் அவலம்” என்னும் வெளியீட்டைப் படித்து மகிழ்ச்சிதேன். நன்கு அமைந்துள்ளது.

தங்கள் நல்வாழ்வை விரும்பும்,

மா. இராசமாணிக்கனுர்.

M. R. Jambunathan,
Editor
Vedas & Upanishads in Tamil

Radhanivas,
315, First Road,
Khar.
Bombay-52.
25-7-66

அன்பு நிறைந்த நண்பர் மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கம் அவர் களுக்கு நமஸ்தே. நலம். நலத்துக்கு எழுதுங்கள்.

நாவலர் அடிச்சவடில் (3) எழுதிய பிரசாங் கிடைத்தது. சில பாடல்களின் ஆழத்தை அறிந்து இன்புற்றேன்.

மகிழ்ச்சி.

இப்படிக்கு,
எம். ஆர். ஜம்புநாதன்.

A. M. Paramasivanantham, M. A., M. Litt.,
Professor and Head of the Dept. of Tamil
Osmania University.

16, Rerdeis' Quarters
Hyderabad-7.
8-8-66.

அன்புடைப் பெரியீர்,

வணக்கம். தாங்கள் அனுப்பிய நாவலர் அடிச்சவடில் (3) வரப்பெற்றேன். நன்றி. நான் தற்போது இறையருள் உந்த இங்கே உஸ்மானியப் பல்கலைக் கழகத்தே பண்யாற்றுகின்றேன். புது ஊராயினும் கல்லூரியிலே நிலை. இங்கே தெலுங்கு ‘நாடோடிப் பாடல்’ ஆய்வு எழுதி ‘Ph. D’ பட்டம் பெறுகின்றனர். தமிழ் ‘M. A.’ பாடத்திட்டத்திலும் நாடோடிப் பாடலை நான் சேர்க்கத் திட்டமிட்டுள்ளேன். தங்கள் குறிப்புகள் பெருந்துள்ளன. செய்யும் என் நம்புகிறேன்.

வேறு தகவல் இருப்பின் அவற்றை இந்த முகவரிக்கு எழுதுங்கள்.

என்றும் தங்கள் அன்பன்,
அ. மு. பரம விவாநந்தம்

இளம்பிறையின் பல புக்களிலே, பண்டிதர் - வித்துவான் வி. சி. கந்தையா அவர்கள் தமது 'மட்டக்களப்புத் தமிழகம்' என்னும் நூலிலே பல வழக்கர் விட்டுள்ளார் எனப் பலரும் சுட்டிக்காட்டி யுள்ளார்கள். அவற்றிற்குத் தக்க விடையைக் கந்தையா அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம், அவருடைய பதிலை நடை நிலைமை தவறுது இளம்பிறையிற் பிரசுரிப்போம்.

—ஆர்

ஆதங் காக்கா... சர்ச்சை:

அது முஸ்லிம் பாடல் அல்ல!

நீந்தவூர் ஏ. எல். எம். அமீன்

திருவாளர் வி. சி. கந்தையா அவர்களின் 'மட்டக்களப்புத் தமிழக'த்தில் குறிப்பிடப்பட்ட "ஆதங்காக்கா..." பாடலில் உள்ள தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டவும், சரியான கருத்துக்களை யெழுதவும் இளம்பிறையில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டு வருவதைப் பாராட்டாதிருக்க முடியாது.

இப்பகுதியைப் பொறுத்தவரை பூப்பெய்துதல், சமமதல், பூப்பு நீராட்டுதல், பூப்படைந்தவிழா என்னும் பதங்கள் முஸ்லிம்களிடையே பேசப்பட்டதாக இல்லை. ஆனால் தமிழ் மக்கள் தான் இச்சொற்களை எம்பகுதியிலே பேச்சு வழக்கில் வழங்கி வருகின்றனர். முஸ்லிம்கள் பாவிக்கும் சொற்கள் புத்தி அறிதல், பக்குவப்படல், பெரியமனுசியாதல் என்பவைகளே!

எம்பகுதியில் வாழும் பல முதாட்டிகளையும், வயோதிப்பர்களையும், இப்பாடல்பற்றிய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டபோது, அவர்கள் ஒரு முகமாக வருமாறு கருத்துத்தெரிவித்தனர்:

முஸ்லிம்கள் வாழ்விலே இப்பாடல் என்றுமே பாடப்பட்டதில்லை. இப்பகுதியிலே தமிழ் மக்களும் முஸ்லிம்களும் இரண்டறக்கலவந்து பக்கத்துப்பக்கத்து வீடுகளிலே வாழ்கின்றனர். தமிழ்ப்பெண் ஒருவர் தமது வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டிலே வசிக்கும் ஆதம் காக்காவைப்பார்த்து, தெருவிலோ, சந்தையிலோ அன்றி கடை வீதியிலோ தன் கணவரைக்கண்டால் (கணவரை அவர் என அழைப்பது மரபு) தன் மகள் பருவமெய்தியதைத் தான் இப்படிக் கூறும்படி சொல்லியிருக்கவேண்டும். தமிழ் மக்கள் பேச்சுவழக்கிலேயே பூப்பெய்துதல் எனும் வார்த்தை பாவிக்கப்படுகின்றது. இப்பாடலில் முஸ்லிம் பெயர் அம்பாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், எய்பவர் ஒரு தமிழ்ப் பெண்மணியே".

நாவலர் அடிச்சுவட்டில்... 4

மட்டக்களப்பார் மானம் போக்கிய நூல்!

நடோடிக் கந்தர் எழுதியது.

விலை சதம் - 15

நாட்டுப் பாடல்கள்:

மக்கள் கவிமணியும் கந்தையாவும்

கந்தான்குடி எச். எம். இக்பால்

“மட்டக்களப்புத் தமிழகம்” என்னும் நூலில் வித்து வானும், பண்டிதருமாகிய திரு. வி. சி. கந்தையா அவர்கள் மட்டக்களப்பிற்கே உரியவை என்று குறிப்பிட்டிருக்கும் ஒரு பாடலை, கவிமணி ஆராய்ந்து, மட்டக்களப்பிற்கு மாத்திரம் உரியது அல்ல என்பதை மட்டுமே நிறுவினார். ஆயினும், இன்னும் அப்பாடலில் இருக்கும் குறைகளை நோக்கவில்லை.

திடுதிடென்று மழைபொழியத்
திட்டியெல்லாந் தண்ணினிற்க
மதுரையடி நாய் குலைக்க - அங்கு
வந்த கள்ளன் ஆரோடி.

இப்பாடலிலே வரும் “திட்டியெல்லாம் தண்ணினிற்க” என்னும் அடியை நோக்கின், ஒரு போதும் திட்டியில் அதாவது மேட்டில் நீர் நிற்பதில்லை என்பது உலகறிந்த உண்மையன்றோ? பண்டிதரவர்கள் (வி. சி. கந்தையா) இவ்வாறு தமது நூலிற் குறிப்பிட்டிருப்பது பார்ஜனைப் பார்க்கிலும் குறைந்த ஆராய்ச்சி ரசனை உள்ளவர் என்பதையே புலப்படுத்தும். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அப்பாடல் பின்வருமாறு வழக்கிலிருந்து வருகின்றது.

திடு திடென்று மழைபொழியத்
திட்டியெல்லாம் வார்ந்தோட
மதுரையடி நாய்குலைக்க - அங்கு
வந்த கள்ளன் ஆரோடி.

இதிலே “திட்டியெல்லாம் வார்ந்தோட்” என்னும் அடி எத்தகையமலைப்பையுந் தரவில்லை என்பதைக் காண்க.

மேலும், கவிமணியின் ஆராய்வை நோக்கு மிடத்து
வட்ட முகமும் உந்தன்
வடிவிலுயர் முக்கழகும்
கட்டு உடலும் மச்சி என்
கருத்தழியச் செய்யுதுகா.

இப்பாடலில் மச்சி என்பதே சரியானது என கவிமணியவர் கள் நிறுவியிருப்பதற்கு இன்னுமோர் ஆதாரமும் உண்டு.

மட்டக்களப்பு நாட்டுப்பாடல்களில் “கா” பெரும்பாலும் பெண்பாலாகவே அமைந்துள்ளமை மரபாகும். ஆதலின் மேற்படி பாடல் தலைமகளின் நலத்தினைப் பாராட்டும் தலைமகளின் கவியே என்பது எமது முடிபு.

நானும் நாங்கஞ்சி

மீண்டும் முறையிர்



மன்டாடி சப்பர் மகன் தின்டாடி சுப்பர் மகன் கொன் போடி சுப்பருக்கு வலு புருகமாக இருந்தது. காரணம் முன்று நாட்களுக்குப் பிறகு அன்றைக்குத்தான் அவருடைய நாக்கு வெங்காயம் போட்டுச் சமைக்கப்பட்டிருந்த கறிவகைகளைச் செவ்திருந்தது. ‘பாவம் மனுஷன்! வெங்காயத் தட்டுப்பாட் டிலை கறி வாய்ப்பில்லாமல் நாக்கு மரக்கப்போசு’ என்ற பட்ச மான என்னத்தில், பேய்ப் பின்னப்பிள்ளை தாராஸாமா வெங்காயம் தெபுப்பிக் குழம்பும் வைத்திருந்தான். ‘சோக்கான சாப்பாடு...இரு வாய்க்கு வெத்திலை போடால்தான் பொச்சம் திரும்’ என்று நினைவு ஊரா சூ. தன் மீனாவியை அழைத்தார். “என்ன, இன்னடைக்குப் புது நான்யமாக வெத்திலையும் போடுவின்ன?!” என்று “அவருக்குப் பக்கத்தில் குந்திக் குழந்த படி ‘பேய்ப்’ பின்னப்பிள்ளை வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தான். “எனக்கெனை இன்னடைக்கு நல்லொரு ‘முட்’ என்றார் சுப்பர்.

“நானும் நெடுகிலும் கேக்க வேணும் என்னுதான் இருந்தனன். எழுத்தாளர் சில பேர் ‘முட் சரியில்லை’ என்னு சொல்லுகின்றன. அப்பிடியெண்டால் என்னப்பா தமிழ்?” என்று சின்னப்பின்னை அமரிக்கையர்க்க் கேட்டாள் கொ. சு விட்ட ‘அவுட்’ சிரிப்பிலே துப்பல் தூவானம் துவாயை நனைத்துவிட்டது.”

“உங்கடை ஓட்டை வாயாலை ஒழுக்கிப் போட்டியள் ...” என்று ‘பேப்பர்’ சினப்பதற்கிடையில், “‘வெத்திலை நல்லாச் சிவந்திருக்கெனை. இத்தினை வருஷத்துக்குப் பிறகும் நாங்கள் ஒருத்தரிலை ஒருத்தர் வலு பிரியமாத்தான் இருக்கிறம்’ என்று கொ. சு. சமாளித்தார். வழக்கம் போல் அவருடைய சமாளிப்பு ‘பேப்பரிடம் எடுப்பதேவேயில்லை.

“இவர் என்னிலை வைச்சிருக்கிற பிரியத்தைப் பற்றித்தான் ஊர் வலுவா மெச்சுது. ஏன் விழல் கதையள்? என்றை கழுத்தி லும் காதிலும் நீங்கள் போட்டிருக்கிற பூறைங்களைப் பாத்தால்...” என்று சலிப்புடன் முன்றுணையை எடுத்து மூக்கை உறிஞ்சுவதற்கிடையில், “இது தானே எனை கூடாது. மாட்டுக்குள்ளை ஆட்டை விடுற யாவாரம். பேந்து என்றை ‘முட்’ சரியில்லாமல் போயிடும்” என்று கொ. சு. அதற்கிடையில் வேறொத்தேயோ நினைத்தவரைப் போல், “பாத்தியேனை. கிழமட்டுமேய்ப் போறன் போலை கிடக்குது. பாரன் மற்றியை ‘முட் சரியில்லை’ என்டால் என்னென்டெல்லே கேட்டன்? ஒன்றைப் பற்றி எழுத்தத் தெரியாவிட்டால் ‘முட் சரியில்லை’ என்னு சொல்லி எங்கடை எழுத்தாளர் தப்பிக்கொள்ளுவினம்” என்று கொ. சு. முடிப்பதற்கிடையில், மிதிவடிக் கட்டை கட்டியங்கூற “பின்னல்! அது தான் சரி” என்றபடி பரியாரி நாகப்பர் வந்து சேர்ந்தார்.

“பின்னலோ? ஆரின்றை தலையைப் பின்னப் போறீர்? என்னைப் போலை நல்ல வடிவா வைச்சிருந்த குடும்பியையும் பின்னை

யள் கடுக்கண்டு விட்டுதுகள் என்று சிலுப்பாவாக வெட்டிப் போட்டார்” என்றால் கொண்டோடி சுப்பர்.

எனவே “ஆட்கூத்துக்கிழச், மாட்டைக்காட்சுக், மனுவனைக்கடிக்கிற மாதிரி என்னையும் நூக்கிட வேண்டாம் கூப்பர்.” கொம்யூனிஸம், முறைபோக்கும் கண்டு இலக்கியத்திலைப் பேசுத்தில் பேர்தான், குழுத்துக்கூத்துக்காக் கீழவிஞ்சுப் பெட்டையளைக் கட்டிக் கொண்டு, அவையின்னரை தலைமுயின்றப் பின்னிக்கொண்டு திரி யின்மாரம். Plot என்ட ஆங்கலச் சொல்லுக்குப் பின்னன் எண்டது தான் சுரியானி “கருதிதாமல்” நாகப்பாக்டக் கென்று பதில் கொண்டிருக்கிற முறையை கூட கூற வேண்டும் குழுக்காலாய்வு.

ஏனையும் சுதாமுறை கூயாக நீர்மைக்கிட்டு கூயாய்வு விடும் ஆந்தாறுந்து இங்கிளினை விடுச் சொல்லி எத்தினை தரம் குருப்புங் சொல்லுறது? Plot எண்டால் தான் பின்னன். அகரா தினியம்பூரட்டியம்பகுரும் Plot எண்டது வேறை சதி, குழுச்சி, படம் வரைதல், நிவக்கும்கூடுதல் நோன்டுபெயல்கருத்துகளிலைவரும்” என்று கொசு முடிப்புதற்கிடையில் நாகப்பர் வழக்கத்திற்கு மிருங்புத்தூப்புதுண்டுக்கிட்டார். “எங்கடைகாரர்த்திகேசு சிவத்தமிழிசொல்லுறந்து சரிதான். உங்களுக்கு ஒண்டும் தெரியாது. Plot எண்டப் சொல்லுக்குக் கடைப் பின்னன்! எண்டது தான் சரியான தமிழ். நீங்கள் சில குடும்பித் தலையள் இருந்து கொண்டு அதுகளை வெருட்டப் பாக்கிறியள். உங்கடைப் புரடா வாய்க்காது. எங்கடைப் பத்திரிகைதாக்கும் அவ்விகடை கெட்டித்தனம் வழி வர்த் தெரியும். அவ்விகடைக்கூட்டுரையள் இல்லாமல் பொங்கல் மிலூகள் கெவ்விவருமேயுா என்றால் நாகப்பர் அது படிப்படியாக வருகிறது.

“நாகப்பர் ஜாரி அபிமான்துதோட்டைக்கைத்தக்கிறார் போலை இருக்குது. செயங்கல் எழுத்தாளர், ‘தீபாவளி’ எழுத்தாளர் எண்டு சில சீஸின் எழுத்தாளரை என்கிகு நல்லாத்தெரியும். அது கீட்ககட்டும் என்று கொசிசு விரிக்கவும், ‘பேப்பர்’ சின்னப்பிள்ளை மெதுவாகக் குசினிப்பிக்கம் நழுவினாள்.”

“உந்தால் வெள்ளிவருட்டுக்களுக்கண் தாலத்துக்குச் சரிவராது. Plot என்பதைச் ‘குழுச்சி’ என்று எழுதிய ரூன்சும்பந்தன் தன்னான மின்மையைக்க காட்டியிருக்கின்றார்...” என்று இரவல் கருத்தை அடித்துப் பேசினார் நாகப்பர்.

“பொறு நாகப்பர், அந்தக் காரர்த்திகேசு எழுதிய கட்டுரையை நானும் வரகிச்சொன். இதைக் கேளும். Plot is the organization of Incident in a Narrative or play! இங்கிலீஸ் பேசினால் பெரிய ஆள் எண்ட நினைப்பிலை இதைக் கொல்லவேல்லை. அப்பிடி ஒரு நினைப்பு பாலம் அதுகளுக்கு இருக்கு. உன்னரைகாரர்த்திகேசுக்கடைப்பின்னல் எண்டதுதான் சரி எண்டு எண்பிக்கக் காட்டிய ஆங்கிலமேற்கொள்களூன் என்று தான் நான் கொண்டனது. இதன் அர்த்தம் என்ன? ‘கடையிலையோ நாடகத் திலையோ வரும் நிகழ்ச்சியை அமைக்கும் முறையையே Plot’ என்று தான் அர்த்தம். இந்த முறையை தனித்துவு உபாயத் திற்கு ஏற்ப அமைகின்றது. உபாயம் என்றால் என்ன? அது குழுச்சி என்றும் வழங்கப்பெறும். எனவே, ‘கடைப் பின்னன்’ எண்டு சொல்வதும் ‘குழுச்சி’ எண்டு சொல்வதும் ஒண்டுதான். உதைக்கூட விளங்கிக் கொள்ளாமல் அந்தப் பேராசிரியருக்கு

விமர்சனம் - புதிய விளக்கம்!

‘விசர்த்தனம்’ என்ற சொல் காலக்கிரமத்திற் சிதைந்து ‘விமர்சனம்’ என மாறிற்று. ‘விசர்’ என்பது நமக்கு வேண்டாதவர்களையும், அவர்தம் படைப்புக்களையும் பார்த்துக் குரைத்தலைக் குறிக்கும். தனம் என்பது மார்பினைக் குறிக்கும். நம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், அவர்தம் படைப்புகளுக்கும் ‘அது’ இல்லாது விட்டாலும், இருப்பதாக நம்பச் செய்ய அணி சேர்ந்து முதுகு சொறி தல் என்ற பொருளிலேயே ‘தனம்’ என்ற சொல் விமர்சனத்திற் கையாளப்படுகின்றது. இன்றைய காலகட்டத் தில் விமர்சனத்திற்கு இன்னொரு பண்பும் இருக்கின்றது. நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் தமது நூலுக்கு முன்னுரை எழுதித்தரும்படி கேட்டால், நூலைப் பற்றியும் நூலாசிரியரைப் பற்றியும் குறிப்பிடாது விடுதலே இந்த நெறி யாகும். இத்தகைய விசர்த்தன முன்னுரையை ஆங்கிலத் தில் *Foolward* என்று சொல்வார்கள்.

—பன்னிருதோளன் பூதத்தம்பி எம். ஏ
(Master in Angoda)
பிரிவுரையாளர்.

தகவல்: மக்குமாலா

முந்தநாள் வந்த உந்த விரிவுரையாளர் பாடம் படிப்பிக்கப் போரூராமோ?... சில ‘டபிள் டெக்டர்’ மாரை உவை ‘குக்’ காட்டட்டும். இந்தக் கொண்டோடி சுப்பன் அவியமாட்டான்’

“எனக்குத் தலையைச் சுத்தித்து சுப்பர், Plot எண்டதை ‘கரு’ எண்டுதான் இவ்வளவுகாலமும் நினைச்சிருந்தன். பேராசிரியர் மு. வரதராசனும் அப்பிடித்தான் எழுதியிருக்கிறார். அவர் அப்படி எழுதியது பிழை எண்டும், அது மன்னிக்க முடியாதது எண்டும் எங்கடை சிவத்தம்பி பேசேக்கிளை கணேசலிங்கனும் இருந்தது. பேராசிரியரின்றை கூட்டாளி எண்டு கணேசலிங்கன் சொல்லேல்லை. அப்பதான் பதினாறு அர்த்தத்திலை வருகிற கரு பிழை, ‘கதைப் பின்னல்’ எண்டது தான் சரியெண்டு நினைச்சன்...’”

“கரு எண்ட சொல்லுக்குப் பதினாறு அர்த்தமாமோ? ஆலை எண்ணெட்டை அனுப்பி வையும். ‘கரு’ எண்ட சொல் லுக்கு மூப்பத்திரெண்டுக்கு மேற்பட்ட அர்த்தங்கள் இருக்குது எண்டதை விளங்கப்படுத்தி விடுறன். மலடருக்கு ‘கரு’வுக்குள்ள சில அர்த்தங்கள் விளங்கவும் மாட்டுது. Plot என்ற சொல் லுக்கு ஆங்கிலத்தில் பல அர்த்தங்கள் இருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஏனெண்டால் அது ஆங்கிலமல்லோ?..... தமிழ் எண்டால் இவை யனுக்குக் கிள்ளுக் கீரையாப் போச்சது. என்ன செய்யிறது? பாவங்கள். அதுகளுக்குக் கருத்து வரண்டு போச்சது. எதாவது பேசறதுக்கு இப்ப அவையள் அகராதியளைத்தான் மேய்ஞ்சு திரியினமாக்கும்!..... உண்ணேனை நாகப்பர் Plot எண்டதற்குக் கதைப் பின்னல்தான் சரியெண்டு உந்தச் சிவத்தம்பி நினைச்சிருந்தால், ஏன் தன்னுடைய கட்டுரைக்கு கதை நிகழ்ச்சிக்கூறும் அது கையாளப்படும் முறையும் எண்டு மகுடமிட்டார்? Plot என் பதற்கு கதை நிகழ்ச்சிக் கூறு என்று அர்த்தம் இருப்பதாகவும்

அரசாங்கச் செலவில் நடைபெற்ற சாகித்திய மன்டலக் கருத்துரங்குகள் மூன்றிலும் கம்யூனிஸ் சார்புள்ள எழுத்தாளர்கள் தமது பிரசாரத்திற்கு மேடை அமைத்துக் கொண்டார்கள். சாகித்திய மண்டலம் அழைத்தபடியால், நற்போக்கு இலக்கியச் சார்புள்ள எழுத்தாளர்சிலரும் பார்வையாளராகக் கலந்து கொண்டார்கள். புனைக்கதை பற்றிய அரங்கில் கா. சிவத்தம்பி Plot என்பதைக் 'கதைப் பின்னல்' என விளக்க முனைந்தார். "Plot கதைப் பின்னல் என்றால் Form ஏற்ற தமிழ்ச் சொல் என்ன? Plotற்கும் கதையின் Formற்குமுள்ள வித்தியாசத்தை விளக்குவீர்களா?" என்ற வினா எழுப்பப்பட்ட பொழுது, இலக்கிய விமர்சனப் பேருருவம் என்று தன்னைக் கற்பித்துக் கொள்ளும் அவர், "Form என்றால் இலக்கிய வகை" என்று ஏக வசனத்தில் பதிலளித்தார்! ஐயோ, பரிதாபம்.

ஒவ்வொரு கட்டுரைக்கும் கதைப் பின்னல் என்று வாற வாஸ்தான் சரியோ என்று..

அவரே அங்கலாய்க்கிறூர். அடுத்த தடவை அவரைக் கண்டால் கேளும், கட்டுரைக்கு அவர் கொடுத்த தலைப்புத்தான் சரியோ, இல்லை கதைப் பின்னல் என்டு வாற வாஸ்தான் சரியோ என்டு.."

"தலைக்கும் வாலுக்கும் தொடுப்பில்லாமலோ உவையள் எழுதினம்?" என்று கேட்டுக்கொண்டுவந்த 'பேப்பர்' சின்னப்பிள்ளை மோர் பாத்திரத்தை நாகப்பருக்கு முன்னால் வைத்தாள்.

"ஓமோம். இவையளுக்குத் தாங்கள் தலையள் எண்ட நினைப்பு இவையளின்றை வாலுக்குக்குச் 'கு'க்காட்டுற துக்காக உப்பிடி வெட்கக்கேடாக எழுதுகினம். உவை உப்பிடி உள்ளிக் கிளரி எழுதாமல் இருந்தால் எண்டாலும் இருந்த மதிப்பிலை கொஞ்சம் எண்டாலும் மிஞ்சும். உவையளைப்போலை தான் கந்தையாப்பண்டிதரும்." என்று கொ. சு. வாக்கியத்தை முடிப்பதற்கிடையில், "உன்னேணையப்பா கந்தையாப்பண்டிதரோடை சறுகாட்டி உங்களுக்கு விடியாது. அவின்றை மனுவிக்கும் ஏதோ வருத்த வாதையாம்" என்று 'பேப்பர்' சின்னப்பிள்ளை குறுக்கிட்டாள்.

"ஓம்.. நீயுமெனை, உன்றை ஊர் அபிமானத்திலை பேச்கிறேன். அந்த மனுவி எழுதின புத்தகத்தைப் பற்றி நான் எழுதி வைச் சதை அண்டைக்கு நாகப்பர் வாசிக்கிறதுக்கிடையிலை அவர்ற பொடியன் வந்து கூப்பிட்டுக் கொண்டு போயிட்டான். இன்னேரு நாளைக்கு ஆறுதலா வந்து வாசிப்பம் எண்டவர் நாகப்பர்..."

"சுப்பரோடை கதைச்சுத் தப்பேலாது. என்றை பொடியன் ஒரு சிறு கதை எழுதியிருக்கினம். அவங்கள் பேப்பரில் போட்டுத் தாற எண்டவங்களாம். போட்டால் இருபது இருபத்தைத்தர்ச்சுபா வருமென்டு இவன் சொன்னான். அதுக்காகத்தான், என்றை பொடியன்றை முகத்தாட்சணியத்திற்காக அண்டைக்குக் கூட்டத்துக்குப் போனான். அது கிடக்கட்டும் தங்கச்சி..... உன் ணெட்டை வெங்காயம் இருந்தால் ஒரு ஜிஞ்சாறு வாங்கிக் கொண்டு வரச்சொல்லி என்றை இவ சொன்னவ... ரெண்டு றாவா குடுத்துக் கேட்டாலும் அறுவாங்கள் வெங்காயம் தாருங்கள் இல்லை..." என்றால் நாகப்பர்.

கலை நிலையில் வித்தியில் கவனத்துடன் கூறப்பட்டு வருகிறது. இவங்கை விவாதினால் தமிழ் பத்தியில் ஒவிபரப்பப் பட்டும் நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றில் மூஸ்லிம் கலைக்ஸர்க் கூகியன்பற்றித்தல்வருண் சொற்கள் இடம் பெறுகின்றன. உதாரணமாக 9-10-65 இல் ஒவிபரப்பாகிய உரைச் சித் திரம் ஒன்றில் ‘முகமதியர்களும் சிவலெளிபார்த் மலையைத் தரிசிக்கிறார்கள்’ என்ற பகுதியும் இடம் பெற்றது. கிறிஸ்துவின் போதனைகளை ஏற்றவர்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் என்றழைப்பது வழக்கம். ஆனால், இல்லாததின் கொள்ளுக்கவழி ஒழுகுவோரை முகமமதியர் என்று அழைத்தல் மிகத் தவறுன்தாகும். இல்லாததின் கோட்டாட்டமைத்த தகர்த்தெறியும் செயலாகும். அத்துடன், மரண அறிவித்தல்களின் போது மூஸ்லிகளுடைய பெயர்கள் பல தவறுதலாக உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் குறைபாடுகளை இவங்கை மூஸ்லிம் எழுத்தாளர் சங்கமதமிழ் நிகழ்ச்சியை அதிகாரியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

“எங்களுக்கும் ஒரு ரெண்டு கறிக்குக் கணக்காத்தான் இருக்குது. அண்ணார் வாய் வெச்சுப் போட்டார். இல்லை எண்டு சொல்லவும் குடாது”, என்று பேப்பா சின்னப்பிள்ளை அடுக்களைப் பக்கம் போனால்.

“சுப்பர்! மனசார எங்கு ஒண்டும் தெரியாது. அவங்கள் பேசினதுகளை வெச்சுத்தான் ஏதோ கடைச்சனான். இலக்கியத்தை விடுங்கோ. என் வெங்காயத்துக்கு இவ்வளவு தட்டுப்பாடு?” என்று நாகப்பர் பரிதாபமாகக் கேட்டார்.

“வெங்காயத் தட்டுப்பாடோ? உந்தக் கார்த்திகேச சிவத் தமிழ் போன்றவையள் சாகித்திய மண்டவக் கருத்தரங்குகளிலே உப்பிடி வெங்காயக் கடையள் கடைத்தக் கப்போக, உண்மையானவெங்காயங்கள் வெட்கப்பட்டு ஒளிச்சிட்டுதுகளாக்கும்” என்று சொல்லவும் எண்ணிமுன்று வெங்காயங்களுடன் “பேப்பர்” சின்னப்பிள்ளை அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

அதைக் கவனித்த கொ. சு. “சரியா முண்டு வெங்காயங்கள் தான் இப்ப இலக்கிய உலகத்திலையும் தங்கடை தோலை உரிச்சுத்திரியினம் என்றார்.

“அவையள் யார்?” என்று ‘பேப்பர்’ சின்னப்பிள்ளை விடுப்புடன் கேட்டாள்.

“முதலிலை, இன்னெரு வாய்க்கு வெத்திலைதானே..... நாகப்பர் மோரைக்குடியும்...” என்றார் கொண்டோடி சுப்பர்.



இலங்கையின் முதற் பள்ளிவாசல் வேர்வை ஆலை வரலாறு

கொண்டதும் அக்காலத்து அபோயா தேசத்தின் பாகமாயமந்ததும் ஆதியில் நாகரிகம் உற்பத்தி யாய் விடுமென பழைய சரித்திரங்களாற் புகழுப் பெற்றுமாகிய மெசாப்பாத்தாயியாவுக்குத் தலைப்பட்டினமாய்னாது பகுதாது என்பது. இச் சிறந்த நகரத்தில் இல்லாம் வேத பாதுகாவலராக கி. பி. 915-ம் ஆண்டளவில் அரசாட்சி செய்தவர் மாண்பு மிக்க இப்பூலிமுல் முத்தக்கி அவர்களே. இம் மன்னர் முகம்பதி நயின் பின் வேத பாதுகாவலராகிய 11-ம் அரசராகவேயால் 11-ம் கலீபா வென அழைக்கப் பெற்றனர். இவர் குர்துண் வேதத்தைப் பரிபாலிக்கும்படி பல பிரசார சபை களைத் திட்டஞ் செய்தனர். இப் பிரசார சபை களிலொன்று இவ்விவங்கா துவீபத்துக்கும் அவரால் அனுப்பப்பெற்றது. இப் பிரசார சபைக்குத் தலைவராயனமந்தவர் மாட்சியை தங்கிய ஹாலீது இப்புனு அப்பக்கா அவர்களே. இச் சூர சிரேஷ்டர் முற்காலிய பகுதாதின் சமீபத்திலுள்ள பரப்பளி என்னுமிடத்தில் உற்பவித்தாரெனப் பிக்குற சிரேஷ்டர் இவங்கையில் கி. பி. 919-ம் ஆண்டு காலாற் சென்றதாகவும் அவருடைய நீமய மடக்கஞ் செய்த விடத்தில் குறித்த 41-ம் கலீபா வால் ஒழுங்கு செய்து அனுப்பப் பெற்ற நோபக்கக்கல்வெட்டு மேல் மாகாணத்திலுள்ள ஓரு திசாவையின் இல்லத் தண்டை கண்டுக்கப்பட்டதாகவுக்கு

இலங்கையின் முதலாவது பள்ளி வாசல் ஏதன்மேற் க்கையில் அமைந்துள்ள வேர்வையிற் கட்டப்பட்டது என்று துணி வர் வரலாற்றுசிரியர். இங்கு அமைந்துள்ள பள்ளிவாசல் பற்றியும், அவ்விடத்திற்கு என் வேர்வை என்ற பெயர் வழக்கவாயிற்று என்பது பற்றியும் விளக்கக் கட்டுவரர் இன்று, ஈழகேசனி 9-2-1941 இத்திட்டத்து பெற்றியற்று. அக்கூட்டுவரரின்கண் காணப்படும் ஆதாரங்கள் வலிமையற்றவையை சண்டிக்கப்பாய் வ. சரவனை முத்து 2-3-2-1941 இத்திட்டத்தில் எழுதினார். அவ்விரண்டு கட்டுவரரகளையும் இங்கு பிரசரித்துள்ளோம். இதனைப்பற்றிய கருத்துக்களை ஏற்றைய அறிஞர்களிடமிருந்தும் பெற விரும்புகின்றேயும் உங்களுக்கு இது சம்பந்தமாகத் தெரிந்த தகவல்களை அனுப்பி வையுங்கள். இளம்பிளையில் தொடர்ந்து பிரசரிப்போம்.

�ழகேசனியிற் பிரசரமானே இந்தக் கட்டுவரரகளைப் பெயர்த்தெழுதி நமக்கு உதவியர் மக்கள் கவிமணி மு. இராமலிங்கம் அவர்கள் ஆவர். அயராது தமிழ்த் தொண்டியற்றும் அவருக்கு நம்முடைய நன்றிகள்.

வி விவீய நூலின் பழைய கோட்பாட்டில் பாலுந் தேனுங் கவனித்தாடிய பல்லதீமேவனப் புகழுப் பெற்ற பொன்னடனை நன்னடைத் தன் கட்டுவர்கள்.

கூறப்படுகின்றது.

குடியேற்ற நாடுகளின் சாதி விபரம் சின்னன் களாகியவைகளோ ஆராப்சி செய்வதைப் பிரதான நோக்கமாகக் கொண்ட இங்கிலாந்திலுள்ள ஓவிய கலா சங்கத்தாரர்கி. பி. 1806-ம் ஆண்டு எவ்வளவுப் பிய ஜோன் அலெக்சாந்தர் அவர்கள் குறித்தக வெட்டுன படிமக்கலத்தைப் பிடித்து வைத்துவிட்டு எழுதியவர்:

வேலுப்பிள்ளை.

கொழுப்பில் வேலுப்பிள்ளை என்கின்ற அதை இங்கிலாந்துக்குக் கொண்டு சென்றதாகவும் அறியக் கிடக்கின்றது. குறித்த கல் வெட்டுன் படிமக்கலம் 1906-ம் ஆண்டு பிரசரமான மூலஸ்மீ பாதுகாவலை, பென்னில் பிரசரிக்கப் பட்டதாகவும் கண்டவர் கூறுகின்றனர்.

கொழுப்பிலிருந்து காலிக்குச் செல்லும் பகிரங்க வீதியில் 3-5-ம் கல் சேய்மையில் நாட்டப் பெற்ற கல்லில் (Barberry) பார்ப்பெற்றன என இல்லூர்ப் பெயர் குறிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இது பரபலி மென்பதன

சிலைத் தெவன்ப்பைத் து அக்கல்லில் இன் றும் பார்த்து நிச்சபிக்கலாம். ஆகவே பரபலி இயன் னுழில் உற்பவத்து மாண்பு மிகக் குறைவிலும் அப்பக்கா வாகிய மேன்கைமயுள்ள குறுவான் குருப் பிரசாதி இங்கெழுந்து வைகிய படியால் இவ்வூர் பர்பலி என ஆயிற்றுன்படுதே அறியக் கூடிய செசப்தியாயிற்று.

இப் பரப்பி காலகதியில் பேர்வலை, பெருவலை வேர்வலை, வேலருவலையன கழுங்கப் பெற்ற தீஸ் படேத் முள்ளீம் மக்கள் பலரின் அபிப்பிராய மாகின் நது. ஆராய்ச்சியாளர் இன் னும் ஆராயத்தக்கடைன் பகைத்துக் கூறுவதைப் பற்ற ஆதாரங்களால் உண்மையை விளக்கின் உவந்தேற்றும் அவாவெடேயோ மென்பதை அன்புடன் தெரிவிக்கின்றோம்.

[இது வேர்வலையில் வசிக்கும் ஒரு முள்ளீம் பிரபு விரும்பியபடி அவர் கூறிய கில குறிப்புக்களை ஆதார மாகக் கொண்டு எழுதப் பெற்றது.]

ஆழகேசரி - 9-2-1941.

இலங்கையின் முதற் பள்ளிவாசல்

கூழிந்து போன கைத் திங்கள் 27-ம் தேதியின் (9-2-1941) “ஆழகேசரி” வெளியீட்டில் திரு வீவூரிலிருந்து அவர்கள் இலங்கையின் தென் பகுதி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இலங்கையின் தென் பகுதி வேலை வேர்வலை என்னும் அரபி தேசத்து கப்பெற்ற வருகிறதென்றும் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ପ୍ରକାଶକ ମେଳି

ମେମେ ଚୋଶାଳିଲେପଟ୍ଟ ବୋର୍ବାଲୀ ଅଳ୍ଲାତ୍ତ ବେରୁ
ଲାଲୀ ଏଣ୍ ତୁମ୍ଭ ଇଲାଙ୍କିଲେକାଯିନ୍ ତେତିଳ୍ ପାକମାକିମ୍
ଚିନ୍ଦକଳ ନାଟ୍‌ମୁଲୁଳ ଲୁ ଛୀରୁ କିରୁ ପାଟ୍‌ଟ ନମ୍. ଆତ୍
ଚିନ୍ଦକଳ ମଙ୍ଗଳାଳ ପୈରୁ ଦେଖିଲେ (Beruwella), ଏଣ୍ ଲମ୍ବନ୍
କପ ପରୁଚିନ୍ଦିଲେ. ଆଜେକାପାଇଁ, ମୁତିଲି ଯାମ୍ ଇତର୍ଭୁତ୍
ଚିନ୍ଦକଳ ତଥିଲ୍ ଅର୍ଥତମ୍ ଯାଏ ତ଩୍ତ୍ର ମୁଲାତୋଦେଲଣ
ଆରାୟ ତଳ୍ ବେଣ୍ଣନ୍ତିମ୍. ଅବଲେଣ୍ଣ ନେମାଣେ ଆରାୟ ଏକି
ପାଇଁ ଅର୍ଥତମ୍ ବେଳିପାରାଣିଧି ଅର୍ପି ତେଜିତୁକ୍ତମ୍
କିମରାପରେବାକ୍ତକାରୀଯାବୁକ୍କମ୍ ପେବାକଲାମ୍.

சிங்களத்தில் பேவல (wella) என்னும் சொல் சுட்டையடுத்த கரையென்றும் பேரு (Beru) என்னும் சொல் விடுதலைபற்ற, விடுபட்ட என்றும் பொரு நூடையன். ஆகவே, ஒரு காலத்தில் இவ்விடம் கடலூடன் சேர்ந்த நீருடைத் தானமாயிருந்து பின் நீரடியிற்கிணற்று தரையாயினையால் பேருவெவல் (Beruwella) என்னுப் பெயரைப் பெற்று வழங்கப்பட்டு வருகின் மற்று போலும். இந்த அரத்தம் தெளிவான்தய தென்

சம்பந்த முன்னட நொன் நினைக்கல்லை. குறிப்
பிட்ட பாலைத் கல்லில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்
பர்தபறி (Barbaryn) என்னும் பெயர் பேருவெல
பர்தபறி (Barwella) வின் சிறைவாயிருக்கலாம். யாழ்ப்பா
ணத்தை ஜால்லூ (Jaffna) என்றும் நீர்தொழும்கைபேயா
மீடொழுவைவேயா நிதொமடு (Negombo) என்றும்
குறிப்பிட்ட அக்காவத்து ஜோராப்பிய
பேருவெல (Beruwella) கை பர்தபறின் (Barbeyn) என்று
சொல்லக்கூடிய பொன்கு.

இதுவரை யான் கூறிப் போந்து முடிந்த முடிவு
அல்லதுவண்பதும் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்க்கு ஓர்
வழி காட்டியாயிருக்கு மௌனம் என து அபிப்பி
ராயம்.

உள்ளம் உவந்த நெறி

உமறின் ஆட்சிக் காலத் தொருநாள்
ஒருகுமரி
குழுறும் நெஞ்சக் கொதிப்பில் கண்ணீர்க்
குளமாக

உமது மகனூர் ஒருநாள் கள்ளின்
வெறியாலே

உமது இல்லத் தேகி என்றன்
விருப்பின்றி

ஆசை வெறியால் ஆனகுழவி
இது வென்று
வீசிப்பெண்மைக் குற்ற பழியை
உரைக்கின்றுள்.

ஆசைக் குகந்த அருமை மகனின்
அடாத செயல்
மாசைத் துடைக்க வழியேதென்று
ஆய் கின்றூர்

பெண்ணே யுன்றன் விருப்பும் இந்தப்
பிறவிக்கு
முன்னே யுண்டோ எனவோர் வினாவை
விடுக்கின்றூர்.
என்னைப் படைத்த இறைவன் ஆணை
எனதுளத்தில்
சின்னத்தனமாம் எண்ணம் இருக்க
விலை என்றுள்.

இந்தச் செயலுக் கிலக்காம் ஒருவன்
மனமாகில்
சந்தைக் கரையில் கல்லால் அடித்தல்
தனியானேல்
இந்தக் கசையால் நூற்றி அடித்தல்
இறைநீதி
எந்தன் மகனுக் கொருநா றடிப்பீர்
ஆட்டஸ்ஸமா

அண்ணல்

எவர்க்கும் உள்ளாம் இசைய வில்லை
என்றாலும்

அவர்தம் நீதி ஆற்றல் கடனே;
கசை அடிக்கும்

அவர்கை ஒங்கும் அடியோ தணியும்
அது கண்டு

அவர்தம் மகனை உமரே எழுந்து
அடிக்கின்றார்

இடையில் மூர்ச்சை அற்ற நிலையில்
அருமை மகன்

அடையுந் தண்ட னெகள் கண்டு
அண்ணெ யுளாம்

உடைய வந்து உயிரே இல்லை
மேலுமவன்

உடலில் ஏனே அடிகள் என்று
ஊற்றானால்,

இறைவன் எங்கள் நபியின் மூலம்
உயர் நீதி

மறையாம் நெறியை வாழ்க்கை உயர்வுக்
களித் துள்ளான்

கறையே யற்ற என்றான் கடமை
காணற்கு

உரைக்குஞ் சாட்சி நீரே என்று
அடிக்கின்றார்.

கண்ணின் மணியாய்க் காத்த தனையன்
உடலி ருந்து

தன்னந் தனியாய் உயிரே கியது
சாந்தியுடன்

கண்ணின் நீரை யூற்றிக்
கடமையினை

முன்னே வைத்த உமறு எங்கள்
முதாதை

கள்ளால் வந்த களவும் மாசும்
அடு ஸஃமா

உள்ளம் விரும்பி உரைத்தார் எணினும்
உமர் கத்தாப்

பிள்ளை என்னும் பாசங்களைந்து
பெருமானார்

உள்ளம் உவந்த நெறியே மேவி
யுழைத்துள்ளார்.

அமரத்துவத்தின் அமரத்துவம்

மாலிக்



வித்துவான் க. வேந்தனூர் அவர்கள் அமரரானார். அவர் தற்பொழுது நம் மத்தியில் இல்லை. ‘ஈடு செய்ய இயலாத் நட்டம் தமிழ் உலகத்திற்கு’, என்று நாலுவரி எழுதிவிட்டு, ‘நாமும் துக்கத்திற் கலந்து கொண்டோம்’ என்று வாளா விருக்க நம் மனம் ஓப்பவில்லை. அவர் முதுமையினாலோ, வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட விரக்கி யினாலோ இறந்துவிடவில்லை.

தமது என்பத்தியாருவது வயதில் சரித்திர ஆராய்ச்சி நடத்த சேர். சி. பி. இராமசாமி இங்கிலாந்து சென்றார். தொன்னாறு வயதை அண்மித்துக்கொண்டிருக்கும் ராஜாஜியும், பெரியாரும் இன்றும் தென்னோட்டின் அரசியற் பிரசாரங்களில் சுறுசுறுப்புடன் ஈடுபட்டுழைத்து வருகின்றார்கள். அப்படியிருக்க வேந்தனூர் நாற்பத்தியெட்டாவது வயதில் காலன்வாய்ப்பட்டார். அவரை நாம் இறுதியாகக் கொழும்பிலே பார்த்தது ஜி. ஏ. கியு (G. A. Q.) பார்த்தை எழுத வந்த சமயத்திலாகும். இலமைத்துடிப்புடன் காணப்

பட்டார். பண்டிதர், வித்துவான், சைவப் புலவர் ஆகிய பட்டங்களை இளவயதிலே பெற்றுவிட்ட அவர், பி. ஏ. பட்டம் பெறத்தக்க வாலிபப் பருவத்தினன் நான்’ என்பதை நம்பி, ஆங்கிலக் கல்வியிலேயும் புலமை பெறத் துடித்தார். ஆனால், அவர் அகால மரணத்தின் முன் மண்டியிட நேர்ந்தது.

வித்துவான் வேந்தனூர் நாடு நிந்த தலைமைப் பேச்சாளர். மடைத்திறந்த ஆற்று வெள்ளம் போல தேர்ந்த தமிழ்ச் சொற்கள் அவர் நாவிலிருந்து சொரியும். சங்கீதத்தைப் போன்ற ஒசை இன்பமும் பயக்க வல்லன அவர் சொற்பொழிவுகள். உயர்தர வகுப்பு மாணுக்கரின் பாடநூல்களுக்குப் பயனுள்ள உரைகள் எழுதினார். இந்த உரைகளினால் மாணுக்கர் பயனெடுத்தினர். அவருடைய பண வருவாய் அதிகரித்தது. இவற்றிலெல்லாம் வேந்தனூர் திருப்தி கண்டாரல்லர். தான் ஒரு பெருங்கவிஞன் என்ற நினைவே அவருக்கு ஆத்ம திருப்தியை அளித்தது. சொல் நயம், பொருட்சவை, தெளிவு, எளிமை எனச் சிறந்த கவிதை கஞ்சகரிய இலட்சணங்கள் அளித்தும் பொருந்தி மினிர்ந்தன அவருடைய கவிதைகள். சிறு காவியங்களும் படைத்துள்ளார். சில வற்றிலே வரும் காதற் சவை பழம்பெரும் தமிழ் இலக்கியங்களிலே வரும் நனிசவை சொட்டும் பாடல்களுடன் வைத்து எண்ணப்படத்தக்கவை. சிறுவரிடத்தில் பேரன்புடையவர்

வித்துவான் வேந்தனார். சிறுவருக்கான எளிமையிது பாடல் களை இவ்வரைப் போன்று எழுதி யவர் இலெச் என்னாம். ‘அம்மா’ என்னும் இவருடைய ஒரு பாடலே போதும் நம் கூற்றினை நிறுவ. காளான் கவிஞர்கள் பலர் தாமே கவிஞர்கள் என்று ‘தான்தோன் றி’த்தனம் செய்யும் அவ்வானிலை பெருகியதை உணர்ந்து, மரபு நிலையிற் காலான்றி ‘சமூத்தமிழ் அண்டகை அணிசெய்யும் கவிஞரும் உளர் என்ற நிதர்ச்சனத்தினை நிலைநாட்டும் முகமாகவும். தம் முடைய கவிதா ஆற்றலின் ஒரு பகுதியைத் தமிழ்த் தாயின்

(இந்தக் கேள்விக்கான விடையாக இதுவரை எவருக்கும் தெரியாத பல சுவையான புதிய தகவல்கள் அடுத்த ‘இளம்பிறை’யில் வெளிவரும்.) *

மஹாகவியின்

குறும்பா

ஓவியர் ‘சௌ’ வரைந்துள்ள 50 சித்திரங்களுடன் கூடியது

சிரிப்பிற்கும் சீந்தனைக்கும் ஏற்ற கருவுலம்.

சாதாரண பதிப்பு: 1-85

பரிசுப் பதிப்பு: 2-35

அரசு வெளியீட்டு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13, இலங்கை.



குறும்பா

இலக்கணம்

இளம்பிறையில் தொடர்ந்து வெளிவந்த குறும்பாக் களை வாசகர்கள் நிரம்புவும் சுவைத்துப் பாராட்டி வர்கள். அந்தத் தொடரைத் திடீரென்று நிறுத்தி விட்டதாகக் குறைபட்டோரும் உளர். அவர்களுக்கு மஹாகவியின் குறும்பா அரசு வெளியீட்டின் நூலாக வெளிவந்துள்ளது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை அறியத்தகுகின்றேம். குறும்பா எழுதுவதில் இளங்கவிஞர் பலர் ஆர்வங் காட்டுகின்றார்கள். இளம்பிறையிற் பிரசுரிப்பதற்காக குறும்பாக்கள் அனுப்பியும் வருகின்றார்கள். மஹாகவியின் நூலுக்கு முன்னே வழங்கிய திரு எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் குறும்பாவின் இலக்கணத்தையும் விளக்கி யுள்ளார். குறும்பா எழுதும் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு இந்தப் பகுதி மிகவும் உதவியாக இருக்குமெனக் கருதி இங்கு பிரசுரிக்கின்றேம்.

—ஆர்

(குறும்பாஷ்டிரேஎதுகையடைய முன்று அடிகளைக்கொண்டது. முதலாம் அடியின் மூன்றும் ஆறும் சீர்களும், மூன்றும் அடி யின் கடைசிச் சீரும் ஒரே இயைபு உடையவை. ஒசை ஊறுபடாது ‘கா’யின் இடத்தில் ‘விளம்’ வருதலும், வெண்சீர் வெண்டளையினிடத்து இயற்சீர் வெண்டளை வருதலும் ஆகும். இந்த மூன்று அடிகளையும் ஐந்து வரிகளில் அமைத்து விடுவதால் அமைப்பிற்கு அழகு சேர்கின்றது. ‘விமரிக்’கிற்கு ஒத்த அமைப்பினைப் பெறுகின்றது. முதல் அடியின் முதற் சீரும் நான்காம் சீரும், மூன்றும் அடி யும் இடப்பக்கம் ஒரே நேரான இடத்தில் ஆரம்பமாகி, முறையே முதலாம், இரண்டாம் ஐந்தாம் வரிகளாக அமையும். இரண்டாம் அடி மூன்றும் நான்காம் வரிகளாக இடப்பக்கம் சந்தே உள்ளிடந்து அமையும். எனவே, குறும்பா பின் வரும்

வாய்பாட்டைக் கொண்டு அமைகின்றதெனலாம்:

காய் - காய் - தேமா -
காய் - காய் . தேமா -
காய் - காய் -
காய் - காய் -
காய் - காய் - தேமா.

இவ்வருவம் பல ஒசை வேறு பாடுகளுக்கும் இடம் அளிப்பது. மேலும், சுரடி இறுக்கத்திற்கு மாறுபடும் இந்த மூவடிச் செய்யுள் முறை பொருளுக்கேற்ற இலகுத் தன்மையை யும் எளிமையையுஞ் சேர்க்க உதவுகின்றது. முதலாம் அடி அடி கோலுவதாகவும், இரண்டாம் அடி கட்டி எழுப்புவதாகவும், மூன்றும் அடி முத்தாய்ப்பிடுவதாகவும் குறும்பா அமைதலே சிறப்புடைத்து.

குறும்பா ஒவ்வொன்றுந் தனிப்பாடலாகவேஅமைவறும். தனிப்பாடல் மரபே சங்க காலத்திற் செழிப்புற்றது.

மஹாகவிக்கு மணிவண்ணனின் கடிதம்

தமிழகுப் புதிய துறை

“.....அங்கு வந்திருந்தபோது இலக்கிய முக்கியத்து வம் வாய்ந்ததும், இலக்கியத்துக்குப் புதியதுமான குறும்பா வெளியீட்டு, விழாவில் கலந்து கொள்ள நேர்ந்த திட்டபெரிதும் மகிழ்ச்சிரேன். குறும்பாவினால் தமிழிலக்கியத்திற்குப் புதிய துறை ஒன்றல்லவா கிடைத்திருக்கிறது. மஹாகவியின் குறும்பா என்று சும்மா படித்தால் ஒரு பொருளும், ‘மஹாகவியின் குறும்பா?’ என்று கேள்விக் குறியையும் சேர்த்துப் போட்டுப்படித்தால் நயமாகவேறு ஒரு பொருளும் கிடைக்கிறும்போல் அமைந்த சிறப்பு உங்கள் குறும்பாவுக்கு அல்லாமல் வெறுதற்குக் கிடைக்க முடியும்?.....”

குறும்பாவைப் போல் இன்னும் பல புதுப் புது இலக்கிய உத்திகளைத் தமிழ்த் தாய்க்கு அளிக்கும் ஊக்கம் உங்களில் வளரவேண்டும் என்பது என் ஆசையாய் இருக்கிறது. பொன்னுத்துரையைப் போல் நயமறிந்து முன் நுரை கூறவல்லவர்களும், ‘சௌவைப்போல் ஓவியம் வரைய வல்லவர்களும் துணையிருந்து உதவும் போது உங்களால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது.’

—நா. பார்த்தசாரதி,
ஆசிரியர், தீயம், கெள்ளீ.

 தனிப்பாடல்களுக்கு இற்றை வரை தமிழிற் சிறப்பிடம் இருந்தே வந்திருக்கின்றது. நாட்டார் பாடல்களுந் தனிப்பாடல்களாகவே அமைகின்றன. குறும்பாவும் தனிப்பாடல் மரபு வழி தான் எழுந்துள்ளது. குறும்பா கதையமைப்புக் கொண்டதாகவோ, ஒரே காட்சி அமைப்புக்கொண்டதாகவோ, ஒரு சிறு துணுக்காகவோ கூட அமையலாம். அது தினிவு மிக்கது. எனவே, கதையையோ, துணுக்கையோ நீட்டும்

புலமையின் உயர்வு

...குறும்பாவின் சிறப்பு பற்றி சொல்ல வார்த்தை களில்லை. புலமையின் உயர்வோடு போட்டி போடும் அமைப்பு. என் மகன் அதைத் தன் பாடபுத்தகங்களோடு பாடசாஸ்க்குத் தினமும் கொண்டு போகிறான். மஹாகவிக்கு என் பாராட்டைத் தெரிவிக்கவும்.

—தேவன், யாழ்ப்பாணம்

புதிய துறையின் முதல்வர்!

.....ஒசை நலம் குன்றாது கருத்துக்களை எத்தகைய பாட்டு வடிவத்திலும் எளிதாகப் பிடித்துவிடக்கூடிய மஹாகவியை ‘குறும்பா’த் தொகுதியிலும் கண்டு மகிழ முடிகிறது.

.....வீடு, நகர், நாடு, உலகு என்று பலபக்கமும் பார்வையைச் செலுத்தி ஒவ்வொன்றின் குறையையும் போலித் தனத் தையும் புதிய பாடலாக அமைத்து நமக்குச் சிரிப்பும் சிந்தனையும் ஊட்டுகிறார் மஹாகவி. இதுவரை தட்டுப்பட்டிராத ஓர் இனிமை தமிழ்க் கலிதையிலே தட்டுப்படுகிறது.

.....தமிழ் இலக்கிய வயலின் புதிய அறுவடையாகிய குறும்பா மஹாகவிக்குத் ‘தமிழிலே இத்துறை முதல்வர்’ என்ற சிறப்பை வழங்குவதோடு தமிழுக்கு ஒரு புதிய யாப்பு வடிவத்தையும் நகைச் சுவைப் பார்வையையும் வழங்குகிறது; நோக்குப் புதுமையிருந்தால் உருவப் புதுமையை எளிதில் படைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையை இளைய, எதிர்கால எழுத்தாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறது. எனவே, தமிழ் மக்கள் ‘குறும்பா’வை ஏற்றுப் போற்றி இன்புறவேண்டும்.

—போசிரியர் சாலை இளந்திரையன்,
தில்லிப் பஸ்கிலைக் கழகம், தில்லி-5.

கும் இடத்திலே ‘இது தான் குறும்பா?’ (குறும்பு+ஆ) என மகிழ் கிண்ணேரம். (உருவங்குறித்து மட்டும் அன்றி, உயிர்ப் பொருள் குறித்தும் குறும்பா என்னும் நாமகரணம் இப்புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு வெகு இயல்பாகப்பொருந்துகின்றது.) சிந்தனையைத் தூண்டும்சிரிப்பே உயர்ந்த நகைச் சுவையின் பாற்படும். எனவே, குறும்பா வால் தமிழ்க்கவிதையில் நகைச் சுவை, ஆழமும் அகலமும், இறுக்கமும் இலகுவும் பெற்று, ஒரு புதிய உச்சத்தை அடைய வழி பிறக்கின்றது. பாலைப் பொருளாகக் கிகாண்டு இயற்றப்பட்டுள்ள சில‘விமரிக்’குகள் அச்சிடத் தக்கனவல்ல. பாலைப் பொருளாகக் கொள்ள நூழ் பொழுதுகூட விரசமான பாலெழுச்சி அல்ல, நகையே மிளிருதல் வேண்டும் என்பது குறும்பா வகுக்கும் மரபாகும். சிலேடைச் சொற்கள், சிலேடைக் கருத்துக்கள் குறும்பா வுக்கு மெருகூட்ட வல்லன. சிரிப்பிற்கும், அதே சமயம் சிந்தனைக்கும், கருத்துக்கும், அதே சமயம் கற்பனைக்கும் பெருவிருந்தாக அமைய வல்லன குறும்பாக்கள். *

நகைப்புச் சுவை

“இதோடு புதிய இதழொன்று அனுப்பி உள்ளேன். 46-ம் பக்கத்தில் ‘‘குறும்பா தமிழுக்குப் புதிய வடிவமா?’’ என்ற தலைப்பில், ஒரு நகைப்புச் சுவைக்குரிய கட்டுரை கிடக்கின்றது. படித்துப் பாருங்கள். வள்ளுவரை அலாவு தீஞாவும், குறளை அற்புத விளக்காகவும் பாலித்து, அதி விருந்து குறும்பாயையே வரவழைத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். கோழி முட்டையில் இருந்து பசுமாட்டை வரவழைக்கும் குறளி வித்தை இதனிடம் தோற்றுப் போகும்...”

-சமுத்தின் நெந்த கவிஞர்களுள் ஒருவகும் சிங்கவிலங்கையும் ஆன ஓர் அங்கர் மஹாகவிக்கு எழுதியது.

துமிழ் முஸலிம்களின் பாரம்பரியம்

இனாயில் எம். கே. செய்யிது அஹமது
ஹாபாவில் சோ மண்டலக் கலை

'பாபர' அல்லது 'மாபா' என்பதை 'மிஸ்பர்' என்ற அறிவிப் பதத்தின் திரிபுச் சொற்கள். பாதை, வழி என்பன இதன் பொருள்கள். பண்டைய அறபிகள் சோழமண்டை, வகுக்கரையை கொண்டே அமீத்தனர். இக்கரை, இலங்கைக்கு மிக அண்ணமையிலும் அமைந்து, இவ்வைக்குக்கும் தூர்கிழக்கு நாடுகளுக்கும் இலவ்வழியாகவே கப்பல் போக்குவரத்துக்களும், இந்தியதுணிக்கண்டத்தினிருந்ததன் காரணத்தாலும், இந்தியதுணிக்கண்டத்தினிருந்து இவ்வைக்குக்கு செல்ல வும் நடுவழியாகவும் இவ்வழியாகச் செல்வது மிக செள்களியமாக இருந்ததாலும் இப்பெயர் ஏற்படவாயிற்று. கன்னியாகுமரி முனையிலிருந்து நெல்லூர் வரையுள்ள மாநிலம், முழுவதையுமே-சுருங்கக் கூறின் சோழ பாண்டிய ராஜமங்கள் முழுவளைத்துமே-இது விற்காலத்தில் குறிப்பு தாயிற்று. 'மிஸ்பர்', என்ற இந்த அமபிச் செலால் அனைக் கடுகிகளிலும், அறிவி நூல்களிலும், ஒரு

எப்ரில், மலையாசியாவின் திலூகானான கோவாலம்பூரில் நடைபெற்றது. இம் மாநாட்டில் சமர்ப்பிப்பதற்காக உலகின்குழுவின் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர் தம் தம் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அனுப்பினர். ஆழத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டதே நிற்த கட்டுரைகளுள்ளன. தமிழ் முஸ்லிம்களின் பாரம்பரியம், ஆகும். உலகின்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் முஸ்லிம்களின் பாரம்பரியத்தைப் பற்றி வரலாறு கூறும் உண்மைகளை ஆதாராட்சவமாகக் கொண்டு எழுப்பட்ட THE HERITAGE OF TAMIL MUSLIMS என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரையின் தமிழாகத்தை இளம்பிழை வாசகர்களுக்குத் தருவதில் மதிர்ச்சியடைகின்றோம்.

—சுர்.

காலத்தில் பாண்டியம்பதியில் தலைமை இடமாகவிலாங்கிய காயல்பட்ட ணத்தி இள்ள சமாதிகளில் காணப்படும் அறிவி கல்வெட் இடங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இரங்கற்பாக்களிலும் காணப்படுகிறது.²

- 1 “கோலாலத்திலிருந்து நேல்லார் வரை ‘மாபா’ 300 ‘யாஸி’ கொரோயாராக கீணடி கீக்கிறது. என நூதித்தீன் துமதி ‘ஜாரிஹ்-உக்-தவாகிஸ் ல் காறுக்கரு’” —வி. எச். எம். எனியடீ— “கேள்வத்திலிருந்து நேல்லார் வரை 1867 புத்தனம் 1 மக்கள் 42 மேற்கால 300 ‘யாஸி’ நேல்லார் வரை நீலத்தில் ‘மாயார் கடற்கால மேற்கால’ போகிறோமாக வலப்பு தமதி ‘தல்ஜீய கால் அம்மார் வந்தியிதழ் அஃலார்’ நூலில் ஏழத்தியாக்களர்” —வி. எச். எம். எனியடீ— “திந்தியா சிற்றிரும் 1871-புத்தம் 3 பக்கம் 32 அபால் பிதா என்ற வரலாறு ஆசிரியர் மலையர் முடிவுதான் நெற்குவளர்த்து குமி ஒரு ‘யாஸிலோ’ என்று எழுபின்னரா. இக்கற்று முறையாகவும் குமி ஒரு ‘யாஸிலோ’ குகு 3⁴ மை.
- 2 காயல் பட்டங்கள் பெரிய குத்தா பள்ளி, சீறிய குத்தா பள்ளி, ஆசிய இடுக்கியில் சமாதிகளில் சமாதிகள் முன் விருப்பக்குக்கு முன் பாதை மற்றந் தலை பிரவகாலைப்பற்றி குறிப்புகளில் பிற்பார், என்ற சௌநிறோரங்கள் காணப்படுகின்றன.

அப்துல்லைப் பள்பவர் பதின்மூன்றாம் நூற்றுண்டு ஆண்டுகள் இருவோள் என்பதைக் காலாறாற் ஆசிரியர்களில் இருவரின் விலையங்கள் அடிப்படையாக இருப்பதைக் கொள்கிறார்கள் (Relation De l' Egypt)

அவர்கள் அப்பவர்கள் பொதுப்புக்களில் இருந்து வாழ்கினிகளில் அழகிய வண்ணை விற்கின்றன நிறங்களில் அழகாக முடைந்த பாய்களை வைத்திருந்த சில வண்ணை அவர்களிடம் அவர்களை அவர்களை வைத்தாயும் பற்றிக் கேட்டதற்கு இவற்றை ‘மாப்ஸில்’ ஒவ்வொன்று இரண்டு கீலார், 1 லீதம் வாங்கினாதாக வருபவதாக இதில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

வாழ்முறையிலே பாய் முடையும் கலை தமிழகத்தில் இருந்தது என்பது இங்கு குறிக்கப்பாலது. இந்திய வணிகர்கள் குறிப்பிட்ட ‘மாபர்’, சோழ மண்டலக்கணர்யை குறிப்பதாகும் என கர்ணல் பூல் காறுகிறார். இன்றே மூலஸ்லிம் வரலாற்று ஆசிரியரான அபுல் பிதா என்பவர் ‘மலபார்’ முடல் தும் ‘மாபர்’ பெதாடாங்குவதும் குமரி முஜையிலே என விளக்கியுள்ளார். இவ்வளாயிய வரலாற்று ஆசிரியர்களான இந்தித்தினும், வஸுபும் முறையே தங்களின் வரலாற்று நூல்களான ‘ஐயி-உத்-தவாரிகி’ மற்றும் ‘தல்ஜியதுல் அம்மார் வதற்ஜியதுல் அஃஸாரி’ இம் ‘மாபர்’ கொல்லத்திலிருந்து நெஞ்சு இரார் வகைர 300 ‘பரஸாங்’² கலைரயோரமாக நீண்டு கிடக்கிவது எனக்கறியுள்ளனர். இவ்விரு நூலாசிரியர்களின் வரலாற்று குறிப்புக்களை திலப்பதிகாரம் ஊர்லி தம் செய்கிறது. பாண்டிய நாட்டின் கெள்ளை கண்ணியாக குமரிமுஹை என கலிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரும் குறிப்பிட்டுள்ளார். டாக்டர் கால்ப்பேல் ‘திருநெல்வேலி சுற்சிரம்’ (History of Timnevelly) என்ற ஆங்கில வரலாற்று நூலில் பாண்டி நாட்டின் கெள்ளை குறிப்புகள் கொல்லப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் விலையை போர்ட் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் முனையிட நாட்டின் கெள்ளை கண்ணியாகுமாறி முனையும் உழுதியுள்ளார். ‘மாபரை’ மாபர் இந்தியா என்றும் உதகிடையே மிக அழகும் புகழும் பெருமையும் பேரும் நிறைந்த நாடு என்றும் மாபரைபோலோ வியந்தினைத்துவுள்ளார்.⁴ மாபர் இந்திய நாட்டின் திறவுகோல் என ரஷ்டிதுத்தீங் குறிப்புள்ளார்.

வர்த்தக கலைசார உறவு

நினைவுக்கு எட்டாத காலமுதற்கொண்டே தமிழர்கள் அறபிகளுடன் வர்த்தக கலை சார உறவு கொண்டிருந்தனர். கிரேக்கர்கள், ரோமார்கள், சினர்கள், எகிப்தியர்கள் ஆசிரியோர் தமிழகத்தில் தங்கள் வர்த்தக நடுநிலைபங்கக்கொநிறுவியிருந்தனர். ஏற்று மதி, இறக்குமதி, வாணிபம் மிகப்பெருமளவில் நடைபெற்று, நறுமணம் கமமும் புல்லுகள் வண்ணை வண்ண கைத்திறன் மிகக்கிட்டுக்கொகள், முத்துக்கள் பவளங்கள், மற்றும் பற்பவ பொருள்கள் இசங்கடல்

¹ தினார் என்பது அறை தங்க நாடாயம். 65 தாரை என்பதாகும்.
² ‘பரஸங்’: பாரசீக நாடுடே நீட்டலோகம். 30 ஸ்டாடியா (STADIA) தொலை தூரம் 3 ½ மைலுக்கு கம்.

³ ராயல் ஆசியா சுக்க (Royal Asiatic Society) சுந்திகை புத்தகம் 199 கட்டுரை-ல் ‘பாண்டிய நாட்டு சுந்திகை வரலாறு’ பார்க்க.

⁴ கார்ன்ஸல் ஹெஸ்ட்ரியல் தொகுத்துத் தந்த ‘பரஸ் மாபரை கோலோ கார்ட்டினல்’ 1871, புத்தகம் 2 அதியாயம் 16 மக்கம் 267 ஜூம் வரை எத் தம், எல்லை தொகுத்துத் தந்த ‘இந்தியா சுதந்திரம்’ 1867, அதியாயம் 7 பக்கம் 69 ஜூம் பார்க்க.

நாளிலேயே இல்லாமிய பிரசாரகர்களாக சிலர் தமிழகம் வந்தனரேன் முடிகிறது. ராமேஸ்வரத்தில் காணப்படும் ஆதி பிதா ஆதம் (அலை) அவர்களின் மக்களாகிய கெய்ன், எபெல் ஆகிய இரு சோகா தரர்களின் சமாதிகள், முத்திலுள்ள ஆதம் மதை (Adam's Peak) இலைகளும் சரித்திர பிரசித்தத்தைக் குறிக்கின்றன. “அறபி வர்த்தகர்கள் தென்னகத்தில் வர்த்தகச் சாலடிகளை நிறுவினார்கள்; இந்து சில வகும் சிறுங்கும் போகும் வழியில் இவற்றை நஞ்சு குறைகளாக வைத்துக்கொண்டார்கள்.” என்று முன்னால் இந்தியா யூனியன் அனமச்சரும், இலக்கியகர்த்தாவுமான பேராசிரியர் ஹயாயான் கப்ரி தமது “இந்திய பாரமபரியம்” (Indian Heritage) என்ற நூலில் எழுதியுள்ளார்.

எகிப்தியர்கள் குடியேற்றி

நூலில் நக்கிரார் தமது ‘நெடுநெல் வாடை’ என்ற நூலில் ‘யவனர்’ பற்றிய முழு விபரங்களையும் வர்ந்துகினியர்களினையும் விவரிக்கிறார். அதற்கு விரிவாக ஏழு புலவர்கள் சிறந்த அகண்ட இல்லாமய குடி அரசின் கீழ் பகுதி ராஜ்யங்களின் கவனர் ஜெனரலாக இருந்தான் ஹஜீலோஜ். இல்லாமய குடி அரசத் தலைவருக்குக் கிண்கள் வேந்தன் கொடுத்த சில அன்பளிப்புகளை ஏடுத்துக் கொண்டு செறுத் துக்க செம்பு மரக்கலங்கள் சிந்துக்கரையில் கடும் புய இக்குள் சிந்து நாட்டுன் துக்க மற்றும் தோழரான உக்காலா (யழி) அவர்களின் சமாதி பறங்கிப்போட்டையிலும் காணப்படுவில்லை கோரங்களையும் கோர வேண்டும் அன்றாளி (மழி) அவர்களின் சமாதி கோவ எத்திலிலிருந்து பெருமானார் (ஸலி) அவர்களின் வாழ் அவர்களின் சமாதி பறங்கிப்போட்டையிலும் காணப்படுவில்லை கோர வேண்டும்

1 சோகாகங் — அந்தியன், குறிப்பாக விடேங்கள் அல்லது கோர்கள் [நூலா — கோரங்கள் மலையறிறுய (கம்பா, மலைத்தேர் 112)] — தமிழக் கலைக் காந்தியம் 1926 புத்தகம் 2 பாகம் 1

சடல்கொள்கைக்காரர்கள் மரக்கலங்களைத்தாக்கி அறவிவெணிக்கைக் கொள்கையிட்டு அவர்களையும் அவர்களின் பெண்களையும் கைது செய்தனர். இது விபரமறிந்த ஹல்ஜாஜ் இதற்குப் பரிகாரம் சிந்து மன்னருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தான். ஆனால், மன்னன் இவ்வேண்டுகொள்க்கு செல்சிசாப்க்கில்லை. இதனால் கோசமற்ற ஹல்ஜாஜ் தன் மருமகனுகிய 17 வயது இல்லை மற்றும் தன் காலிமதை வையில் சிந்து நாட்டைத்தே கைப்பற்ற ஒரு படையை அனுப்பிவைத்தான். இது நிகழ்ந்தது கி.பி. 712-ல். தனரமார்க்கமாக மூலிமகள் முதல் புதல் புதந்து இங்கு தான். எட்டாவது தூற்றுண்டு பிற்பகுதியில் ஓர் அறவிக்கூட்டம் கள்ளிக் கோட்டை (Galicut)யில் கடல் மார்க்கமாக வந்து குடி புதுத்து. தமிழகத்தில் அறவிகளின் முதல் குடியேற்றம் ஒன்பதாவது தூற்றுண்டன் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. அது சமயம் அப்பாளிய்யா கலீபாவாகிய ஹாருங் வாதிக் களைப்பவன் எகிப்து நாட்டை அரசுபுரிந்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பாளிய்யா கலீபாக்களின் மதப் பூர்ட்டுகளுக்கு ஆதாரவு அளிக்காத இமாம் வோயி (றவும்) அவர்களின் வழிமையைப் பற்றியவர்களை எல்லாம் கொடுமைப்படுத்தினான். இமாம் வோயி (றவும்) அவர்கள் விழ்ஞர் 227-ல் மரணமானார்கள். அப்பாளிய்யா கலீபாவின் கொடுமையாக்களைத்தீவிட்டு வெளியிட வேண்டும் என்று அளிக்கியான் கோண்டிருந்தான். அப்பாளிய்யா கலீபாக்களைத் தீவிட்டு வெளியிட வேண்டும் என்று அளிக்கியான்.

யர்களாயினும் பாண்டிய வேந்தன் வீவர்களுக்கு எல்லா வகையான ஒத்தாகையும் செய்து அங்பாக நடத்தினான். சகரப்பதம் 798 (கி.பி. 875)-ல் பாண்டிய வேந்தன் இந்த அறபி அகதிகளுக்கு வழங்கிய செப்பு பட்டயத்தில் இந்த விபரங்களும் வேறு பல சுலவயான தகவல்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் செப்பு பட்டயம் சென்னை நூதன சாலையில் இன்றும் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிப்து நாட்டை ‘மிசிரம்’² என்றும், எகிப்தின் தலை நகராக சிய ‘காவிரி’³ அல்லது ‘கெப்ரே’ என்று அழைக்கப்படும் பட்டினக்கதை, ‘காபியூன்’, என்றும் அப்பட்டயத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வந்த அதிகளின் எண்ணிக்கை, குடும்பவாரி விபரம், அடிமகள், வீரர்கள், நாலி தரகள் எண்ணிக்கை, ஆண்கள் இத்தனை, பெண்கள் இத்தனை இப்படியான பல விபரங்கள், ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் தலைவரின் பெயர், அவரவருக்குரிய பட்டம், பதனி, கட்டமை இப்படியான வேறு பல விபரங்களும் இந்த செப்பு பட்ட

- 1 ஒரிஹித் என்ற அறுவி வார்த்தைக்கு நாமோட்டே நாடு சென்று கூடியேதில் எனபது பொருள். பெருமாலோ (வல்) அவர்கள் திரு யக்காவை விட்டு தீரு மதில சேஷங் அமைத்தன ‘ஆற்றங்’ என அழையாது அதே முறை ஆற்ற இல்லாமல் வருடம் தான் ‘வீற்றி’ ஆண்டு.
- 2 “சௌம், மிரிம் யான, கம்....” பரதியார் தொன்று கொடை தப்பிரகார் எஸ்பிதை மிசிரம் என் அழைத்தாளர். எஸ்பிதைக்கு அறமில் இந்றும் ‘மில்லு’ என்று போர் உள்ளது.
- 3 எஸ்பிதை தலைநகரின் அறபி போய் ‘காஷி’⁴. அகிலகுந்து அழிக்கம் வந்து குடி புதந் காயல்பட்டாத்தின் அறபி போய் கும் காத்திர்வே. வின்று மிதிமாது போன்று காலியு. காலி ரூல் க தமிழ் நாளில் மருவின்று.

யத்தில் കൊടുക്കപ്പറ്റിവരും എന്. അതിൽ കാണപ്പറുമെങ്കിലോ അട്ടവൈജ്ഞപ്പ പതുത്തി ഇത്തന്ത്യിലെ തരുക്കിരേണ്ട്:-

കുട്ടിപ്പെമ്പ	എണ്ണ	പെണ്ണ	ആട്ടയേ	മൊത്തം	കുട്ടിപ്പത്തിലിവർ
1 മൂരാഴിമ്പ്	23	9	4	36	കമാ ലുത്തിൻ
2 പക്കി	39	16	7	62	മുകമ്മ തുകല്ലീ
3 പാരുക്കി	43	24	12	79	ഉമരി മണ്ണക്കുറ്റ്
4 ഉണ്മയാ	14	5	2	21	ഉണ്ണൈപ്പറ്റ്
5 രാമ്യാവധ്യത്തർക്കൾ	16	6	—	22	
നാലീത്തർക്കൾ	3	1	—	04	
	138	61	25	224	

1 പെരുമാളുരി (ഈലി) അവരകൾ വദി വന്നതവർക്കൻ ‘ഖൂബിമു’ വാച്ചത്താവരകൾ. ഇവരകൾ ‘ലാപ്പിസ്കു’ ലാതാട് (നാധകമ്) എൻ

യുമു യാക്കൻ കൊന്നവയാക്ക അന്നുപ്പയ്ക്കണ്ണി.

2 ഇംഗ്ലീഷ് കുട്ടാരിൻ മുന്ന് ഒളിപ്പി കലിബാ ‘അമീറുല മുംഗിൻ’ അപ്പക്കു (യുദി) അവർക്കിൻ വാച്ചത്താവരകൾ താൻ ‘പക്കി’ എൻ അന്നുപ്പയ്ക്കാവുന്നു. ‘വിന്ത്തിക്കേ’ എന്നുപ്പയ്ക്കാവുന്നു. തമിഴക്കുട്ടിലോ ഇംഗ്ലീഷ്കുട്ടിലോ ചേര്ന്ത് ‘വെറി’ ധാരകൾ നീരുമ്പ വാച്ചുവാനുണ്ടാണ്.

3 കുന്നുമുക്ക് തണ്ണ മക്കിന്നേയേ കൊറിഞ്ഞ തണ്ണാട്ടോക്ക് കുറഞ്ഞാക്കിയ നുരുക്ക് കുംഭം നീഡായാമ വയ്ക്കിയ മുട്ടോ തുക്കിയ മുട്ടോ അനുകാക വന്നതവർക്കിളിത്താവൻ ‘പാരുകേ’ എൻ ഇന്തു തുടിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

4 കലിബാ ഉള്ളമാർക്ക് (യുദി) അവരകൾ വാച്ചത്താവരകൾ ‘ഉള്ളമാർക്ക്’കൾ.

5 രാഞ്ഞിവ ഘത്തരകൾ നീറിപ്പു താൻ രാഖത്താവരകൾ. ഇവരകൾ കുതിര ശീരകൾ.

மூலம் மது கல்லீடையேதி தேசா திபதியாகவும் கமா அத்தீனாக் கட்டா திபதியாகவும் உமறு மங்கு கூற நியாயா திபதியாகவும் எழைபைற காவலா திபதியாக வெம் பாண்டிய வெந்தன் நியமித்தான். 1 இது சம்பந்தமாக தவத்திற்கிணப் பாக்டர்கால்ட்ரேவல் பாதிரியார் குறவைத்தும் பார்ப்போம். அவர் எழுதுகிறார்:

“மூலம் மதிய அறயிகள் 2 9-வது நூற்றின்டட்டு மாபார் க்கரையில் குடியேறி கிழக்குக் க்கரையிலும் இங்கைக்கரையிலும் பரந்து வாழ்ந்ததாகத் தெரி கிறது. கிழக்குக்க்கரையில் அவர்களின் முக்கிய குடியேற்ற இடம் நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள காயல் பட்டணம், தென் அறயிய நாட்டிய மூலாடிசன், கள் என்ற பண்ணைய அறயிகள், கிரேக்கர்கள் ஒரு வதற்கு மிக காலத்துக்கு முன்பே இந்தியா க்கரைக்கு அடிக்கடிய வந்துபோய்க் கொண்டிருந்தனர். அறயிவனிகர்களின் வழி வந்த கலப்பு இன்தை மேற்கு க்கரையில் ‘மாப்பிள்லோ’ (Mopha)கள் என்றும் கிழக்கு க்கரையில் ‘டெப்பைகள்’ என்றும் அழைக்கின்றனர். தமிழர்களால் தூ முக்கர்கள் 4 அல்லது ஜோனகர்கள் 5 (யவனர்கள்) என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சாதாரண பட்டம் மரைக்கான் அல்லது மரக்கான். மீதாமன் அல்லது கப்பலோட்டி என்பது அதன் பொருள். கடல் மாலூமிகளாககே அவர்கள் முதன் முதல் அறிமுகமானர்கள். சந்தேகமின்றி அவர்களோ அப்படி அழைத்ததும் சரிகீய. அவர்களுக்கு ஐந்து தொனி மொழியில் பழக்கமில்லை. தாங்கள் வாழும் நாடுகளின் மொழிகளாக சிய தமிழ் அல்லது மலையாளம் தான் அவர்கள் பேசும் மொழி, வீந்து தானி மொழிபேசும் மூலம் எழுத்தானார் வீந்து தானி மொழிபேசும் மூலம்

மதியர்களாகிய பட்டாணியர்களும் மற்றவர்களும் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள். முற்றும் வேறு இன்க்களிலிருள்ளவர்கள் 7.

- 1 தோறுபதி, கடலாதிபதி, நீயாயாதிபதி, காவலாதிபதி - என்ன அழகான பதிகள், பெயர்கள்!
- 2 அறிகள் யாவங்கும் புலவிக்கஞ்சம் பூதாக்கும் அறியர்களில் உள்ளு. அதனாறு முழுமலைய அறிகள், எனக் கூறப்படுவதை.
- 3 ‘வெள்ளமாலம்’ என தின்சிய வலப்பாராக இன்றும் கணிக்கப்படி அரசாங்கம் உதவி புதிநது வருகிறது, தலைக்கர் ஏன் வார்த்தைக்கு ஆதார புவமான ஒலம் கூகாத் துவங்கில்லை.
- 4 தலைக்கர் அல்லது சௌநாகர் யவனரை என்ற வார்த்தையின் தீபு.
- 5 ஜோனகர் அல்லது சௌநாகர் யவனரை என்ற வார்த்தையின் தீபு.
- 6 மரக்கலூராயர் என்ற வார்த்தையின் தீபு மறைக்காயர்.
- 7 திருநெல்வேலி சுதந்திரம் - ஆங்கிலம் - டாக்டர் கால்வேஸ் - பக்கம் 36.



ஹாபில் எம். கே. செய்தி அஹமது இளம் பினை வாசகர் களுக்கு நெல்லை நவப்பர்ப் பீ. மட்டுமல் இளம்பினை நவப்பர்ப் பீ. முகப்பை அனங்கித்தவர். தமிழில் மட்டுமல் வாது, அரபி, ஆங்கிலம் மொழிகளில் இழும் பாண்டித்தியமுள்ளவர். ‘வினாக்களைப் பண்ணினால், என் இப்பத்திரிகையை நடாத்தியவர். எழுத்தாளரும் - ஆராய்ச்சியாரும் - வர்த்தகருமான வீநாடில் அவர்கள் சிறந்த பேச்சாளருமாவர். இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தானார் வீந்து தானி மொழிபேசும் மூலம்



மக்குமாலா பேசுகின்றார்கள்!



இளம்பிறை நேயர்கள் என தேக நிலைபற்றி அக்கறையுடன் விசாரித்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு என் நன்றிகள். சென்ற ‘பூ’ வின் யுக்திக்களத்திலே உங்களைச் சந்திக்காமை எனக்குத் துக்கமே.

நவம்பர் பூவின் 49-ஆம் பக்கத்திற் பிரசுரமான யுக்திகளுக்குச் சரியான விடைகள் இதோ:

1. மக்குமாலா வீட்டுக்காரரிடம் பெற்ற பணம்	27 ரூபா
தரகர் தம்பையாவிடம் கொடுத்த பணம்	25 ரூபா
மிச்சம்	2 ரூபா
மக்குமாலா பட்சணம் சாப்பிட்டது	27 ரூபா
	<u>0</u>

மிச்சம் இருப்பதாகவும், ஒரு ரூபாவைத் தொலைத்து விட்டதாகவும் அவள் நினைத்து மருட்சியே!

2. கிரையைத் தின்ற ஆட்டைக் கிரைக்காரி ‘குகு’ என்று தூரத்த கிரை முறிய ஆடு பாய்ந்து சென்றது. (கிரையும் ஆடும் கறிவகையே.)

3. மக்குமாலா கொடுத்த இரு நாணயங்களும் ஒன்று ஐந்து சதமாக இல்லாவிட்டால், மற்றையது ஐந்து சத நாணயமாக இருக்கலாமல்லவா?

மூன்று புதிர்களுக்கும் சரியான விடையை முதலில் அனுப்பிப் பத்து ரூபா பெறும் அதிர்ஷ்டசாலி,

சுவாரூபி, மாழிகா வீதி, சாய்ந்தமருது.

அவருக்கு நமது பாராட்டுகள். அத்துடன் பின்வரும் மூன்று நேயர் களும் எல்லாப் புதிர்களுக்கும் சரியான விடைகள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

பி. கங்கலதம்பி, உணவுக் கட்டுப்பாட்டுக் காரியாலயம், திருக்கொண்மலை.

செல்வி ஏ. கதீஜா, மின்சாரநிலைய வீதி, காத்தான்குடி-4.

ஜே. குலாம் மொகிளீன், மத்திய கல்லூரி, காத்தான்குடி.

பின்வருவோர் இரண்டு புதிர்களுக்குச் சரியான விடையை அனுப்பியுள்ளார்கள்:

1. என். பார்டா கரீம் எம். ஸி. ரேட், மாத்தளை.
2. ஏ. எல். எம். கியாஸ்; காத்தான்குடி-4.
3. எம். எம். எம். இஸ்மாயில், காத்தான்குடி-4.

ஒரேயொரு புதிருக்கு மட்டும் சரியான விடையைப் பின் வருவோர் அனுப்பியுள்ளார்கள்.

1. ப. தங்க மொஹியதீன், மகாவித்தியாலயம், எருக்கலம் பிட்டி.
2. எம். எம். புஹார்தீன், மகாவித்தியாலயம் கிண்ணியா.
3. எ. எஸ். எம். அவி, கிண்ணியா-6.
4. ஐ. குழந்தைபீவி, மத்திய கல்லூரி, காத்தான்குடி.
5. ஏ. பீர் முகம்மது, மாவடி ரேட்டு, சாம்ந்தமருது-1.
6. ரி. எஸ். கந்தையா, 100, வாடி வீட்டுத் தெரு, கல்முனை.
7. கே. எம். ஹனிபா, ஜாவா வீதி, கிண்ணியா-6.
8. சு. வெ. அப்து சக்கர், 2/3, பொது வீதி, அக்கரைப் பற்று-2.
9. வி. தில்லை நடராஜா முனுமடு, வவுனியா.

டபிக்ட்ஸ்

பரிசு ரூபா பத்து



மக்குமாலா இங்கு மூன்று கேள்விகள் கேட்கின்றன.. மூன்று யுக்திகளுக்குஞ் சரியான விடையை முதலில் அனுப்பி வைக்கும் அன்பருக்கு ரூ 10/- புத்தகப் பரிசில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

1. உடலோ பெட்டிக்குள் தலையாலேதான் நடக்கும் ஆறுவூம், அது ஊர்ந்த தடம் நன்றாகத் தான் தெரியும்.

—இது என்ன?

2. இங்கிலாந்து நாட்டின் ராணியின் பெயர் இரண்டா வது எலிசபெத் ராணி என்பதாகும். முதலாவது எலிசபெத் ராணி என்று பொறிக்கப்பட்ட நாணயம் எந்த நாட்டின் மியூவியத்தில் கிடைக்கும்?

3. விடிஞ்சால் வெளுத்திருக்கும் வெயில் பட்டால் சோர்ந்திருக்கும் தேங்காய் முடியுமிருக்கும் தேசத்துப் பழமொழியில் சர்க்கரையாய் இனித்திருக்கும்.

—இது என்ன?

விடுகெவிப் புதிர் விடை

சாகித்திய மலர் 103-ம் பக்கத்திற் பிரசரமான விடுகெவிப் புதிருக்குச் சரியான விடை எதுவும் கிடைக்காத படியால் அதனை நவம்பர் 22-ம் பக்கத்தில் மறு பிரசரம் செய்திருந்தோம். இப்பொழுது சரியான விடைகள் கிடைத்துள்ளன. முதலாவது சரியான விடையை அனுப்பியவர்:

எம். ஜி. ஏ. வத்தீப், லிகிதர், கி. க. அக்கரைப்பற்று மத்தி

அவர் அனுப்பி வைத்துள்ள விடை வருமாறு:

அரசமரம் மாமரத்தின் மீதேறி (அரசன் குதிரை மீதேறி) அரசமரம் தோமரத்தைக் கொண்டு (அரசன் தோமராயுதத் தைக் கொண்டு) அரசமரம் வனத்துக்குச் சென்று (அரசன் காட்டுக்கேகி வேட்டையாட) அரசமரம் தோமரத்தால் வேங்கை மரத்தைக் கொண்று (அரசன் தோமராயுதத்தால் வேங்கையைக் கொண்று) மரமது வழியே சென்று வளமணைக்கேகும் போது (அரசன் மீண்டும் வழியே திரும்பி அரண்மணைக்கு வந்தபோது அரசமரத்தைக் கண்டபணிப் பெண்கள்) ஆலமரமொடு ஆத்தி மரம் எடுத்தார்கள் (ஆலாத்தி [ஆல் + ஆத்தி] எடுத்தார்கள்).

தோமரம் எனத் தோமராயுதத்தையும் குறிக்கலாம்; வேலமரம் எனக் குறித்து வேலாயுதத்தையும் குறிக்கலாம். இரண்டும் சரியே.

இந்த விடுகெவிடைப் புதிருக்குப் பின் வருவோரும் சரியான விடைகளை அனுப்பி வைத்துள்ளார்கள்.

1. திருமதி மணி ஆனந்தன் (விஜயமணி) வட்டுக்கோட்டை.
2. எச். எம். அஜீவத் ராஸுப், புன்னக்குடா ரேட், ஏற்றுவர்-3.
3. ரி. எஸ். கந்தையா, 'அற்புதவாசா', வாடி வீட்டுத் தெரு கல்முனை.
4. செ. வே. கமலாதன், 2-ம் குறுக்குத் தெரு, பருத்தித்துறை.

ஒருவர் பின்வரும் வேடிக்கையான பதிலையும் அனுப்பி வைத்துள்ளார்:

மரவண்டியில், மரப்பிடிபோட்ட கோடரியை ஏற்றிக் கொண்டு, காட்டுக்குச் சென்று, கோடரியால் மரத்தை வெட்டி, வண்டியில் ஏற்றிய பின்னர், வளமுடை வீட்டை அடைந்த போது, மரத்தைக் கண்ட பெண்கள் கோடரியையும் கொள்ளியையும் எடுத்தனர்.



விடுகெவிப் புதிர்

பின் வரும் விடுகெவிப் புதிரை விளக்குங்கள் பார்க்கலாம். உங்கள் விளக்கங்களை மக்குமாலாவுக்கு அனுப்பி வையுங்கள். வழக்கம்போல, முதலிற் கிடைக்கும் சரியான விடை அடுத்த பூவிற் பிரசரமாகும்.

கைத்தலந் தன்னிற் பகும் பொன் வளையல் கலகவெனச்
சத்தமொலித்திட நூபுரம் பாதுச் சதங்கை கொஞ்சத்
தத்தமியென்று நடந்துகேய்சம்பீச் தஞ்சந்திதிப் பெண்
செத்த குருங்கைத் தலைமேற் சுமந்து தீந்தனனோ

குறிபு: கோடிட்ட வரிதான் புதிரின் விளக்கத்திற்குப் பிரதானமானது.

மக்கு மாலா

விடை அனுப்பும் முறை

மக்கு மாலாவுக்கு ஏராளமான கடிதங்கள் வருகின்றன. பல விடயங்களையும் ஒரே தாளில் எழுதி அனுப்புவதினால், தனித்தனிப் பகுதிகளுக்கான சரியான விடைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதிற் சிரமம் ஏற்படுகின்றது. எனவே, பின்வரும் முறையில் அனுப்பப்படும் விடைகள், விடயதானங்கள் மட்டுமே பிரசரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

○ யுக்தி - விடை
(பரிசு ரூபா 10)

○ நூல் நயம்
(பரிசு ரூபா 30)

○ விடுகவிப் புதிர் விடை

ஆகிய பகுதிகளுக்கான விடைகள், விடயதானங்கள் மக்கு மாலாவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பகுதிக்கான விடைகளும் - விடயதானங்களும் தனித்தனித் தாள்களில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். அத் தாளின் இடதுகோடி மூலையில் கலந்துகொள்ளும் பகுதி யையும் குறித்துக் காட்டல் வேண்டும்.

ஒருவர் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பலாம். எத்தனை விடைகளும் அனுப்பலாம். ஆனால், விடைகள் - விடயதானங்கள் தனித் தாள்களில் அமைய வேண்டும். பல விடைகளை ஒரே உறையில் அனுப்பி வைக்கலாம். கீழே பிரசரமாகியுள்ள முகவரிக் கூப்பனைக் கத்திரித்து உறையின் மேல் ஒட்டி அனுப்பவும். அவ்வாறு முகவரிக் கூப்பன் ஒட்டி அனுப்பப்படாதவைகள் பரிசுப் பரிசீலனைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

—ஆர்.

மக்கு மாலா

மே/பா. இளம்பிறை,

231, ஆதிருப்பள்ளி தெரு,

(Wolfendhal Street.)

கொழும்பு-13

மெள லானு அபுல் கலாம் ஆஸாத் தின் எழுபதாவது பிறந்த தினக் கொண்டாட்டத்தின் பொழுது அவருக்கு அளிக்கப்பட விருந்த பிறந்த தின் ஞாபகார்த்தச் சிறப்பு வெளியீடு ஒன்றிற்கு ஒரு விடய தானஞ் செய்யும்படி இவ்வாண்டின் முற்பகுதியில் நான் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டேன். ஆனால், மிகுந்த துக்கத்துடன், அவருக்கு எப்பொழுதுமே அன்பளிப்புச் செய்ய முடியாத ஒரு சிறப்பு வெளியீட்டிற்காகக் கடத்ததைப் பற்றி இப்பொழுது நான் எழுத வேண்டியிருக்கிறது.

மெளலானு அபுல் கலாம் ஆஸாத் சில ஆண்டுகளாகவே சௌக்கியக் குறைவாக இருந்த போதிலும், அவருடைய முடிவு இவ்வளவு அண்மித்திருக்குமென எவரும் கற்பனை செய்ததில்லை. மெளலானு இன்னமும் நெடுங்காலம் நமக்காக இருப்பாரென வும், அவர் தம் மதிப்பு மிக்க அறிவுரை தேசத்திற்குத் தொடர்ந்து கிடைக்குமெனவும் எல்லோரும் எதிர்பார்த்தோம். மெளலானு ஆஸாத்தின் சடுதியான நோய் பற்றிய செய்தியைத் தொடர்ந்து பிப்ரவரித் திங்கள் 22-ம் நாள் அவருடைய சோக மரணம் பற்றிய செய்தி, எனக்கு வருத்த மிக்க தாக்குதலாகும். இப் பொழுது கூட அவர் இறந்து விட்டாரென உணர்வது கடினமாகவள்ளது. எனக்கு அவர் பெருந் தலைவராக விளங்கினார். அவரிடம் நான் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்தேன். அவர் மிக

மெளலானு அபுல் கலாம் ஆஸாத்

எனக்குத் தேரிந்த அவர்

—டாக்டர் பி. சுப்பாயன்

நெருங்கிய நம்பிக்கைக்குகந்த நன்பராகவும் இருந்தார். அவர் எப்பொழுதும் என்னுடன் கருணையுள்ளவராகவும் பாச முள்ள வராகவும் இருந்தார். தேவையான பொழுது அவருடைய அறி வரை எனக்குக் கிட்டியது. என் கவலை மிகவும் பெரியது, அவரைப் பற்றி எழுதுவது இப்பொழுது கஷ்டமாகவுள்ளது.

ஓர் அரை நூற்றுண்டு காலமாக சுதந்திர இயக்கக்கூடிய அருட்டுணர்லூட்டிய ஒரு பெருந் தலைவராக மெளலானு திகழ்ந்தார். வில்லங்கமான சூழ்நிலைகளையும், சிக்கல்களையும் விளங்கக் கூடிய ஆற்றல் இயற்கையான கொடையாக அமைந்தது; அதற்கு உதவியாக அவருடைய ஆழ்ந்த படிப்பும் அகன்ற அறிவும், விரிந்த அனுபவங்கள் அமைந்தன. இக்கொடைகள் தாம் அவரைப் பெருந் தலைவராகவும்; அறிவுள்ள புத்தி கூறுவேராகவும் ஆக்கின். முதலாவது மகாஷ்தத்தின் பொழுது தன் பத்திரிகையான ‘அல்-ஹிலா’ (இளம்பிறை) விலே யுத்தம் நடைபெறும் முறை பற்றி

வெளி வெளியாக எழுதினார். இதனால் அவர் ராஞ்சியிலே தடுத்து வைக்கப்பட்டார். இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலுள்ள தவறுகளை மக்கள் உணரவும் சிந்திக்கவும் வைக்கத் தக்க முறையில் அவர் எழுதுவதும், பேசுவதும் தடுக்கப்பட்டது. சுதந்திரமின்றி, அரசியல் - பொருளாதாரம் - கலாசாரம் ஆகிய எந்தத் துறையிலும் முன்னேற்றமென்பது ஏற்படமாட்டாது எனக்கண்ட மௌலான சாகிப் நாட்டின் மக்கள் தமது முதல் நோக்கம் சுதந்திரம் பெறுவதே எனச் சிந்திக்கும்படி தூண்ட முயன்றார். காந்திஜி இந்திய அரசியலில் மும்முரமாக இறங்கிய பொழுது, பெரிய தேச பக்தரான மௌலான சாகிப் நம்மைச் சுதந்திரத்திற்கு வழி நடத்தக் கூடிய தலைவர் ஒருவர் கிடைத்து விட்டதாக இயல்பாகவே உணர்ந்து, அவரைப் பக்தியுடனும் விசுவாசத்துடனும் பின் பற்றினார். அவருடைய சிறந்த நற்பண்புகளை காந்திஜி மதித்தார் விரைவிலேயே சுதந்திர இயக்கத்தை உருவாக்குவதற்குக் காந்திஜிக்கு உதவியாயிருந்த 'ஜிந்து' பெரிய வர்'களுள் ஒருவரானார். அவர் மதிப்புள்ள கூட்டாளியென காந்திஜியால் நம்பப்பட்டார். காந்திஜியின் தலைமையில் அவர் இறுதி வரை நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். கடினமான பிரக்கிணைகள் எழுந்த பொழுது மகாத்மாஜி அறிவுரை கேட்ட முக்கியமான வர்களுள் ஒருவராக மௌலான வினங்கினார். காந்திஜி சமரப் பித்ததைத் தாம் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை மௌலான சாகிபிற்கு ஏற்பட்ட சமயங்களில், தான் அதனுடன் இனங்களில்லை என்பதை வெளிப்படையாகக் கூறினார். ஆனால் ஈற்றில் ஒரு முடிவு தீர்மானிக்கப்பட்டதும், விசுவாசமான காங்கிரஸ்காரராக அதனை ஏற்று நடந்தார். அரசியற்றலை வர்களுக்கும் இராஜதந்திரிகளுக்கும் நேர்மையையும் பரிசுத்தமான முழுமையையும் போலவே தேசபக்தியும் விசுவாசமும் அமையும். மௌலான சாகிப் ஒரு பெரியாராக வினங்கியமைக்கு இக்குணங்களே காரணங்களாய் அமைந்தன.

சபைக்குட்புகுங் காரியத் திட்டத்தில் (Council entry Programme) காங்கிரஸ் பிரியக் கூடிய ஓர் இக்கட்டான வேளையிலே மௌலான சாகிப் கௌரவமான இனக்கங்கள் கண்டதும், காங்கிரஸை விட்டுப் பிரியாமல் ஸ்வராஜ் கட்சி சபைக்குள் செல்லக் கூடிய தாக இருந்ததற்கு அவருடைய புத்தி கூர்மையும் அரசியல் தீர்க்கதற்கான முமே உண்மையில் உதவின. தில்லி மகாநாட்டில் அவர் தலைவராக வந்ததுடன், மாற்ற எண்ண முடையவர்களுக்கும் ஏனையோருக்கு மிடையிலிருந்த வித்தியாசங்கள் கூலபமாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. அக்கிராசனரென்ற முறையில் சர். ஸ்ரபோட் கிரிப்ஸ்லாடனும் மந்திரிசபை மின்னுடனும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்த வேண்டிய பெரும் பொறுப்பும் அவருடையதாக இருந்தது. செயற் குழுவிலும், காங்கிரஸ் அமைப்பிலுள்ள சகாக்கள் எல்லோருக்குந் திருப்தி தரக் கூடிய வகையில் இதனை இயற்றினார். பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்த பொழுதே வெள்ளாம் நாட்டின் நலனையே முன்னுக்கு வைத்துப் பேசினார். சர். ஸ்ரபோட் தம்முடைய பேச்சுக்களிலே தமது திட்டத்தில் மந்திரிசபைப் பொறுப்பும் உள்ளடங்கியுள்ளது என்று மௌலானவை வினங்கிக் கொள்ளச் செய்த போதிலும், வைஸ்ராய் வின் வித்தோ பிரபு அதனை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பாதினினால் இந்த மந்திரி சபைப் பொறுப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிரிப்ஸ்

மின்ன தோற்றுப் போனது எல்லோருக்கும் தெரியும்: ஐரோப்பாவில் யுத்தம் முடிந்ததும், ஓர் இடைக்கால அரசாங்கம் பற்றி வேவல் பிரபுவுடன் சிம்லாவில் நடத்தப்பட்ட பேச்சுவார்த்தை களில் மௌலானாவும் கலந்து கொண்டார். மௌலானா இங்கு மீண்டும் மிகவும் பொறுமையுடனும் நியாயத்துடனும் நடந்து கொண்ட போதிலும், மூஸ்லிம் லீக் தலைவர்களுடைய நியாய மற்ற பிடிவாதமான கோரிக்கைகளினாலே சிம்லாக் கூட்டம் தோல்வியில் முடிந்தது. கபின்ட் மின்ன தோல்வியடைந்த பின் னர் வைஸ்ராய்க்கும் அரசியல் தலைவர்களுக்குமிடையில் இடைக்கால அரசாங்கம் அமைப்பது பற்றிய பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்த பொழுது கூட அதே மாதிரியான ஏமாற்ற முடிவே மீண்டும் ஏற்பட்டது. வேவல் பிரபு காங்கிரஸ் தலைவர்களுடைய விசுவாசத்திலும் தேச பக்தியிலும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாரென்பது தெளிவாகியது. அவர் லீக்கினைச் சேர்க்காது ஓர் இடைக்கால அரசாங்கத்தை அமைத்தார். அந்த அரசாங்கத்தின் ஓர் அங்கத்தினராக வந்து, அவருடைய திடீர் மரணம் வரை அடுத்து வந்த மந்திரி சபைகளிலெல்லாம் தொடர்ந்து பணியாற்றினார்.

நாடு அப்பொழுதிருந்த சூழ்நிலை காரணமாக, அவர் சகாக்களைப் போல அதனை ஏற்றுக் கொண்டாரெனினும், நாட்டைப் பிரிப்பதில் அவர் கொஞ்ச மேனும் மகிழ்வில்லை என்பது தெளிவாக இருந்தது. அவர் தமது மதத்தினரைச் சுதந்திர இயக்கத் திற்கு ஒத்துழைக்கச் செய்து, இனப் பிரச்சினையைக் கிளப்பாதிருக்கச் செய்தது அவர் நாட்டிற்குச் செய்த, மகத்தான சேவையாகும். திரு. ஜின்னவினதும் வேறு மூஸ்லிம்களினதும் எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும், அவர்களால் மூஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் இனவெறி தூண்டப் பட்ட போதிலும், அவர் மீது அவதாறு கள் பொழியப்பட்ட போதிலும், மௌலானா சாகிப் கலப்பட மற்ற சுத்தமான தேசியத்தில் வைத்த நம்பிக்கையைக் கடைசி வரை அவியாத காப்பாற்றி. எந்த வித முன்னேற்றத்திற்கும் இன உணர்ச்சி தீங்கு விளாவிக்குமென அதனைக் கண்டித்தார்:

1935ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் கீழ் உறுதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு காங்கிரஸ் அதிகாரத்தைப் பெறத் தீர்மானித்த பொழுது, நாடாளுமன்ற சபையிலே (Parliamentary Board) அங்கம் வகித்த மூவருள் ஒருவராக, மாகாணங்களின் காங்கிரஸ் மந்திரி சபைகளுக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தார். என் சொந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கு அவர் பொறுப்பாக இல்லாவிட்டாலும், அப்பொழுது எழுந்த வேறுபாடுகளைக் களைந்து, நிர்வாகம் தங்குதடங்களின்றி நடைபெறுவதற்கு, என் மாகாணத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த சர்தார் பட்டேலுக்கு எவ்வளவு உதவியாக இருந்தாரென்பது எனக்குத்தெரியும்.

மௌலானா சாகிப், உண்மையில் ஒரு பெரிய கல்விமான்; எமது கல்வாசார முன்னேற்றத்தில் மிகவும் ஈடுபாடு உடையவராக இருந்தார். எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சமுகத்தினதும் இனத்தினதும் அங்கமாக இருக்காமல், மனித இனத்தின் ஓர் அங்கமாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்ட அவருடைய நோக்கம் விசாலமானதாக இருந்தது. மென்மையும் இரக்கமுமூள்ள இயல்பின

ரான அவர், கடினமான சிக்கல்களை உண்மையான அனுதாபத் தூடனும், விளக்கத்தூடனும், அறிவுடனும் தீர்க்க முன்ந்தார். அவர் நடத்தை மிகவும் மேன்மையானது; நம் நாட்டிலும் உலகத்திலும் அவர் தமது வாழ்விற் கடைப்பிடித்த உயர்ந்த நேரமைக்கும் முழுமைக்குமாக மதிக்கப்பட்டார். அவர் நமது கலாசார இனைப்பிற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்கி, ஒன்றுபட்ட கலாசாரத்தின் உள் பலத்திலே நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். அவரது கடமை உணர்ச்சியும் அதே போல் உயர்வானது. அவர் இறப்பதற்குச் சில தினங்களுக்கு முன்னர், அவர் சௌக்கியக் குறைவாக இருந்த போதிலும், நம் கலாசார சங்கத்தின் பொதுச்சபை, ஆட்சிக் குழு ஆகியவற்றின் கூட்டங்களுக்குத் தாமே தலைமை தாங்குதல் வேண்டுமென ஆர்வத்துடன் விரும்பினார். அப்பொழுது அவர் கூறியது என்றும் நினைவில் நிற்க வல்லது. நாம் இப்பொழுது நமது கலாசார நடவடிக்கைகளை வெளி நாடுகளுக்கும் விஸ்தரித்து, அங்கெல்லாம் கலாசார நிலையங்களை நிறுவி, இந்திய நாகரிகத்தையும் தத்துவத்தையும் விளக்கி, அதன் மேன்மையைப் பரந்த உலகிற்குக் கிடைக்கச் செய்தல் நன்றென அவரே ஆலோசனை கூறினார்.

மெள்ளானு சாகிப் புத்தி பூர்வமான அறிவுரைகள் கூறக் கூடியவர் என்பதும், எது சரியென்பதை நனுக்கமாகப் பரி சீலை செய்வதே அவருடைய முதல் நோக்கமாக இருந்தது என்பதும் எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். ஒரு கொள்கையோ, செயலோ சரியானதெனவும் கொரவமானதெனவும் கண்டு கொண்டால், அதனையிட்டுத் தமது அபிப்பிராயங்களைக் கூறத் தயங்குவதில்லை. ஒவ்வொரு முக்கியமான விடயத்தையும் ஆழமாகப் பரிசீலனை செய்து, எந்த ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு எது சரியான வழி என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால், அத் தீர்மானத்திலிருந்து எப்பொழுதும் பிறழவே மாட்டார். கஷ்டம் நேரும் வேலாகளில் அவரிடம் அறிவுரை கேட்கப் போகலாம். சரியானதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற உண்மையான ஆர்வமுள்ள எவரும் தட்டிக் கழித்து விட முடியாத அறிவுரையை ஆழ்ந்த சிந்தனையின் பின்னர் வழங்குவார்.

ஞானி-கல்விமான்-சுதந்திரப் போராளி-தேர்ந்த ராஜதந்திரி அத்தனையுமான மெள்ளானவை இழந்து விட்டோம். நம் நாட்டிற்கு அவருடைய அனுபவமும் சாதுர்யமும் அளப்பரிய முறையிலே தேவைப்படும் ஒரு நேரத்தில் அவர் நிரந்தரமான ஒரு வெறுமையை விட்டுச் செல்கின்றார்.

பழைமையும் மதிப்பும் மிக்க கூட்டாளியும், ஈடு செய்யப்பட இயலாதவருமான ஒருவரை இழந்து நிற்கும் நமது பிரதமருக்கு எங்கள் அனுதாபங்கள். நமது பிரதமர் சரியாகக் கூறியது போல முழுத் தேசமும் அவருடைய மரணத்தால் வரண்டு நிற்கின்றது. மெள்ளானு சாகிப் நம்முடன் உயிரோடு இல்லாது போனாலும், நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உழைத்த அவருடைய பாரிய பண்பும், எப்பொழுதும் நமக்கு உத்சாகந் தந்து, நம் நாட்டின் சேவையில் நம்மாற் சிறந்ததைச் செய்ய ஊக்குவிக்குமென நான் உணருகின்றேன்.

மௌலானு இபுல் கலாம் நூலாத்

—பிம் சென் சக்சார்

அனுமானங்களுக்கும் கற்பணகளுக்கும் உரிய ஒன்று மௌலானு ஆஸாத்தின் நாமமாகும். குழ்நிலைகளை ஏற்றுத் தலைமை தாங்க வல்லவர்களாகப் படைக்கப்படும் அரிதானவர்களுள் அவர்களும் ஒருவர். இளம் பருவத்தினராக இருக்கும் பொழுதே அவர் பொதுவாழ்வின் புகழ் வெளிச்சத்திற்கும் வந்துவிட்டார். அவர்களுடைய சிந்தனையில் ஆழத்திற்குச் சமைத்தயாக ஈடுகொடுக்கத் தக்கதாக அவருடைய எழுத்து நடையும் பாணியும் அமைந்தன. அவருடைய எழுத்து வண்மை சக்தி மிக்கதாக இருந்தது. அவர் தண்ணுடைய வாழ்க்கையை எழுத்தாளராக ஆரம்பித்தார்; சீக் கிரமே பல இலக்கிய விழிகளைத் தண்பால் கவர்ந்தெடுத்தார். உண்மையில், தனித்துவமான ஓர் இதயம் அவர் நெஞ்சிலே துடித்துக்கொண்டிருந்தது. அஃது ஏக காலத்திற் பலம் பொருந்தியதாகவும் இரக்க சுபாவமுள்ளதாகவும் விளங்கிற்று.

மௌலானு ஆஸாத்தின் துணிவு வெல்ல முடியாததாக இருந்தது. கடவுளிடமும், மனிதனின் கொரவத்திலும் அவர் கொண்டிருந்த உறுதியான நம்பிக்கையே இதன் இரகசியமாகும். ஆபத்துக்களை எதிர்க்கவும், விளைவுகளை ஏற்படுத்தத் தக்கதுமான மனிதனின் எல்லையற்ற ஆற்றலில் அவர் நம்பிக்கை வைத்தார். அவர் தமதென வரித்த கொள்கைகள் தெளிவான வையாகவும் வரையறுக்கப்பட்டவையாகவும் அமைந்தன; அவற்றிலிருந்து அவர் தம் வாழ்க்கையில் ஒரு தடவையேனும் விலகியது கிடையாது. இச்சகப்படுத்தியோ பயமுறுத்தியோ அவரை அவர்தம் மனச்சாட்சி ஏற்றுக்கொள்ளாத எதையும் செய்யும்படி தூண்ட முடியாது; அதிலும் அவருடைய மனச்சாட்சி மிகவும் உணர்ச்சி மிக்கதாக இருந்தது.

மௌலானு ஆஸாத்தின் வெளித்தோற்றும் வெகு வாஸ்தவத்தில் அவருடைய அகத்தையே வெகுவாகப் பிரதிபலித்தது: அவருடைய சிந்தனையில் கரடு முரடான பக்கமே இருந்ததில்லை; இறுதிவரை பயமற்றவராக விளங்கிய படியால், எதைச் சொல்ல விழைந்த பொழுதும் மூலாம் பூசப்பட்ட சொற்றெடுர்க்களை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவையை அவர் உணர்ந்ததேயில்லை; இருப்பினும், அவர் வசீகரத்தின் திரு உருவமாகத் திகழ்ந்தார்: அவருடைய பண்புகளில் கவர்ச்சி தடுக்க முடியாததாக இருந்தது. ஒரு விவாதத்தில் சுமார் மூன்தையும் ஒரு மூகப்படுத்தி ஈடுபடும் வேளையிலே கூட நடைய ஆள்த்துவத்தை அலங்கிக்கிறார்.

கரித்த வசீகரம் குன்றிலிட அவர் எப்பொழுதும் அனுமதித்த தில்லை:

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் மௌலான ஆஸாத் தின் பங்கு எவ்வளவு என்று கணித்தல் தேவையற்றது; அது மிகவும் பிரசித்தமானது. அவருடைய சகாக்களிலும் பார்க்க அவருடைய பணி எத்தனையோ வழிகளில் மிகவும் வேறுபட்டிருந்தது. அரசியல் ரீதியாக எதிர்த்த சக மதத்தவர்களின் முக்கிய குறிசூடு இலக்காக அவர் விளங்கினார். அவர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் அக்கிராசனராக இருந்த பொழுது கூட, இந்திய ஜனத் தொகையில் மூஸ்லிம் பகுதியினரைப் பிரதிநிதித் துவப் படுத்தும் தகைமைப் பத்திரங்களற்றவராக அவரைச் சித்திரிப்பதில், அவர்கள் எதையுமே சிட்டு வைக்கவில்லை. இந்தத் தாஷ்ணை மிகவும் நியாயமற்றது. ஏனெனில், அவர் எந்த ஒரு இனத்தினையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக மௌலானு ஆஸாத் என்றும் பேசியதில்லை. இந்திய மக்கள் அனைவருடைய அங்கீகாரத்தையும் பெற்ற ஒரு பிரதிநிதியாகவே அவர் பேசினார். அவர் சார்ந்த சக மதத்தவர்கள் சிலரால் அவர் உதாசினஞ் செய்யப்பட்டார்; பரிகாசஞ் செய்யப்பட்டார்; அவர் மதிக்கப்பட்டார். ஆனால் எதுவுமே அவருடைய உறுதியான நிலையில் தெரியமின்மையை ஏற்படுத்தவில்லை. தனிப்பட்ட விவகாரம்-அரசியல்-மதம் ஆகிய எதனையும் நோக்காது, தடைப் படுத்த முடியாத கலப்படமற்ற தேசியம் என்ற தன் பாதையை அவர் பின்பற்றினார்.

ஒரு கால் நூற்றுண்டு காலத்திற்கு மேலாக மிக அன்மையிலிருந்து மௌலான ஆஸாத்தை அறியக்கூடிய பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. உண்மையில் அவர் எனக்கு வழி காட்டியாகவும், தத்துவ ஞானியாகவும், நன்பராகவும் விளங்கினார். எப்பொழுதும் அவருடைய அறிவுரை உயர்வானதாக இருந்தது. உற்சாகம் ஊட்டத்தக்க அவருடைய முன்னிலையை நான் அடைந்த கணமே, என்னுள் குன்றும் ஆர்வம் எப்பொழுதுமே புனருத்தாரணங் கொள்ளும். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், என்னுடைய அரசியல் வாழ்க்கை பூராகவும், அவர் கோபுரம் நிகழ்த்த பலமாக அமைந்தார். அவர் என்மீது என்றும் வைத்திருந்த எல்லையற்ற நம்பிக்கைக்கு ஏற்ற வகையில் அவருடைய நினைவினைப் பூர்த்தியாக எழுத இயலவில்லை என்பதை நான் உணர்கின்றேன்.

மௌலான ஆஸாத்தின் மரணத்தால் இந்தியாவின் பொதுவாழ்வில் ஏற்பட்டுள்ள வெற்றிடம் நிரப்பப்படாதே இருக்கின்றது. இது வியப்பூட்டத் தக்கதுமன்று, ஏனெனில், மௌலான ஆஸாத்தைப் போன்று மதி நுட்பத்திலும் ஆன்மீகத்திலும் மிகச் சிறந்த மனுதிடம் பெற்றவர்கள் அடிக்கடி தோன்றுவதில்லை. மனித செயல்களென்னும் காட்சியில் அவர்கள் மிக அரிதாகவே தேன்றுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் தோன்றினால், அவர்கள் மனித வரலாற்றின் பாதையை மாற்றி அமைக்கின்றார்கள். இந்தியா தான் இழந்து விட்ட ஆத்மாவை மீண்டும் பெற எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் என்ற இந்திய வரலாற்றில் தெளிவான ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியவர் என்ற காரணத்தினால் மௌலான ஆஸாத் எக்காலங்களிலும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளப்படுவார்.

ஆங்கிலம் வெற்றிவாழக சுடுய

வரலாறு

THE TRIUMPH OF THE ENGLISH LANGUAGE



இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகள் விடுதலை பெற்றதும் தாய்மொழிகளை அறியலையெற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணைப் பார்க்க மேலோங்களின் கிறு. தாய் மொழி தான் போதுமை மொழியாயிருத்தல் வேண்டுமென்றும் மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். இவ்வீயக்கத்திற்கு நாட்சிகள் போல் துறக்கே நின்றனர். ஆங்கிலங்களைப் பற்றி நடுத்தர வகுப்பினர். ஆங்கிலம் உலகமொழியென்றும், அதனைக் கைவிட்டால் நமது அறிவு வளர்ச்சி தடை பட்டுவிடும் என்றும், தமிழ்தீங்களைம் ஆகிய சுயமொழிகள் மூலம் நவீன விடுஞ்சோன்கள் கருத்துக்களை உணர்த்த முடியாதென்றும், ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணித்தால் நாம் கிணற்றுத் தவணைகள் போலிகிடிடுவோடுமன்றும் காரணங்கள் பலவற்றைக் காட்டினர்.

இந்த ஆங்கில தாசர்கள் ஆர். எல். ஜோனஸ் எழுதிய தமது மொழியை வர்ணிப்பதற்கு இவ்விளை கையாண்டு அடை மாழிகளே இல்

வரலாறு' என்னும் நூலை வாசித்தார்களேயானால், நிச்சயமாக வியப்படவதுடன், தங்கள் தவறேன கருத்துக்களையும் கூன்றுதறிவார்.

இலத்தீனும், கிரேக்க மொழியும் இங்கிலாந்திலே கோலோச்சிய காலத்தில் ஆங்கிலமும் இவ்வாறுதான் இசூப்படத்து. பதினைந்தாம், பதினாறும் நூற்றுண்டுகளிலே ஆங்கிலத்தை அரியணையில் அமர்த்துவதற்கு ஆங்கிலமொழிப்பற்றுள்ளவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளுக்கும், இன்று தமிழ்ச்சிங்கள் மொழிகளுக்கு பழைய பெருமையைத் தேடிக்கொடுக்க எடுக்கப்படும் முயற்சிகளுக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமையிருக்கின்ற தென்பதை இந்துலை வாசிப்பவர் உணர்வார்.

இந்துவிலே பதினைந்தாம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் பதினைநூம் நூற்றுண்டு வரை ஆங்கிலமொழியைப்பற்றி ஆங்கிலேயர் கொண்ட கருத்துக்கள் தொகுத்து ஆராயப்படுகின்றன. ஏற்குக்கண்ட சி.பி. 1575 வரை ஆங்கில மொழியில் பற்றுள்ளவர்கள் கூட, தமது தாய் மொழியைப் பற்றித் தாழ்வாகத்தான் எண்ணினார்கள். ஆங்கிலை ஓருவித தாழ்வுச் சிக்கல் உறுத்தியது. தமது மொழியை வர்ணிப்பதற்கு இவ்விளை கையாண்டு அடை மாழிகளே இல்

முன்னை மனையைப் புலனாக்குகின்றன. தமது சீமாழிகை அவர்கள் காட்டுமிராண்டிந்தனமான பண்படாத மொழியெனக் கூறிக்கொண்டனர். இவ்வாறு தமது மொழிகையைப் பற்றிக் கடுமையான பதங்களைக் கையாண்ட போதிலும், இவ்வகை மொழிகள் யாவும் ஆங்கிலமொழி சொல்வன்னையைற்று என்பதையே உண்ணமையாகக் குறித்தன. எனியட, அலோம் போன்றேர் ஆங்கிலத்திலே மிகத்திறமையாக எழுதிய போதிலும், தமது தாய்மொழி சொல்வன்னை விலாபந்துதென்று துணித்து கூற மூற்பட வில்லை. ஆங்கிலத்திற்கு கிரோக்கம் போன்ற மொழிகளுக்கும் உணர்த்துவதற்கு மிகைடேயுள்ள ஏற்றத்தாழ்வையாண்டார்கள் ஆங்கிலத்தைச் சாதாரணத் துணிக்கும், இல்லை தொழிலைத்துச் சாதாரணத் துணிக்கும், இல்லை தொழிலைத்துச் சாதாரணத் துணிக்கும், இல்லை தொழிலைத்துச் சாதாரணத் துணிக்கும், இல்லை தொழிலைத்துச் சாதாரணத் துணிக்கும்.

பதினாறும் ரூற்றுண்டிலே ஆங்கில மொழியைப் பல ஆணரைகளி லும் பயன் படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் தலை தூக்கியதி. அச்சியத்திறத்தின் தோற்றுவாய் இதற்குத் தூண்டுகோலாய் அமைந்தது. மதச் சீர்திருத்தமும் இதற்கு இன்னொரு முக்கிய காரணமாகும். மேலும், புதுக் கண்டுடிப்புகள், பண்ணையியக்கம் போன்ற வற்றின் பலங்கூடுதுப் புதுருவகள் அன்னிய மொழிகளில் இயற்றப்பட்டன. இவற்றை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து வழங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இயல்பாகத் தோன்றிற்று. கல்வியற்ற பாமரமக்களுக்கு கல்வி புகட்ட வேண்டும் என்னும் விருப்பம் இந்தூற்றுண்டிலே மேலாங்கியது. அறிவுக் களஞ்சியங்களாக விளங்கிய பண்டமொற்றியவர்கள் அனிக்கே முதலிடம் கொடுத்தனர். ஆனால் மதச் சீர்திருத்தத்திற்குப் பின்பு உருவாகிய உளப்பாங்கு பெரும்பாலான ஆங்கிலேயமக்களாகிய தூயவாதிகளைப் (Puritans) பிரத்துக்கொண்டது. ஆட்மப்ரமாண மொழி நடை சிரக்டோ

‘சீசக்ராச்சேகரன்’

னேதி எனக் கருதிய இவர்கள், நடை தூய்தையானதாகவும், எளிமையானதாகவும், ஆட்மப்ரமற்றதாகவும் உண்ணையில் இயல்பான ஆடையாகவும் இருத்தல் வேண்டுமென வற்புறுத்தினார். பதினாறும் நூற்பூண்டில் இரண்டாம் மூன்றாம் கந்தாயங்களில் இன்றெவ்வள்ளைப் போக்கு பரவலாயறி. இக்கருத்தை ஆதிரித்திவர்களுக்கு தாய்மெடிக்குச் சொல்வன்னை ஆலை யென்பது பெருங்கு கை நயாகப் படவில்லை.

பதினாறும் நூற்றுண்டிலே ஆங்கில மொழியைப் பல ஆணரைகளி லும் பயன் படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் தலை தூக்கியதி. அச்சியத்திறத்தின் தோற்றுவாய் இதற்குத் தூண்டுகோலாய் அமைந்தது. மதச் சீர்திருத்தமும் இதற்கு இன்னொரு முக்கிய காரணமாகும். மேலும், புதுக் கண்டுடிப்புகள், பண்ணையியக்கம் போன்ற வற்றின் பலங்கூடுதுப் புதுருவகள் அன்னிய மொழிகளில் இயற்றப்பட்டன. இவற்றை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து வழங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இயல்பாகத் தோன்றிற்று. கல்வியற்ற பாமரமக்களுக்கு கல்வி புகட்ட வேண்டும் என்னும் விருப்பம் இந்தூற்றுண்டிலே மேலாங்கியது. அறிவுக் களஞ்சியங்களாக விளங்கிய பண்டபோற்றியவர்கள் அனிக்கே முதலிடம் கொடுத்தனர். ஆனால் மதச் சீர்திருத்தத்திற்குப் பின்பு உருவாகிய உளப்பாங்கு பெரும்பாலான ஆங்கிலேயமக்களாகிய தூயவாதிகளைப் (Puritans) பிரத்துக்கொண்டது.

பட்ட மொழிகளுக்கும் ஆங்கிலத்திற்குமிடையே உள்ள பரந்த ஆங்கிலேயன் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைச் சூருக்குவதுதான் கட்டும் எனக்கு கருதலான். பாரார்களோடு தமது அறிவைப் பகிர்ந்து கொள்ள மற்ற அறிஞர்களுக்கு அடிக்கடி வைத்து வேண்டிய பயன்கள் நடைமுறைக்கு போதுமக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமென்ற என்னத்தால் உந்தப் பெற்ற பலர் விருந்து நூல்களோடு ஆழிகளில்திட்டு பெயர்த்தனர். இத்தகைய மொழி நெயர்ப்புக்கள் இந்துர்ஜனங்கள் முதல் அன்று கந்தாயங்களிலும் பெருகிறது. ஒரு காலத்திலே இலத்தினும் கிரேக்கமும் பஞ்சாரத பேச்சு மொழிகளாக இருந்து, மின்புதான் இலக்கிய மொழி களாக உயர்ந்தன. என்ன மைய ஆங்கில மொழிகளை கொண்டவர்கள் தமிழக்குச் சாதக க்ஷமாக்கிக் கொண்டனர். சிச்ரேஷனம் டிமோஸ்டினீஸ் சமய தமது காப் மொழிகளிலே எழுதியது சிரிமெண்டல், ஏன் ஆங்கில எழுத்தளர் தமது தாயக்கையைக் கொள்கின்ற கூடாதென இவர்கள் வாதாடி எனர். அறியும் இலத்தின் போன்ற உயர்கள் மொழிகளும் இலைந்திரப்பதனால் அவற்றைப் பிரிக்க முற்படுவது அறிவுக்கே உலைகளுக்கும் பெசுயடுவன இலத்தின் பிரியர்கள் வாதாடினர். ஆங்கிலத்தில் புத்தகங்கள் வெளிவந்தால் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் உள்ள மதிப்பு அற்றுப் போய்விடும் எனவெர்கள் சுட்டிக் காட்டினர்.

(மிகதி அடித்த புளில்.) *

பட்ட மொழிகளுக்கும் ஆங்கிலத்திற்குமிடையே உள்ள பரந்த ஆங்கிலேயன் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைச் சூருக்குவதுதான் கட்டும் எனக்கு கருதலான். பாரார்களோடு தமது அறிவைப் பகிர்ந்து கொள்ள மற்ற அறிஞர்களுக்கு அடிக்கடி வைத்து வேண்டிய பயன்கள் நடைமுறைக்கு போதுமக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமென்ற என்னத்தால் உந்தப் பெற்ற பலர் விருந்து நூல்களோடு ஆழிகளில்திட்டு பெயர்த்தனர். இத்தகைய மொழி நெயர்ப்புக்கள் இந்துர்ஜனங்கள் முதல் அன்று கந்தாயங்களிலும் பெருகிறது. ஒரு காலத்திலே இலத்தினும் கிரேக்கமும் பஞ்சாரத பேச்சு மொழிகளாக இருந்து, மின்புதான் இலக்கிய மொழி கில மொழிகளை கொண்டவர்கள் தமிழக்குச் சாதக க்ஷமாக்கிக் கொண்டனர். சிச்ரேஷனம் டிமோஸ்டினீஸ் சமய தமது காப் மொழிகளிலே எழுதியது சிரிமெண்டல், ஏன் ஆங்கில எழுத்தளர் தமது தாயக்கையைக் கொள்கின்ற கூடாதென இவர்கள் வாதாடி எனர். அறியும் இலத்தின் போன்ற உயர்கள் மொழிகளும் இலைந்திரப்பதனால் அவற்றைப் பிரிக்க முற்படுவது அறிவுக்கே உலைகளுக்கும் பெசுயடுவன இலத்தின் பிரியர்கள் வாதாடினர். ஆங்கிலத்தில் புத்தகங்கள் வெளிவந்தால் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் உள்ள மதிப்பு அற்றுப் போய்விடும் எனவெர்கள் சுட்டிக் காட்டினர்.

பட்ட மொழிகளுக்கும் ஆங்கிலத்திற்குமிடையே உள்ள பரந்த ஆங்கிலேயன் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைச் சூருக்குவதுதான் கட்டும் எனக்கு கருதலான். பாரார்களோடு தமது அறிவைப் பகிர்ந்து கொள்ள மற்ற அறிஞர்களுக்கு அடிக்கடி வைத்து வேண்டிய பயன்கள் நடைமுறைக்கு போதுமக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமென்ற என்னத்தால் உந்தப் பெற்ற பலர் விருந்து நூல்களோடு ஆழிகளில்திட்டு பெயர்த்தனர். இத்தகைய மொழி நெயர்ப்புக்கள் இந்துர்ஜனங்கள் முதல் அன்று கந்தாயங்களிலும் பெருகிறது. ஒரு காலத்திலே இலத்தினும் கிரேக்கமும் பஞ்சாரத பேச்சு மொழிகளாக இருந்து, மின்புதான் இலக்கிய மொழி கில மொழிகளை கொண்டவர்கள் தமிழக்குச் சாதக க்ஷமாக்கிக் கொண்டனர். சிச்ரேஷனம் டிமோஸ்டினீஸ் சமய தமது காப் மொழிகளிலே எழுதியது சிரிமெண்டல், ஏன் ஆங்கில எழுத்தளர் தமது தாயக்கையைக் கொள்கின்ற கூடாதென இவர்கள் வாதாடி எனர். அறியும் இலத்தின் போன்ற உயர்கள் மொழிகளும் இலைந்திரப்பதனால் அவற்றைப் பிரிக்க முற்படுவது அறிவுக்கே உலைகளுக்கும் பெசுயடுவன இலத்தின் பிரியர்கள் வாதாடினர். ஆங்கிலத்தில் புத்தகங்கள் வெளிவந்தால் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் உள்ள மதிப்பு அற்றுப் போய்விடும் எனவெர்கள் சுட்டிக் காட்டினர்.

பட்ட மொழியின் சிறந்த நோக்கு:

அன்புடன் பழி அழைக் கிடத்தான் பண்புடன் வாழ பண்முடை துத்து! கண்ணேணக் கவர்ந்த நங்கையின் காதனையும் கழுத்தனையும் நாகத்தை!

பட்டதாரியின் சிறந்த நோக்கு:

அன்புடன் பழி அழைக் கிடத்தான் பண்புடன் வாழ பண்முடை துத்து!

கண்ணேணக் கவர்ந்த நங்கையின் காதனையும் கழுத்தனையும் நாகத்தை!

சிறந்த ஸ்தாயனம்

சிறந்த மாளிகை

89, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

போர்டு!

—எம். ஐ. எம். மஷ்ஹுர்

நவந்தன் நிலைக்கண்ணுடியில் தன்னழகைப் பார்த்தான். பிம்பத்தைப் பார்த்த உடனேயே மென்மையான முறுவல் அவனையறியாமலே கடைவாய் வழியாக இழையோடியது.

தன்னைத் தானே உயர்வாக நினைக்காத வரை உள்ளத்திலே தேய்வு. தன்னைப் பற்றித் தானே அம்காக மதிக்காத வரை உடலிலே நவிவு.

அவன் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டான். பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லை, கடந்து விட்டால் காட்டாற்று வெள்ளம், காலங் கடத்துவதால் தேய்ந்து விடும். இளமையைப் பற்றிப் பயம். தன் இலட்சியத்தையடைய ஒரு சிறுவிளாம்பரம். அது தான் அவனுக்கிருக்கும் கடைசி வழி.

ஒரு வாரத்தின் பின் விளம்பரம் மும்மொழி பத்திரிகை களிலும் வெளி வந்தது.

மன மகள் தேவை!

நல்ல அழுகும், பணி வள்ள குணமும், இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்ற பின் கறப்பத்தடை செய்து கொள்ள விருப்பமான மன மகள் தேவை. சாதி, சமயம் கவனிக்கப்பட மாட்டாது. புகைப் படத்துடன் தொடர்பு கொள்க.

பல புகைப் படங்களும் கடிதங்களும் வந்து குவிந்தன. நவநீதன் மனம் ஆனந்தத்தால் விம்மிப் புடைத்தது. ஒரு சாண்டியர்ந்தவன் போல் நடையிலே மிடுக்கு. பேச்சிலே ஒரு பொலிவு. பார்வையிலே ஒரு தெளிவு.

புகைப் படங்களை ஒவ்வொன்றுக்கப் புரட்டினன், ஒன்றை விட ஒன்று அழகாயிருப்பதாகப் பிரமை. படங்களை ஒன்று சேர்த்து சட்டைப் பைக்குள் தினித்தவனுக்பாடசாலைக்குச் சென்று விட்டான்.

பாடசாலைகளில் எத்தனையோ வகையான ஆசிரியர்கள் கூடிக் கடைப்பவர்கள். காலைத் தினசரியைக் கரைத்துக் குடிப்பவர்கள். கடிதமெழுதுபவர்கள். கருமமே கண்ணையிருப்பவர்கள் - இப்படி எத்தனையோ ரகம்.

நவநீதன் கருமமே கண்ணையினால் என்ற இலக்கண அறைக்குள்ளே சிறைப்படுத்தப் பட்டவன். தந்தையின் கண்டிப்போடும் தாயின் பரிவோடும் தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட குழந்தைகளின் எதிர் கால நிலை குறித்து கடமையைச் சரிவரச் செய்யவன்.

இன்றே! தன் சட்டைப் பையைத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டான். இடாப்புக்கு மனி யடிக்கவில்லை யென்ற கோபம்.

“டேய் ராசா மனியைப் பார்த்துக் கொண்டுவா?...”

“எட்டு ஐம்பது சேர்.”

கவலை

ஓரு குழந்தை அழுது கொண்டிருந்தது. ஒருவர் எவ்வளவோ ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறி அதனைத் தேற்றினார். தேறிய பின்னர், “குழந்தாய்! ஏன் அழுதாய்?” என்று பிரியமுடன் விசாரித்தார்.

“அடுத்த வீட்டுப் பிள்ளையாக நான் பிறக்கவில்லையே என்பதுதான் என் கவலை.”

“ஏன்?”

“அடுத்த வீட்டுப் பிள்ளைகளின் வளர்ப்பைப் பற்றித் தானே என் அப்பாவும் அம்மாவும் அடிக்கடி பேசுகிறார்கள்.”

தன் கைக் கடிகாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டான். அது மூலம் எட்டு ஜம்பது.

சில சமயங்களில் தன் மனோவேகத்தோடு கால வேகமும் கடக்க வேண்டு மென்ற மனிதனின் நப்பாகை.

அன்று அவன் வகுப்பிலே படிப்பித்த பாடம் ஒன்றே தான்.

“நேற்றைய பாடத்தைப் படிங்கடா”

புகைப்படங்களை ஒவ்வொன்றுக்குப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஐயா படம் பார்க்கும் போது மாணவர்கள் கூம்மா இருப்பார்களா? மேசையை



வளைத்து கூட்ட மாக நின்று கொண்டனர். ஐயாவுக்கும் கொண்டாட்டம். தன் இலட்டு

சிய மலைகளைப் பார்க்கும் போது மற்ற ஆசிரியர்கள் கண்டு கொள்ள முடியாத படிக்கு மாணவர்கள் இட்டிருக்கும் திரை.

“டேய் இது சாவித்திரியாட்டம் இது சரோஜாதேவியாட்டம்” ஒவ்வொரு படங்களையும் ஒவ்வொரு சினிமா எரி நடசத்திரங்களோடு ஒப்பிட்டுக் கூறும் மாணவர்களின் விமர்சனம்.

அன்று படுக்கையறை தெய்வேலாகம் போவிருந்தது. ரேடியோவை முடுக்கி விட்டான். மங்கியதோற் நிலவி னிலே என்ற பாரதியின் கனி வான் பாடல். அவனும் சேர்ந்து பாடினான்; சிட்டியடித்துக் கொண்டான். கழுதையின் காம்போதியாயிருக்கின்றது.

படங்களை மேசையின் மீது வரிசையாக அடுக்கினான். எட்டாண்டின்று பார்த்தான். இலட்சியத்திற்கு இடந்தர இசைந்த இளமங்கையரில் அழகியைத் தெரிந்தெடுக்கும் போட்டி.

அவனுடைய கண்ணம். இவளின் மூக்கு. அவளின் அதரம். ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு அங்கங்களின் வசீகரத் தன்மை.

தீர்ப்பு

இறந்தவர் தற்கொலை செய்திருக்கின்றார் என்று தெரிகின்றது. சமூல் துப்பாக்கி வைத்திருந்த ஒருவளை நோக்கி நூறு யாருக்கு அப்பால் நின்று கைத் துப்பாக்கியால் இவர் சட ஆரம்பித்திருக்கிறார்.

மனிதனின் வசீகரம். கவர்ச்சி, ஈர்ப்பு அவனுடைய முழு உருவமுந் தானே? அல்லது ஏதோ ஒர் உறுப்பின் அமைப்பா?

நீண்ட நேரத்தின்பின் ஒரு படத்தை தெரிந்தெடுத்தான். வட திசையில் பல்லியொன்றி ருந்து நச் நச்சென்றாடித்தது. எதிர்கால மனைவியின் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுவது போல. படத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தான். பெயர் காமினி. சிங்காஸத்தி அதையிட்டு நவநீதன் கவலைப்படவில்லை. தந்தை தன் மகனின் விருப்பத்திற்குப் பணிந்து போகவேண்டியதா யிற்று. இனசனம், நண்பர்களை, ஊரவரை வெறுத்த நிலையில் திருமணம் நடந்தேறியது:

இலட்சியக் கணவன்; இலட்சிய மனைவி. தாம்பத்தியவாழ்வு மிக இனிமையாகவே கழிந்து கொண்டிருந்தது.

“நமக்கு இரு குழந்தைகள் போதுமில்லையா?” அவன் குழந்தான்.

“அதுவும் ஐந்து வருடங்களுக்குப் பிறகுதானென்று சொல்லுங்கள்.” ஒருபடி முன் ணேறினான்.

வருடங்கள் ஐந்து கழிந்து விட்டன. இலட்சியத்தின் இரண்டாவது படி. முதற்பிரசவம். அந்தோ! உயிரற்ற சடலமாக அது வெளிவந்து கொண்டிருந்தது.

அதன்பிறகு அவர்களுக்குக் குழந்தையே பிறக்கவில்லை டாக்டர்களின் பரிசோதனை. விதம் விதமான மருந்துகள் மாத்தி ரைகள். கடைசியில் முடியாதென்ற கைவிரிப்பு.

குழந்தையே வேண்டாமென்ற மாலே நிலை. குழந்தை வேண்டுமென்ற நிலைக்கு மாற்றம். வேண்டும் போது தேடவும் வேண்டாத போது ஒதுக்கவும் பட்ட தெய்வத்தை நினைந்து நேர்ச்சை.

எத்தனையோ வருடங்களாக மனக் கூண்டிலே தீனியிட்டு வளர்த்த இலட்சியப் பறவை அவளை அலட்சியமாகப் பார்த்து சிறகடித்துச் சிரித்தது. இப்பொழுது இலட்சியத் தட்பதி களின் நிராசையடைந்தவயது. கடந்த கால நினைவுகளை அசைபோடும் காலம்.

ஏழ்மையிலும் துன்பத்திலும் துயரத்திலும் மூப்பிலுந்தான் ஞானேதயமா? வேண்டியபோது படைக்கவும் வேண்டாதபோது உடைத்தெறியவும் களிமண்ணால் செய்யப்படும் பொம்மைகளா சிருஷ்டி?

கடவுளின் கற்பனைக் களஞ்சியத்தின் கரைகாணமுடியாத தத்துவத்தின் இணையற்ற தன்மையை அளந்து மட்டிட முடியாத மனிதன். தன் எண்ணத்தின் பலத்தினால் அவனுடன் இலட்சியப் போட்டி நடத்தி னாலும்

★ ◊ ◊ ◊ ◊ ★ ◊ ◊ ◊ ★ ◊ ◊ ◊ ★ ◊ ◊ ◊ ★ ◊ ◊ ◊ ★ ◊ ◊ ◊ ★ ◊ ◊ ◊ ★ ◊ ◊ ◊ ★ ◊ ◊ ◊ ★

கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லருமா?

கலன்டரெல்லாம் மெய்கண்டான்
கலன்டராகுமா?

மெய்கண்டான் திருக்குறட்கலன்டர் தமிழுலகில்
முதன் முதல் வெளிவந்தது

சித்திரக்கலன்டராய் முதன் முதல் வெளிவந்ததும்
மெய்கண்டான் திருக்குறட் கலன்டரே

முத்திரையின் அளவிலே சித்தீர் சுக்தமாய்
தேதி இலக்கத்தினுள் ரமயஞானிகள், உல
கப் பெரியார்கள், தெய்வப் புலவர்கள்
தேசத் தியாகிகள் போன்றேரின் படங்கள்
தாங்கி முதன் முதல் வெளிவந்தது மெய்
கண்டான் திருக்குறட் கலன்டரே.

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் மெய்கண்டானைப் பாராட்டி 1939-இல் எழுதிய கடி தத்தீல், சைவ சமய குவர்களான அப்பர், சுந்தார், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோரின் படங்களைச் சித்திரங்களாக அவரவர் குரு பூசைத் தினத்தன்று பொறித்தமை குறித்து யகிழ்ச்சி தெரிவித்துள்ளார். இக் கடிதத்தின் ‘போட்டோ ஸ்டாட்’ கொப்பியை தினசரிகளிலும், வாரப் பதிப்புகளிலும் நீங்கள் கண்டிருப்பீர்கள்.

மெய்கண்டான் அச்சியந்திரசாலை லிமிட் ,

161, செட்டியார் தெரு, —
கொழும்பு.
போன் : 79141

ஸ்ரான்லி ரேட்,
யாழ்ப்பாணம்,
போன் : 236



ஸ்ரீம் பீடி ஸ்பெஷல்



N. B. ABDUL GAFOOR

102/2, WOLFENDHAL ST., COLOMBO

PHONE: 4929.

GRAM: GAF